

170 rokov Gymnázia v Nových Zámkoch

170
rokov
Gymnázia
v Nových Zámkoch

Pamätnica k 170. výročiu založenia školy

1842 - 2012

170 rokov Gymnázia v Nových Zámkoch

Pamätnica k 170. výročiu založenia školy

Zostavil: Mgr. Monika Gancznerová

Vydal pre Gymnázium Nové Zámky DMC, s.r.o., Riečna 3, 942 01
Šurany, (www.dmc.sro.sk)

Rok vydania: 2012, 1. vydanie

Grafická úprava: DMC, s.r.o.

Jazyková úprava: PaedDr. Katarína Mazanová, PaedDr. Beáta Nociarová

Fotografie: archív školy, súkromné zbierky

Tlač: DMC, s.r.o.

Počet výtlačkov: 1200

ISBN 978-80-971162-4-8

Invitatio

Už sa stáva našou tradíciou, že každých päť rokov si výraznejšie pripomíname výročie založenia našej školy. Dôkazom toho je aj vydanie tejto pamätnice, ktorá o niečo rozsiahlejšie ako predošlé pamätnice dokumentuje 170-ročnú históriu Gymnázia v Nových Zámkoch. Jej zostavenie si vyžadovalo veľa námahy a času, preto všetci, ktorí sa podieľali na jej príprave a realizácii si zaslúžia poďakovanie a obdiv.

Pamätnica zachytáva jednotlivé etapy v bohatej histórii školy a dáva priestor na vyjadrenie aj jej bývalým absolventom, ktorých je skutočne dosť. Ved' od začiatku založenia v roku 1842 prechádzala škola rozličnými etapami. Začiatkom minulého desaťročia bola najväčším gymnáziom v Slovenskej republike. Počet absolventov školy možno vyjadriť v desaťtisícoch. Aj ja patríam medzi tých maturantov, ktorí s čerstvým maturitným vysvedčením opustili brány tejto školy. Po ukončení vysokej školy a absolvovaní vtedy ešte povinnej základnej vojenskej služby som sa na školu vrátil ako začínajúci učiteľ a pôsobím tu doteraz. Preto si myslím, že môžem charakterizovať školu, ktorá naplnila značnú časť môjho života. Gymnázium v Nových Zámkoch patrí medzi kvalitné gymnáziá, nechcem aby to znelo ako samochvála, ale dosiahnuté výsledky to dokazujú. Už na prijímacích skúškach na vysokú školu v roku 1973 ma skúšobná komisia prestala skúšať, keď zistila, že som z Gymnázia v Nových Zámkoch, čo nepotrebuje komentár – je to vecný dôkaz o kvalite školy. Túto kvalitu sa snažíme udržať stále, úspešnosť prijatia našich absolventov na vysoké školy je vždy veľmi vysoká. To svedčí o systematickej a náročnej pedagogickej činnosti na škole. Dôležitým faktorom je aj výchovné pôsobenie učiteľov a klíma na škole. Myslím si, že ani tu nezostávame nič dlžní našej dobrej povesti. Žiaci aj rodičia majú možnosť dynamicky sa podieľať na výchovno-vzdelávacom procese, ich spolupráca s učiteľmi je obohacujúca pre obe strany. Ďalší faktor, ktorý dáva obraz o kvalite školy, je úspešnosť žiakov v predmetových olympiádach a postupových súťažiach. Uplynulý školský rok bola naša škola druhá najúspešnejšia v Nitrianskom samosprávnom kraji. Tieto argumenty hovoria za všetko - naša jubilujúca škola patrí ku kvalitným školám, na čo môžeme byť, zamestnanci aj žiaci školy, právom hrdí.

Každé jubileum prináša momenty, v ktorých sa hodnotí uplynulé obdobie, ale je zároveň aj výzvou na zamyslenie sa nad budúcnosťou. Uplynulé bohaté a pestré roky života našej školy bilancuje táto pamätnica. Výsledky, ktoré sme dosiahli, nám dávajú optimizmus aj do ďalších rokov, aj keď súčasná spoločenská situácia školstvu veľmi nepraje. Našťastie, je v škole dosť zanietovaných pedagógov, ktorí vedia podchytiť a usmerniť žiakov tak, aby dosahovali vynikajúce výsledky nielen v učení, ale aj v predmetových súťažiach na najvyššej úrovni. Našťastie, je v škole ešte dosť rodičov, ktorí s ňou spolupracujú nielen pri výchove detí, ale aj pri materiálnom zabezpečení

jej chodu. Bez ich pomoci by sme sotva zvládli napríklad vydanie tejto pamätnice. Som rád, že môžem touto cestou vyjadriť poďakovanie všetkým rodičom, ktorí pomohli a pomáhajú rozvoju našej školy v ktorejkoľvek oblasti.

Stosedemdesiat rokov je aj pre naše gymnázium úctyhodný vek. Ale dovoľm si tvrdiť, že naša škola nestarne, ba neustále sa rozvíja a dozrieva. Prajme si, aby jej plody - naši maturanti, boli vedomostne aj emocionálne zrelí, prajme si, aby sme boli stále vzdelávacím pilierom nášho regiónu. Želajme si a našimi úspechmi dokazujme, že dobré meno Gymnázia v Nových Zámkoch nie je náhoda, ale výsledok kvalitnej práce generácií učiteľov a žiakov.

Milan Holota, riaditeľ školy

Praefatio ad lectorem

170 rokov – koľko sa za takú dobu vystrieda generácií? Koľko prežitých osudov, osobných príbehov, radostí, starostí? Koľko významných dejinných miestnych či medzinárodných udalostí? 170 rokov existencie slávi Gymnázium v Nových Zámkoch.

Od založenia ústavu v roku 1842 bolo tradíciou, že škola ku koncu každého školského roka vydávala ročenku (výročnú správu), z ktorej sa čitatelia mohli dozvedieť o dani nielen v škole ale aj v meste. Tak sa zachovali informácie pre ďalšie generácie. V ročenkách bolo mnoho štatistických údajov: zoznamy vyučujúcich s hodinovými úväzkami (mnohokrát aj so zverejneným platom), podrobný priebeh školského roka, detailné informácie o maturitných skúškach, školské i mimoškolské akcie, krúžková činnosť, zoznamy všetkých žiakov s udaním miesta narodenia a bydliska (často aj s podrobnými študijnými výsledkami). V závere ročenky boli zverejnené informácie k nastávajúcemu školskému roku (jeho presný začiatok, termíny zápisov žiakov do školy, zoznamy potrebných učebníc a pomôcok). Tento pekný zvyk však v 60. rokoch minulého storočia zanikol.

Dlhoročnú tradíciu vydávania výročnej správy sa v roku 1992 vedenie školy rozhodlo oživiť a svetlo sveta uzrela Pamätnica k 150. výročiu založenia gymnázia. Ďalšia takáto pamätná brožúra v dvoch jazykových mutáciách (slovenskej a maďarskej) vyšla o desať rokov neskôr, v roku 2002. Posledné desaťročie ubehlo ako voda a nám prichodí opäť bilancovať.

Ctení čitatelia, publikácia **170 rokov Gymnázia v Nových Zámkoch**, ktorú práve držíte v rukách, obsahuje nielen množstvo textu a faktografie, ale nájdete v nej predovšetkým viac ako 300 obrázkov z histórie i súčasnosti našej školy. Ponúkame Vám foto-album novozámockého gymnázia, náš malý gymnaziálny „Orbis Pictus“.

Ťažiskom knihy je prvá kapitola s názvom **Historia magistra vitae est** (História je učiteľkou života). Venuje sa podrobnej histórii školy od jej založenia v roku 1842 do roku 2004, kedy sa maďarské oddelenie osamostatnilo. Na začiatku kapitoly je uvedený aj krátky prehľad dejín mesta Nové Zámky.

V kapitole **Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus** (Radujme sa, kým sme mladí) nájdete mozaiku foto spomienok zo života našej školy: brigády, výlety, stužkové a rozlúčkové slávnosti, športové a kultúrne akcie... Je to výber z fotografií, ktoré sa nám podarilo zozbierať od bývalých žiakov školy, teraz našich kolegov a ich rodinných príslušníkov. Obrazový materiál poskytli aj rodičia, starí rodičia, priatelia a známi terajších študentov a priateľov novozámockého gymnázia.

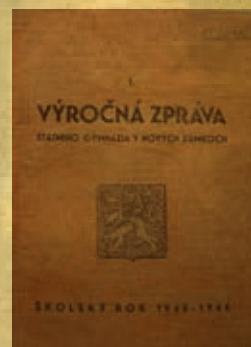
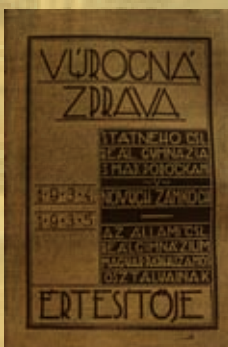
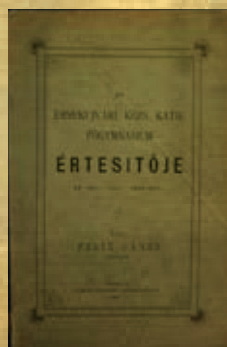
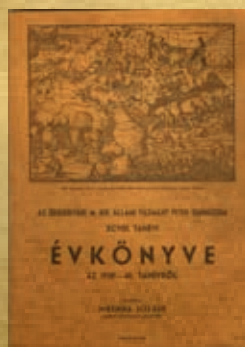
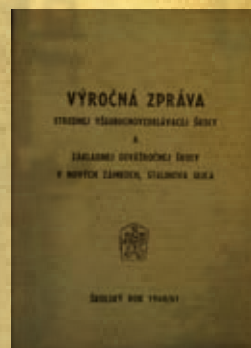
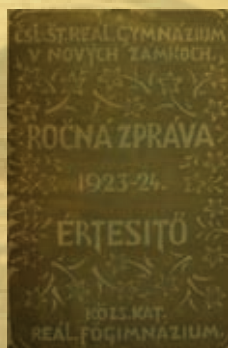
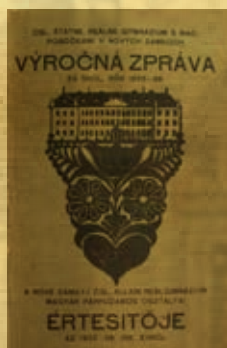
Naším absolventom a ich spomienkam na roky strávené na tejto škole je venovaná tretia kapitola - **Minimo sono labuntur alta flumina** (Potichu plynú hlboké rieky).

Štvrtá kapitola - **Tempora mutantur, et nos mutamur in illis** (Časy sa menia a my

s nimi) patrí súčasnosti našej školy po roku 2004, odkedy existuje ako samostatné slovenské Gymnázium Nové Zámky.

Študenti, absolventi, pedagogický kolektív a zamestnanci našej školy v roku 2012, roku 170. výročia jej založenia, sa predstavia v poslednej kapitole *Addiscunt iuvenes, quod cecinere senes* (Mladosť sa učí tomu, čo spievali starí).

Táto kniha však nie je len o kapitolách. Publikácia *170 rokov Gymnázia v Nových Zámkoch* je zdrojom histórie a spomienok. Je prameňom zážitkov generácií učiteľov, študentov a ich rodičov, priateľov či príbuzných, ktoré počas 170 rokov existencie školy formovali a formujú ducha tejto inštitúcie.

I. Historia magistra vitae est

Nové Zámky do roku 1842

Dejiny 170-ročného novozámockého gymnázia sú úzko späté s dejinami nášho mesta.

Nové Zámky – mesto ležiace na križovatke ciest. Mesto, ktoré jeho strategická poloha predurčila pokorne znášať veľmi ťažké a pestré okamihy historických udalostí v srdci terajšej Európy. Mesto, ktoré pôvodne vzniklo ako obranná vojenská pevnosť.

V 16. storočí, v čase tureckých vojen, vznikli postupne na ľavom brehu rieky Nitry dve pevnosti. Prvú, jednoduchý palisádový hrad so štyrmi baštami, dal postaviť ostrihomský arcibiskup Pál Várdai. Arcibiskup Mikuláš Oláh dal pôvodný palisádový hrad opevniť. Tento hrad pomenovali **Castrum Novum** (Nový hrad). Neskôr viedenská Vojenská rada rozhodla, že v močaristom teréne v oblasti pravého brehu rieky Nitra vybuduje novú pevnosť. Jej úlohou bolo zabrániť postupu osmanskej armády po ľavom brehu Dunaja až ku Viedni.

Približne takto vyzerala prvá novozámocká pevnosť. Bola situovaná na močaristom území rieky Nitry, v oblasti dnešného zimného štadióna. (Podľa historických dokumentov nakreslil L. Szabó.)

Autormi projektu nového hradu boli talianski architekti Ottavio a Giulio Baldigara. Stavba sa začala v roku 1573 a trvala do roku 1580. Vojenský dozor nad stavbou pevnosti mal šľachtic Fridrich Žerotín. Nové opevnenie – “**Novum Castellum**” sa stalo po svojom dokončení najmodernejšou renesančnou pevnosťou svojej doby.

Novozámocká pevnosť v 17. storočí. Ilustrácia Jána Thaina k textu “Érsek-újvár műemlékei”. Práca bola uverejnená vo výročnej správe gymnázia z roku 1931/32. Text na obrázku: 1. Forgáčova bašta, dnes Kalvária, 2. Česká bašta, 3. Ernestova bašta, 4. Cisárska bašta, 5. Fridrichova bašta, 6. Žerotínova bašta. A: Viedenská brána, B: Ostrihomská brána

Významným historickým medzníkom z pohľadu budúceho gymnázia bol začiatok 17. storočia, kedy ostrihomský arcibiskup **Peter Pázmány** pozval do pevnosti františkánskych mníchov, ktorí sa potom o dvesto rokov neskôr stali prvými učiteľmi novovzniknutého gymnázia. V roku 1626 začal Pázmány s výstavbou františkánskeho kostola s kláštorom a tieto stavby 24. mája 1631 aj vysvätil. Niekoľko rokov predtým, na jar 1622, si dal postaviť na námestí jednoposchodový “dom” - Arcibiskupský palác, aby mal kde bývať, keďže v meste sa zdržiaval často.

Podobizeň arcibiskupa Petra Pázmánya na logu školy, ktoré sa používalo rokoch 1938-1945.

Barokový erb P. Pázmánya: tri pštrosie perá a kardinálsky klobúk. Erb bol umiestnený nad vchodom do dvora bývalého arcibiskupského paláca na jeho priechlí. (kresba J. Thain)

Po skončení vojny s Osmanskou ríšou vrátil Leopold I. Habsburský novozámocú pevnosť ostrihomskému arcibiskupstvu. Na jeho čele stál Georgius Széchényi. Ten udelil pevnosti dňa 29. októbra 1691 mestské práva.

Neskôr, v kuruckom období, sa na hrade zdržiaval aj František II. Rákoczi. Novozámocká pevnosť bola zbúraná na príkaz uhorského kráľa Karola III. v rokoch 1724 až 1725. Zrúcaním pevnosti sa skončila 150 - ročná strategicko-historická úloha jedného z najvýznamnejších opevnení. Vodná priekopa okolo hradu bola odstránená v roku 1822.

Bývalý arcibiskupský palác, neskôr sídlo osmanského pašu. Bol postavený v tridsiatych rokoch 17. storočia. Nachádzal sa na mieste dnešného OD Jednota na Hlavnom námestí. V 19. a 20. storočí to bol v dnešnom ponímaní "polyfunkčný dom", v ktorom bolo sídlo Oblastného súdu, byty a na prízemí malé obchodné prevádzky. Budova bola počas marcového bombardovania silne poškodená. Hoci bolo možné ju opraviť, vtedajšie vedenie mesta rozhodlo o jej zbúraní.

Hlavná vstupná brána do dvora arcibiskupského paláca. (Kresba J. Thain, 1930.)

Dvor bývalého arcibiskupského paláca. (Kresba J. Thain, 1940.)

Zadná časť dvora bývalého arcibiskupského paláca, za ochranným múrom v pozadí Kostol rádu Sv. Františka. (J. Thain, 1930.)

Rozvoj vzdelanosti v Nových Zámkoch v 19. storočí

Koniec 18. a prvá polovica 19. storočia znamená postupne rozmach miestneho školstva. Od mája 1797 až do svojej smrti 15. januára 1813 bol farárom v Nových Zámkoch prvý kodifikátor slovenského jazyka **Anton Bernolák**. Stál nielen na čele novozámockého dekanátu, ale bol aj správcom hlavnej mestskej školy. Vyučoval katechizmus v troch jazykoch: latinčine, staroslovienčine a maďarčine.

Nové Zámky (Érsekújvár) v polovici 19. storočia. Z dnešného pohľadu približne z priestoru zaniknutého okrasného parku pri bývalom n. p. Elektrosvit. Na dobovej rytine je už vidieť aj vežičku novopostavenej budovy školy (naľavo od najvyššej veže farského kostola).

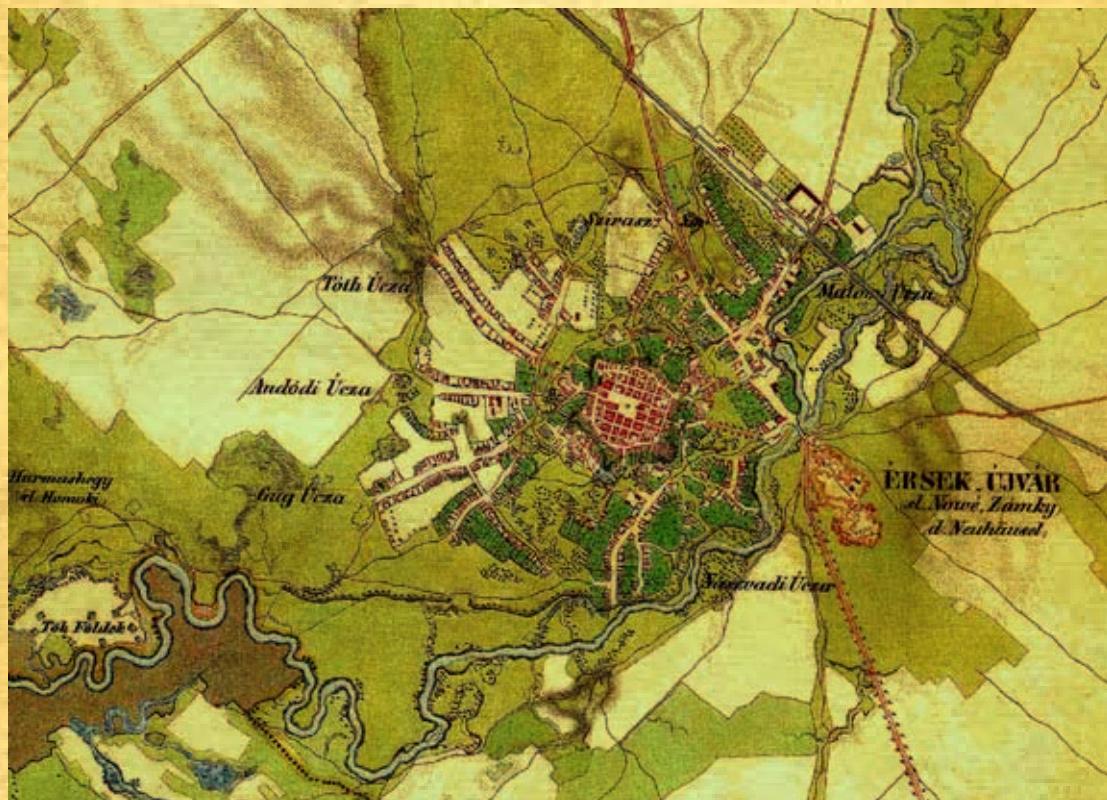
V roku 1825 bola na podnet zamožného obchodníka Michala Flengera založená dievčenská škola, tzv. Flengerov ústav. Z vyšších škôl tu od roku 1840 pôsobil Vzdelávací ústav pre učiteľov elementárnych škôl, ktorý však bol v roku 1854 premiestnený do Ostrihomu. Prvá stredná škola v meste, nižšie gymnázium, vzniklo až v roku 1842.

Kaprlnka Sv. Trojice. V ľavej časti tejto kaplnky je pochovaný Anton Bernolák i ďalšie významné osobnosti mesta: vikár Štefan Lauro a zakladateľ dievčenského ústavu Michal Flenger. Kaplnka sa nachádza na mieste zrušeného starého cintorína v parku, ktorý v súčasnosti nesie meno Antona Bernoláka. (Kresba J. Thain, 1931)

Založenie školy

Začiatkom 19. storočia boli Nové Zámky (vtedy **Érsekújvár**) rozvinuté poľnohospodárske mesto Rakúsko-Uhorska. Postupne sa začína rozvíjať priemysel, obchod a dochádza k prerodu na občiansku spoločnosť. Mesto si síce vydobylo vďaka svojej polohe v centre Podunajska (Malá uhorská nížina, Kis-Alföld) vedúce postavenie v riadení hospodárstva, ale rozvoju duchovných hodnôt stále bránila absencia vyššej školy.

Okolie Nových Zámkov v období II. vojenského mapovania (nazývané aj Františkovo podľa cisára Františka I.). Mapovanie sa realizovalo v rokoch 1819 – 1858 v období vzniku gymnázia. (Zdroj: http://archivportal.arcanum.hu/maps/html/katfelm2b_google.html)

V 30. rokoch 19. storočia sa meštianstvo pod vedením hlavného mestského učiteľa Józsefa Zsibrényiho s veľkým oduševnením uznieslo, že na svoje útraty otvorí v Nových Zámkoch nižšie gymnázium. Do verejnej zbierky na výstavbu novej školskej budovy na mieste starej a zastaranej základnej školy prispeli nielen zámožní občania mesta, ale aj šľachtici z blízkeho okolia. Len čo bola nová jednoposchodová budova v roku 1832 dokončená, mesto trikrát po sebe (v rokoch 1832, 1833 aj 1834) neúspešne žiadalo kráľa Ferdinanda o povolenie školu otvoriť. Keď sa už postupne vytrácala nádej na získanie povolenia, mesto sa v roku 1840 (na výzvu maďarskej kráľovskej rady vydokladovať použitie finančných prostriedkov zo zbierky) obrátilo najprv

na vyslancov Nitrianskej župy. Tí potom žiadosť mesta na bratislavskom sneme predložili kráľovi. Medzičasom občania mesta neustále navyšovali finančnú čiastku vo fonde na zriadenie a spravovanie školy. V apríli 1840 vládca vo svojom prípise parlamentu konečne vydáva kladné stanovisko. Zásluhou viedenskej kráľovskej kancelárie však bolo úradné povolenie na otvorenie nižšieho gymnázia vydané až po urgenciách mesta dňa 19. marca 1842.

Na nižšom gymnáziu v Nových Zámkoch sa po skončení veľkolepej slávnosti na počesť otvorenia školy dňa **2. októbra 1842** konečne mohlo začať vyučovať.

Rakúsko-uhorský panovník Ferdinand V. Habsburský povolil zriadenie nižšieho gymnázia v Nových Zámkoch v apríli 1840.

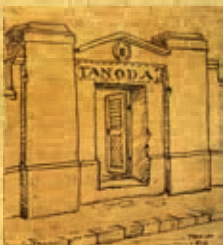
Budova gymnázia a chlapčenskej základnej školy na prelome 19. a 20. storočia. V pozadí sa nachádza dnes už neexistujúca jednoposchodová budova pošty a za ňou s dvoma vežičkami stojí neologická synagóga, zbombardovaná počas II. sv. vojny. (Dobová fotografia z prelomu 19. a 20. storočia, koloroval L. Szabó)

Vo dvore bývalej budovy gymnázia. V pozadí Farský kostol. Pôvodná vežička budovy bola v roku 1990 prestavaná do súčasnej podoby. (úprava kresby L. Szabó)

Nad hlavným vchodom do budovy školy na Björnsonovej ulici sa nachádza do mramoru vytesané distichon. Jeho voľný preklad do slovenského jazyka znie: Z OBETY VŠEOBECNÉ BLAHO MILUJÚCEHO OBČIANSTVA TU STOJÍM, ABY MALA MLÁDEŽ LEPŠIU VÝCHOVU – 1842 (rok založenia školy)

Bočný vchod do areálu školy z ulice, ktorá je v súčasnosti pomenovaná po významnom novozámockom rodákovi Lajosovi Kassákovi. Kassák bol tiež istý čas žiakom ústavu, čo pripomína pamätná tabuľa na budove. (Kresba z roku 1910 - Ján Thain.)

Obdobie nižšieho gymnázia

V prvom roku existencie gymnázia stál na čele ústavu Jenő Koppán, do školy nastúpilo 145 žiakov. **Nižšie gymnázium (Al-Gymnasium)** pozostávalo zo štyroch tried. Vyučujúcimi boli podľa zmluvy s mestom pátri z rádu Sv. Františka z Assisi. V každej triede vyučoval všetky predmety jeden profesor a viedol triedu od prvého ročníka až po štvrtý. Vyučovacím jazykom bola od roku 1842 latinčina, ale už v roku 1844 sa podľa kráľovského nariadenia začalo učiť v maďarskom jazyku.

Kostol a kláštor Rádu Sv. Františka v roku 1920, pri pohľade od západu. Kláštorná záhrada aj múr okolo nej utrpeli značnú devastáciu počas bombardovania mesta. Po vojne bol múr úplne odstránený. (Originál kresby Jána Thaina koloroval L. Szabó.)

Pôvodné historické múry záhrady františkánskeho kláštora a bývalá zástavba na Tureckej ulici po druhej sv. vojne.

Výučba bola narušená iba v revolučných rokoch 1848/49, kedy sa školský rok podľa vládneho nariadenia skončil skôr, už 10. júna, a nasledujúci začal neskôr ako obyčajne. Po porážke revolúcie 1848/49 vydal minister školstva Leo Thun pre všetky gymnáziá a reálky nový organizačný poriadok - Entwurf der Organisation der Gymnasien und Realschulen in Oesterreich, podľa ktorého sa namiesto triednej výučby zaviedlo odborné vyučovanie. V nižších triedach gymnázia sa začali vyučovať prírodovedné predmety, zaviedla sa gréčtina, rozšírilo sa vyučovanie matematiky a zemepis sa stal samostatným vyučovacím predmetom. Znamenalo to zamestnať viac odborných profesorov, čo však františkáni nevedeli garantovať. Ani mesto nevedelo zabezpečiť finančné prostriedky na udržiavanie gymnázia, rozhodlo teda po skončení školského roka 1850/51 školu na neurčitú dobu zatvoriť. Za zatvorením školy však boli v prevažnej miere opatrenia vykonávatel'ov mocenskej politiky Rakúskej monarchie proti revolučnému duchu školy.

Piry Círiék János (1810-1880), františkán, kazateľ, profesor ostrihomskej teológie, hlava uhorskej provincie františkánov. Vrokoch 1842-51 učil na novozámockom nižšom gymnáziu filozofiu a klasické jazyky (gréčtinu a latinčinu). V revolučných rokoch 1848/49 si písal v kláštore o udalostiach denník do školských zošitov formátu A5. Rukopis denníka bol objavený až v marci 1995 vo františkánskom fonde Štátneho oblastného archívu v Bratislave. V roku 1998 denník vyšiel aj knižne v maďarčine (takmer v pôvodnej forme) pod názvom „Ěrsekújvári napló 1848/1849“ (Novozámocký denník 1848/1849).

Po upokojení politickej situácie v krajine, zrušení absolutizmu a po vydaní Februárového patentu bolo v roku 1861 gymnázium opäť otvorené. Spravovanie školy prevzala do rúk Uhorská miestodržiteľská rada a za katedry sa opäť vrátili mnísi Rádu Sv. Františka.

Podľa nového školského zákona z roku 1883 sa vyžadovalo od stredoškolských profesorov univerzitné vzdelanie. Otcovia františkáni takýmto vzdelaním nedisponovali, rád nedokázal znášať finančné náklady ich univerzitného vzdelávania, a tak postupom času (od roku 1886 definitívne) namiesto františkánskych mníchov začali vyučovať svetskí profesori. Charakter školy však naďalej zostal katolícky. Náboženskú výchovu stále vyučovali františkánski mnísi, ktorí 35 rokov viedli školu, vychovávali a vzdelávali mládež. Tým sa zaslúžili o rozvoj vzdelanosti a kultúry v meste i jeho okolí.

Titulná strana triednej knihy štvrtého ročníka novozámockého nižšieho gymnázia zo šk. roka 1865/66. Riaditeľom školy bol v tom období františkán Romuald Horváth.

Tárgyfelosztás						
A tanár neve	osztály	I.	II.	III.	IV.	Évi órák száma
Felix János	—	számtan 3	számtan 4	számtan 3 ph. filoz. 3	math. 3	13
Finta Ferencz	II.	—	magyar 2 latin 7 szépírás 1	—	latin 6	10
Luzsiza Gyula	—	hittan 2	—	hittan 3	—	4
Marsovszky János	III.	—	—	magyar ny. 2 történet 4 rajz 4	magyar 3 történet 3 számtan 3	21
Dr. Némethy Károly	IV.	földrajz 4 rajz geom. 3	földrajz 4 rajz geom. 3	latin geom. 3	torna 3 rajz geom. 3	21
Tiszó Lajos	I.	latin 7 magyar 6 szépírás 1	—	latin 6	—	20
Dr. Vargha Dezső	—	—	hittan 2	—	hittan 3	4
Dvřihally József	—	torna 2	torna 2	torna 2	torna 2	8

Úvážky učiteľov nižšieho gymnázia v školskom roku 1888/89. V prvom stĺpci je meno vyučujúceho, ďalej triednictvo v ročníku, stĺpce s označením I. až IV. sú jednotlivé triedy, posledný stĺpec udáva týždenný hodinový úväzok. Vysvetlivky k názvom predmetov: számtan = počty, math. = matematika, magyar = maďarčina, latin = latinčina, szépírás = krasopis, hittan = náboženstvo, történet = dejepis, földrajz = zemepis, torna = telocvik, term = prírodoveda, rajz = kreslenie a geometria.

Vyššie gymnázium

Úsilie svetských profesorov smerovalo k tomu, aby svojou prácou naďalej udržali svornosť meštianstva a školy, vytvorenú počas pôsobenia bratov františkánov. Táto snaha vyvrcholila v 90. rokoch 19. storočia otvorením vyššieho gymnázia. Na októbrovom zasadnutí mestskej rady v roku 1893 bol tento návrh prijatý. Následne ho odsúhlasil aj vtedajší minister školstva. V školskom roku 1894/95 sa teda otvorila V. trieda a v júni 1898 sa v škole prvýkrát maturovalo. Takto sa ústav z pôvodného nižšieho gymnázia stal plnohodnotnou ustanovitznou s názvom **Érsekújvári államilag segélyezett községi katolikus főgymnázium** – Novozámocké štátom podporované katolícke hlavné gymnázium. Počet žiakov školy bol do roku 1893 priemerne 160 a v ďalšom období sa ustálil na 270. V školskom roku 1898/99 sa prvýkrát vytvorila v prvom ročníku paralelka. Gymnázium navštevovali iba chlapci, zväčša z rodín živnostníkov, roľníkov a úradníkov.

Učiteľský zbor gymnázia v období 1905-1909. Horný rad: Czárán Dániel, Sebestyén János, Wieber Jakab, Barák Imre, Nowotny Henrik, Bukovinszky István, Staud Lajos, Szeglethy István, Dr. Noskay Odon. Dolný rad: učiteľ spevu, Vranesits Gyula, Tiszó Lajos, Luzsicza Gyula, Finta Ferencz (riaditeľ), Tóth István, Dvihally József, Dr. Herverth Vilmos - lekár

Mestský trh na námestí začiatkom 20. storočia. Stará budova gymnázia sa nachádza v pravom hornom rohu dobovej pohľadnice (tretia sprava).

Nová budova

Jednoposchodová budova v centre mesta po vyše päťdesiatich rokoch existencie ústavu potrebám školy už nevyhovovala, preto školská správa naliehala postaviť novú budovu. V roku 1907 uzatvorilo mesto so štátom dohodu, podľa ktorej dostane mesto ročne štátnu subvenciu 32.000 korún na spravovanie školy, ale zaviazá sa vystavať novú budovu gymnázia. Projektovú dokumentáciu tejto impozantnej stavby vyhotovil v roku 1908 na základe poverenia Maďarského kráľovského ministerstva náboženstva a vzdelávania budapeštiansky architekt Herczegh Zsigmond. Výstavba začala na jar roku 1909 v tzv. „Farskej záhrade“, ktorú darovala novozámocká fara. Už toho istého

roku bola hrubá stavba zastrešená. Vyučovať sa v novej budove začalo v septembri 1910, hneď po dokončení vnútorných prác, ale slávnostne vysvätená a odovzdaná svojmu vznešenému poslaniu bola až 5. novembra 1911. Zakladacia listina školy je zamurovaná do posledného kameňa pri hlavnej bráne.

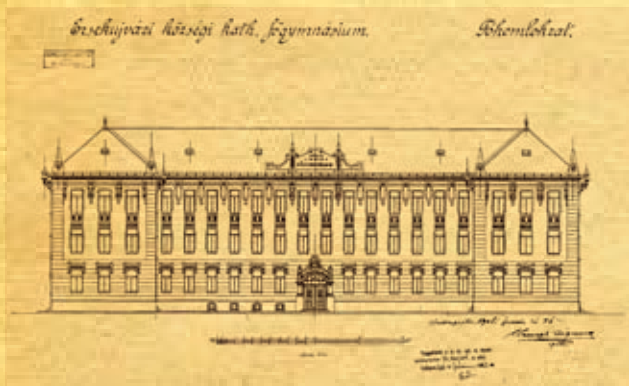
Bývalá Farská záhrada začiatkom 20. storočia, bola majetkom cirkvi, rozprestierala sa na pomerne veľkom území na východ od Tureckej ulice. Záhrada mala viac vchodov, stáli tu aj domy a hospodárske budovy, ale hlavne veľa okrasných stromov a krov. (autor J. Thain)

Pohľad na bránu farskej záhrady. Nachádzala sa približne na mieste terajšej malej bránky od ulice M. R. Štefánika. (J. Thain, 1907)

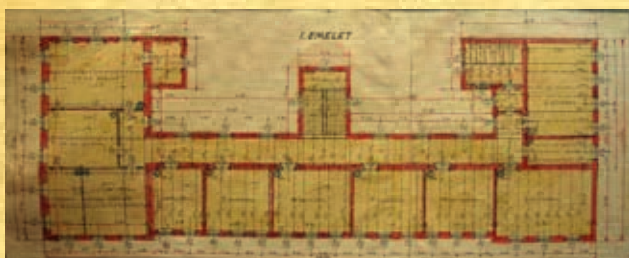
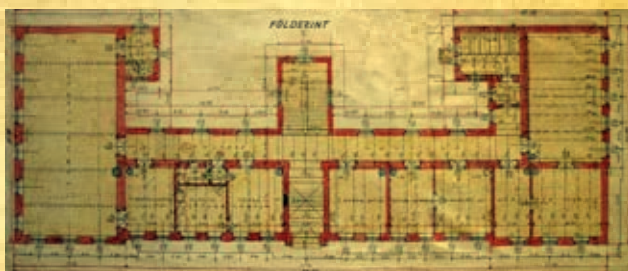

Novopostavená budova novožamočského katolíckeho hlavného gymnázia na dobovej kolorovanej pohľadnici zo začiatku 20. storočia.

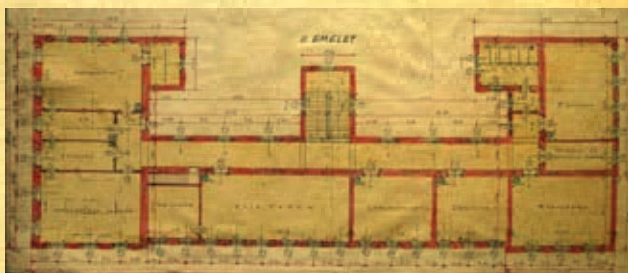
Priečelie novej budovy školy. Kópia originálu projektovej dokumentácie Zsigmonda Herczegha z roku 1908.

Plán prízemnia vtedajšej novej (dnes používame pojem „starej“) budovy gymnázia podľa architekta. Zľava doprava: telocvičňa, sklad telovýchovy, byt školníka, vstupné schodisko, klasické jazyky, čakáreň pre rodičov, riaditeľňa, 2 miestnosti knižnice, zborovňa, toalety.

1. poschodie. Zľava doprava: učebňa fyziky s tmavou komorou, sklad fyziky, 8 miestností pre triedy, toalety a najmenšia miestnosť vpravo (dnes knižnica) - lekárska izba.

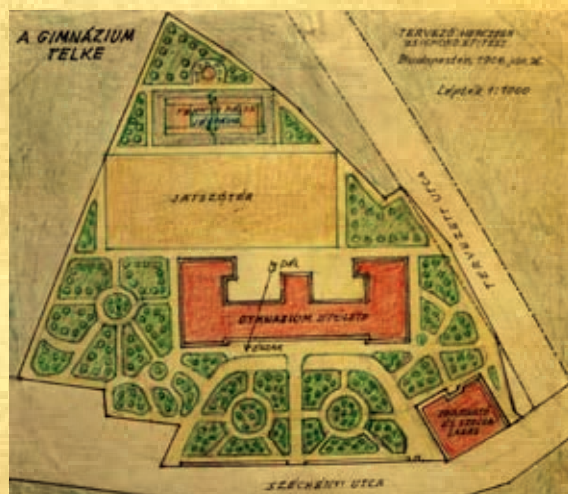
2. poschodie. Zľava doprava: učebňa chémie so skladom, laboratórium, pracovňa, sklad prírodovedných predmetov, sklad kreslenia, kresliareň (po telocvični najväčšia miestnosť v budove), I. trieda, II. trieda, IV. trieda, sklad historický a zemepisný, III. učebňa, toalety.

V novej budove sa vyučovalo až do vypuknutia prvej svetovej vojny 29. júla 1914. Chod školy sa narušil, väčšina profesorov nastúpila povinnú vojenskú službu. Koniec vojny znamenal rozpad mnohonárodnostnej Rakúsko-Uhorskej monarchie. Po jej skončení (až do podpísania Trianonskej zmluvy 4. júna 1920) nastáva obdobie medzinárodných udalostí, ktoré hlboko zasiahli aj naše mesto ležiace v strategickom československo-maďarskom pohraničí. Tieto historické udalosti zasiahli aj do života školy. V roku 1919, od 8. januára do 20. septembra, budovu školy zabrala armáda (najprv maďarská, potom československí legionári). Učilo sa v provizóriu, napr. v kláštore františkánov, vo Flengerovom ústave a v iných budovách.

Pôvodný architektonický návrh pozemku gymnázia z roku 1908. V centre sa nachádza hlavná budova, za ňou ihrisko, tenisový dvorec, príležitostná ľadová plocha. Dole prístavba pre byt riaditeľa a školníka. Dnešná ulica Pri gymnáziu v tom čase ešte neexistovala. Zelené plochy - školský park. (Podľa originálu projektu farebne upravil L. Szabó)

Letecký pohľad na mesto v dvadsiatych rokoch 20. storočia. V pravom dolnom rohu záberu, v bývalej farskej záhrade už stojí nová dvojposchodová budova gymnázia, za nádvorím školy sa nachádzala cigánska štvrť Péro (Pérov), dnešná ulica Pri gymnáziu ešte neexistovala.

Ferenc Finta,
riaditeľ školy
v rokoch
1902 – 1920.

Školský rok 1911/12, prví maturanti v novej budove gymnázia (po jej oficiálnom odovzdaní), žiaci VIII. triedy – oktávy.

Školský rok 1911/12, žiaci I.B triedy - prímy. Fotografia bola zhotovená na zadnom dvore školy. Táto časť hlavnej budovy je v súčasnosti zastavaná neskoršou prístavbou dievčenských toaliet.

Obdobie prvej ČSR

Po vzniku Československej republiky sa do mesta prisťahovali noví obyvatelia českej aj slovenskej národnosti. Tí spolu s niektorými občanmi mesta, jeho okolia a organizáciami žiadajú v memorande zo dňa 20. júla 1920 otvoriť v Nových Zámkoch československé gymnázium. 13. septembra minister Habrman povoľuje otvoriť I. triedu Československého štátneho reálneho gymnázia. Gymnázium bolo rímsko-katolíckou školou. Administratívne zostali slovenské triedy pobočkami už existujúceho maďarského gymnázia a škola mala názov **Československé štátne reálne gymnázium a Obecné katolícke reálne gymnázium (maďarské pobočky) v Nových Zámkoch**. Reálne gymnázium bola osemročná stredná škola, kde sa od prímy vyučoval latinský jazyk a od tercie jazyk francúzsky. V československej I. triede bolo 40 žiakov a od začiatku bola zavedená koedukácia chlapcov a dievčat, maďarských tried vtedy bolo 12. Počet (česko)slovenských žiakov postupne narastal, v jednotlivých triedach ich bolo vyše 40. V šk. roku 1923/24 dokonca bolo v dvoch triedach prímy po 67 žiakov.

Poslední abiturienti bývalého novozámockého hlavního gymnázia, tu už ako študenti Čsl. štátneho reálneho gymnázia v roku 1925/26.

Profesorský zbor československých kmeňových tried v školskom roku 1927/28. Zhora zľava: Ing. Filip Bohumír, Burda Vojtech, Suchý Jan, Hamerský Alois, Trapl Miroslav, Pletka Oldrich. V strede: Procházka Jaroslav, Šulc Karol, Vanek Imrich, Pech Vilém, Ruml Václav, Vloššák Peter, Bánó Arnošt. Dolný rad: Šternberková-Weissová Jířina, Procházková-Krejňá Anna, riaditeľ Stolárik Matúš, Dr. Křístková Ludmila, Hosnedlová Anna.

Pohľad na budovu gymnázia v čase prvej ČSR. Dobová pohľadnica poštou prešla v roku 1930.

Mesto už ale nevládalo finančne zabezpečiť svoju školu a začali sa rokovania o jej poštátnení. Dňa 19. júna 1925 bola zmluva podpísaná a štát prebral aj obecné maďarské gymnázium do svojej správy. Obe školy sa zlúčili pod jedným menom **Československé štátne reálne gymnázium s maďarskými pobočkami v Nových Zámkoch**. Napriek tomu, že zoštátnenie zabezpečilo škole veľkú budovu, borí sa (kvôli veľkému počtu žiakov) neustále s priestorovými problémami. V školskom roku 1925/26 malo gymnázium 19 tried. V niektorých triedach bolo až 67 žiakov. V dôsledku toho škola musela niekoľko rokov využívať aj prenajaté priestory v novopostavenej Židovskej ľudovej a meštianskej škole a v Štátnej ľudovej škole. Prenajaté miestnosti využívalo gymnázium až do r. 1942, spočiatku boli elokované 2, 3 triedy (prevažne nižšie maďarské), ale od šk. roku 1933/34 to bolo až 6 tried. Okrem toho 1 až 2 triedy v každom

školskom roku boli ambulantly. Keďže tento stav bol neprijateľný, začínajú sa v roku 1937 prípravy na vybudovanie prístavby s ôsmimi triedami a telocvičňou. Realizáciu tohto plánu však znemožnili nastávajúce historické udalosti.

Dr. Jozef Kasák, riaditeľ školy
v rokoch 1924 – 1925.

Matúš Stolárik, riaditeľ školy v
rokoch 1926 - 1929.

Eduard Bartoš,
riaditeľ školy
v rokoch 1929 -
1937.

Počas krátkeho medzivojnového obdobia bolo novozámocké gymnázium významným kultúrnym a spoločenským centrom v meste a jeho okolí. Pretrvávala tu spolupráca, tolerancia a priateľstvo medzi pedagógmi aj študentmi, organizovali sa spoločné akadémie, plesy, majálesy, divadelné predstavenia či športové podujatia. Na škole fungovali vzdelávacie krúžky Antona Bernoláka a Gergelya Czuczora, ktoré mávali spoločné zasadnutia.

Budova neologickej Židovskej ľudovej a meštianskej školy postavenej v roku 1925. V jej priestoroch boli umiestnené v rokoch 1925 - 1940 aj niektoré triedy gymnázia. Budova tejto školy, ako aj neologická židovská synagóga boli v marci 1945 zbombardované letectvom USAF.

Žiaci II.B triedy novozámockého gymnázia na schodoch priečelia budovy židovskej ľudovej školy, kde malo gymnázium v prenájme niekoľko tried. Triedny Jozef Barát, školský rok 1933/34.

V roku 1932 sa v priestoroch neologickej židovskej základnej a meštianskej školy konala výstava umelcov Janka Alexyho, Zoltána Palugyaya, Jozefa Kollára a Alexandra Bazovského.

Výtvarná práca žiaka II. B triedy z roku 1930. Zaujíma je tým, že vznikla v triede nachádzajúcej sa v budove židovskej školy. Cez otvorené okno sú rozpoznateľné cibulovité veže zbombardovanej neologickej synagógy. (Maľoval L. Szabó na hodine Jána Thaina.)

Roky 1938 – 1945 na novozámockom gymnáziu

Začiatok školského roka 1938/39 bol vďaka aktuálnemu medzinárodnému politickému vývoju hektický. Po vyhlásení všeobecnej mobilizácie 23. septembra museli narukovať všetci profesori do 40 rokov. Vyučovanie bolo na viac dní prerušené, lebo budovu zabralo vojsko.

Učiteľský zbor Štátneho čsl. reálneho gymnázia na jeseň v roku 1938. Riaditeľom školy bol Emanuel Kettner, stojí vpredu v strede. V slovenských triedach vyučovali v abecednom poradí: Bánó Arnošt, Cebacauer František, Cebacauerová Jozefa, Dobosiová Anna, Holeček Jaroslav, Horák Václav, Kantor Karol, Majlingová Mária, RNDr. Málek Stanislav, Netschová Margita, Procházka Jaroslav, Procházková Anna,

Sedliaková Anežka, Sklenářová Vlasta, Šír Jaroslav, Šlosarová Ludmila, Šternberková Jiřina, Voříšková Milena, Wetzler Vladimír, Zuska Anton.

Na základe Viedenskej arbitráže bolo naše mesto 2. novembra 1938 pripojené k Maďarsku. Už 8. novembra 1938 do Nových Zámkov vstúpili maďarské vojská, na Hlavnom námestí ich vítalo obrovské množstvo obyvateľov. Po obsadení mesta sa zaviedla vojenská správa, po šiestich týždňoch ju vystriedala správa civilná. Maďarský štát obnovil politiku bývalého Rakúsko-Uhorska, ktorá hlboko zasiahla do výchovy a vyučovania mládeže. Všetky predošlé štátne ľudové školy a meštianska škola nadobudli opäť cirkevný charakter. Slovenské oddelenie novozámockého gymnázia zaniklo, slovenskí a českí profesori a žiaci museli opustiť školu. Ústav vzápätí dostal nové pomenovanie: Maďarské kráľovské štátne gymnázium Petra Pázmánya v Nových Zámkoch - **Érsekújvári Magyar Királyi Állami Pázmány Péter Gimnázium.**

8. november 1938 na hlavnom námestí v Nových Zámkoch.

Vyučovať sa s určitými problémami začalo až 10. novembra. Chýbali učitelia, nakoľko sa rapidne zvýšil počet žiakov a tried školy, lebo do mesta a jeho okolia sa prísťahovalo veľa nových maďarských štátnych zamestnancov aj s rodinami. Okrem nových a pôvodných maďarských študentov sa žiakmi ústavu stali aj niektorí Slováci, ktorí vedeli dobre po maďarsky.

Učiteľský zbor Maď. kráľovského gymnázia Petra Pázmánya na konci šk. roka 1938/39. Riaditeľom školy bol Mrenna József (v spodnom rade v strede). Ostatní vyučujúci v abecednom poradí: Bakos József, Balázs János, Bánó Ernő, Barna Béla, Bedi Rezső, Benes Miklós, Czárán Dániel, Dallos Piroska, Dobossy I.-né Szporni Anna, Dombrovsky János, Dugonics Ferencz, Enders Ede, Gánóczy Mihály, Gockler Imre, Gombos Sándor, Jánoska

Tivadar, Kálmán Béla, Kékesy Antal, Klacsánszky Rezső, Klenner Aladár, Kovács Endre, Krammer Jenő, Lóska Károly, Magyar Sarolta, Major József, Miklósy Ilona, Noszkay Ödön, Pintér Sándor, Szabó Kálmán, Szeghlethy István, Kutassy Szeghlethy Mária, Thain János, Vanek Imre.

Škola sa postupne zveľaďovala, od februára 1939 fungoval popri škole študentská jedáleň - menza. Od nasledujúceho školského roka 1939/40 sa otvoril aj žiacky internát, čo sa už nikdy viac počas histórie školy nezopakovalo. Internát so školskou jedáľňou sa nachádzali v priestoroch bývalej základnej školy na Kollárovej ulici.

Budova bývalej základnej školy na Kollárovej ulici v štvrti Za tromi mostami. Po roku 1938 tu bol zriadený študentský internát a školská jedáleň gymnázia. Budova bola ale v roku 1944, počas októbrového bombardovania, úplne zničená. Na jej mieste bola v akcii „Z“ potom postavená nová materská škola. V súčasnosti sa na tomto mieste nachádza Centrum hyperbarickej oxygenoterapie.

V ťažkých časoch II. sv. vojny oslávila škola 100. výročie svojho založenia. Oslavy boli dvojdnové, na slávnosti sa zúčastnili mnohí absolventi školy, oficiálne osobnosti, všetci tí, ktorí boli so školou spätí, aby vzdali úctu a vďaku svojej Alma Mater. V sobotu, 3. októbra 1942 popoludní sprístupnili v kresliarni školy výstavu „Naše storočné gymnázium“, ktorú pripravil učiteľ kreslenia Ján Thain, zakladateľ Mestského múzea. Potom prešli hostia do kultúrneho domu, kde škola usporiadala na počesť jubilea slávnostný koncert. Na druhý deň, v nedeľu 4. októbra, po slávnostnej bohoslužbe sa hostia odobrali na nádvorie vyzdobenej školy. Po odznení príhovorov sa ozval školský zvon a boli odhalené pamätné tabule, na ktorých boli vyryté mená tých, čo padli za obeť v rokoch 1914-19 a 1941. Minútovým tichom prítomní vzdali hold padlým hrdinom. Nakoniec sa dav presunul zaspomínať si na časy dávno minulé do pôvodnej, staršej budovy gymnázia.

Výstava Jána Thaina Naše storočné gymnázium. Bola inštalovaná pri príležitosti osláv v kresliarni školy na druhom poschodí v októbri 1942.

Slávnostný príhovor riaditeľa školy pri príležitosti odhalenia dvoch pamätných tabúl počas osláv storočnice školy, 4. október 1942, Dr. Mrenna József.

Slávnostné zhromaždenie k 100. výročiu založenia školy na nádvorí. V popredí na trávniku je k tejto príležitosti vyhotovená maketa „Veľkého Maďarska“, významné mestá sú znázornené kovovými tabuľkami. 4 najväčšie rieky: Dunaj, Tisza, Dráva a Sáva sú vymodelované z betónu, v ich „korytách“ tečie z umne skrytých kohútikov voda.

Dychová kapela Maďarských vzdušných síl. Hrala na oslavách storočnice ústavu, dirigoval Doroszlai Károly, bývalý maturant školy.

Pravdepodobný vzhľad pamätnej mramorovej tabule, ktorá bola umiestnená na pravej strane hlavného vchodu do budovy školy. Bol na nej tzv. zakladajúci text. Nápis vo voľnom preklade znie:

Tu, na tejto starej bašte, kde hrdinskí predkovia prelievali svoju krv za vieru a slobodu, potomkovia z vďačnosti postavili chrám múzam, v ktorom mládež obrená vierou a vedomosťami mohla žiť, a ak treba, aj umrieť za vlasť! 1. septembra 1910.

Na tabuli sú vytesané mená padlých hrdinov ústavu z rokov 1914-19 a 1941.

ITT E RÉGI BASTYÁN,
HOL A HÖS ELÖDÖK VÉRÜKET ONTOTTÁK
A HITÉRT ÉS SZABADSÁGÉRT, AZ UTÓDOK
HÁLÁJA TEMPLOMOT EMELT A MŰZSÁKNAK,
AMÉLYBEN AZ IFJÚSÁG FELVÉRTEZVÉN MAGÁT
HITTEL ÉS TUDÁSSAL: ÉL NI, S HA KELL,
HALNI IS TUDJON A HONÉRT!
1910. SZEPTEMBER 1.

AZ INTÉZET HÖSI HALOTTAI 1914-19:

BOGYÓ REZSÓ

BORZA DÁNIEL szkv.

DÖMÖTÖR GYULA

GELETA GÉZA

GELETA REZSÓ

KIÁCZY ANTAL hdp.

KISS FERENCZ

KVETAN LÁSZLÓ hdgy.

LACZKÓ KÁROLY

vitéz MARSOVSZKY BÉLA hdgy.

NÖLTL. RESZÓ

ÖLVEZKY JÁNOS

POKRÓCZY DÁNIEL

SÜMEG KÁLMÁN

TÁTOS KÁLMÁN

THAIN JÁNOS hdp. őrm.

VARINSZKY JÁNOS főhdgy.

VRANESITS GYULA főhdgy.

BRESZTYÁK KÁROLY

BRESZTYÁK SÁNDOR Lielkesz

1941:

CSIFFÁRY KÁROLY

Na ľavú stranu vstupu do budovy umiestnili druhú, tzv. zakladajúcu pamätnú tabuľu s textom (v preklade): 1842-1942

Z príležitosti stého výročia novozámockého Maďarského kráľovského štátneho gymnázia Petra Pázmánya, namiesto v roku 1919 Čechmi rozbitých tabúl, na ktorých boli zaznamenané ciele založenia nového ústavu, nahradia ich novými, pričom jedna z nich sa zväčuje padlým hrdinom. Tento ústav sa vybudoval na náklady mesta a maďarského štátu v rokoch 1909-10 za panovania kráľa Františka Jozefa I., v čase ministrovania grófa Alberta Apponyiho, starostom mesta bol Aladár Miklóška, hlavným kráľovským riaditeľom bratislavského krajského inšpektorátu Imre Pírchala, riaditeľom gymnázia bol Ferenc Finta.

4. októbra 1942 (predpokladaná počítačová rekonštrukcia pamätnej tabule)

Oslava storočnice gymnázia bola záležitosťou celého mesta. Žiačky Dievčenského lýcea a gymnázia Svätej Kataríny sa 4. októbra 1942 tiež zúčastnili veľkolepých osláv v meste.

Posledné maturity na Maďarskom kráľovskom štátnom gymnáziu P. Pázmánya v Nových Zámkoch sa konali v školskom roku 1943/44. Po lete 1944 nasledovalo čierne obdobie v dejinách mesta: blížil sa front, mesto bolo trikrát katastroficky bombardované (7. a 14. októbra 1944 a 14. marca 1945). Budovu školy zabralo vojsko – najprv maďarské, nemecké, potom Rusi. Devastácia na celom území mesta i v škole bola nesmierna.

Školský rok 1940/41, žiaci III.B triedy, triedny učiteľ Pintér Sándor.

Odznak školy. V období po roku 1938 nosili žiaci stredných škôl charakteristické žiacke čiapky. Podľa nich bolo možné rozpoznať ich príslušnosť ku škole. Novozámockí gymnazisti nosili tmavomodrú lodičku s mosadzným odznakom v tvare ľalie.

Žiak tercie novozámockého gymnázia. Študenti boli vďaka svojim školským čiapkam ľahko identifikovateľní nielen podľa školy, ale aj ročníkov. Žiaci prímý až kvarty mali na lodičke nad odznakom školy „výložky“ striebornej farby v tvare prevráteného písmena V (jednu až štyri podľa ročníka) a žiaci vyšších tried (kvinty až oktávy) ich mali vo farbe zlatej (takisto jednu až štyri).

Po skončení II. sv. vojny Povereníctvo školstva a osvety 16. mája 1945 zrušilo maďarské gymnázium, prepustilo všetkých profesorov (ale skoro všetci boli po ich písomnej žiadosti znovu prijatí do služby) a ustanovilo **Štátne gymnázium v Nových Zámkoch**.

Obdobie existencie Slovenského gymnázia v Šuranoch (1938 - 1946)

Po Viedenskom verdikte v roku 1938 slovenský minister školstva a osvety pomocou rozhlasu vyzval učiteľov, ktorí učili na odstúpenom území, aby zotrvali na svojich miestach, ale bezúspešne. Väčšina z nich územie opustila, zostalo len okolo 100 slovenských profesorov, učiteľské zbory sa rozpadli, preto sa do 20. novembra 1938 na žiadnej slovenskej strednej škole nevyučovalo. Vláda vydala pokyn vojenskej správe územia, aby sa postarala o znovuzriadenie aspoň dvoch slovenských gymnázií na územiach, kde Slováci tvorili početnejšie skupiny. Prvé bolo v Košiciach, druhé sa malo otvoriť v západnej oblasti.

Po zložitých jednaniach nakoniec ministerstvo zriadilo štátne gymnázium s vyučovacím jazykom slovenským v Šuranoch. Jeho riaditeľom sa stal Dr. Jozef Hudec, profesor lučeneckého gymnázia. Ten po tom, ako obdržal menovací dekrét, vyzval žiakov v okolí Šurian, aby prišli 1. decembra 1938 do gymnázia v Šuranoch, ktoré bolo núdzovo umiestnené v štátnej meštianskej škole. Oficiálny názov školy bol „**Kráľovské – uhorské štátne gymnázium so slovenskou vyučovacou rečou v Nagy-surányi**“.

Tablo absolventov šurianskeho gymnázia z r. 1940/41, v strede riaditeľ Dr. Jozef Hudec. Žiaci tejto školy povinne nosili na hlave (podobne ako novozámockí gymnazisti) tmavomodrú lodičku s odznakom školy, ktorý je na table vyobrazený. (Zo zbierok Mestského múzea Šurany.)

Škola bola osemročná a končila maturitnou skúškou. Vyučovať sa začalo podľa dočasného rozvrhu 4-5 hod. denne, ale bez učebníc, pomôcok a podľa starých učebných osnov. Žiaci gymnázia používali budovu dopoludnia, žiaci meštianskej školy popoludní. Prvý polrok bol ukončený 15. februára 1939, ale už 12. apríla 1939 sa v budove školy ubytovalo vojsko. Na vyučovanie boli vyhradené len dve učebne. Aj v nasledujúcich rokoch boli podmienky výučby veľmi ťažké, nebolo palivo, chýbali učitelia. V školskom roku 1943/44 sa učilo iba 80 dní. Najhoršie to bolo v školskom roku 1944/45. V škole bol zriadený nemecký poľný

lazaret, železničná doprava bola úplne zastavená. Vyučovalo sa iba každý druhý deň, veľmi často bol vyhlasovaný letecký poplach. Riaditeľstvo školy dostalo 15. 10. 1944 príkaz, aby vyučovanie zastavilo na neurčito. Po oslobodení okolia Šurian v marci 1945 sa začalo učiť až od 28. mája 1945 a vyučovanie trvalo do konca júla. Maturitné skúšky sa konali v dňoch 2.- 4. augusta 1945. Školský rok 1945/46 sa začal 17. 9. 1945 v provizóriu meštianskej školy. Nariadením Povereníctva školstva a osvety (PŠO) zo 16. mája 1945 bolo samostatné šurianske gymnázium zrušené a bolo pričlenené ako elokovaná škola k Štátnemu gymnáziu v Nových Zámkoch.

S účinnosťou od 1. septembra 1946 bol ústav definitívne preložený a zlúčený s novozámockým gymnáziom. Zo Šurian odišlo 379 študentov, čím Gymnázium v Šuranoch zaniklo.

Povojnové roky (1945 – 1953)

Po bombardovaní Nových Zámkov bol stav a vzhľad škôl i celého mesta žalostný. Pred začatím vyučovania sa v priestoroch gymnázia muselo tvrdo pracovať. Budova bola v dezolátnom stave: strecha poškodená, komíny odstrelené, zámky vylámané, elektrické vedenie potrhané, vodovod nefunkčný, zbierky učebných pomôcok, žiacka knižnica aj ústavný archív úplne zničené (časť archívu zachránil Dr. Eugen Krammer), školské zariadenie bolo odcudzené.

Napriek tomu sa školský rok začal už 10. septembra 1945. Po slávnostných bohoslužbách nasledoval v obnovej budove zápis študentov do jednotlivých tried osemročného gymnázia. Táto udalosť vzbudila všade ohromný obdiv. Gymnázium malo v školskom roku 1945/46 12 tried. Zo skupiny živých jazykov sa vyučoval jazyk francúzsky, nemecký a samozrejme, latinčina. Svoju činnosť obnovil Samovzdelávací krúžok Antona Bernoláka i školský skauting.

Profesorský zbor gymnázia v školskom roku 1947/48. Horný rad zľava: Michal Rafaj, Ján Bako, Ladislav Svätokrížny, Ján Svrček, Jozef Krchňavý, Imrich Izákovič, Ján Holý, Celestín Marko. Stredný rad zľava: Štefan Raček, Štefan Buran, Anton Šugho, Miroslav Meliš, Štefan Starovecký, Klement Zajíček, Ing. C. Matej Pišúth. Dolný rad zľava: Pavol Mihálka, Emil Mercek, Elena Kováčová, Vilma Šutková, Dr. Ján Mihál (riaditeľ školy v rokoch 1947-1950), Anna Tomková, Ľudmila Androvičová, Štefan Komáromi, Vavrinec Kostoláni.

Rudolf Klačanský, riaditeľ gymnázia v rokoch 1945 – 1947.

V októbri sa v ústave konali dodatočné triedne skúšky pre všetkých žiakov, ktorí nemohli pokračovať v štúdiu, prípadne nemohli dokončiť triedu v predchádzajúcom šk. roku. Konali sa aj dodatočné maturitné skúšky – všetko v jazyku maďarskom.

Cez letné prázdniny 1946 sa urobila generálna oprava budovy: opravilo sa elektrické vedenie a vodoinštalácia, zasklilili všetky okná, vymaľovali sa triedy, vybudovalo sa provizórne drevené poschodie pre kabinet v šatni pri telocvični. Priviezol sa aj inventár novozámockých pobočiek v Šuranoch, keďže podľa nariadenia PŠO Bratislava z 26. júna 1946 už bolo šurianske gymnázium presunuté do Nových Zámkov. Týmto však vzrástol počet študentov školy až na 925 a počet tried za zvýšil na 18, čo prekročilo kapacitu budovy. Triedy boli umiestnené aj v posluchárni fyziky a chémie, v kresliarni, ba aj v kabinetoch, pričom v niektorých triedach bolo až 66 žiakov.

Krátko po oslobodení v roku 1945, ale hlavne po februárových udalostiach 1948 sa postupne stáva školstvo, veda, umenie a všetky formy osvetovej práce nástrojom prevýchovy človeka (hlavne mládeže) v socialistickom duchu. A tak od septembra 1948 už nikdy viac neodzní na začiatku školského roka „Veni Sancte“, všetky školy, všetci občania Československa sa nasledujúcich 40 rokov organizovane a povinne zúčastňujú prvomájových osláv, vzniká ČSM – Československý zväz mládeže, Pionierska organizácia, ZČSP, plní sa Fučíkov odznak...

Podľa nového školského zákona o jednotnej škole sa začína od šk. roka 1948/49 znižovať počet ročníkov na gymnáziách, a tak školu opúšťajú najmenší žiaci (I. až III. roč.). Podľa tohto zákona sa základné vzdelanie žiakov od 6 do 15 rokov uskutočňuje na päťročných národných školách (I. stupeň) a štvorročných stredných školách (II. stupeň). Vzdelávanie na týchto školách je povinné a bezplatné. Vyššie vzdelanie poskytujú školy III. stupňa, a to základné odborné školy a výberové školy.

V školskom roku 1949/50 malo gymnázium už len 4 vyššie ročníky (V. až VIII.) a stáva sa výberovou školou III. stupňa. V budove školy sa však po nasledujúce 3 roky tiesnia dva ústavy: Gymnázium a Vyššia hospodárska škola, predchodkyňa dnešnej Obchodnej akadémie. V tomto školskom roku začalo opätovné zriaďovanie národnostných škôl, ale spočiatku bolo pre ne veľmi málo učiteľov. Od septembra 1952 sa na príkaz PŠO zriadila na Gymnázium v Nových Zámkoch v prvom ročníku aj maďarská paralelná trieda. Vedenie školy, profesorský zbor a ŠO ČSM sa usilovali vytvoriť medzi žiakmi priateľské ovzdušie, čo sa výrazne prejavilo na spoločných kultúrnych podujatiach.

Ignác Korman, riaditeľ gymnázia v rokoch 1950 - 1951

V rokoch 1951 a 1952 sa začal meniť vzhľad budovy aj areálu školy: zrekonštruoval sa školský dvor, staré žumpy a vsakovacie jamy nahradila kanalizácia, vyvrtala sa nová studňa na pitnú artézsku vodu, na mieste tej starej vyrástol športový areál. K telocvični sa pristavala šatňa a umyváreň, pri zadnom vchode do budovy pristavali dve miestnosti na prezúvanie, vyparketovali sa všetky triedy a v budove bol zavedený školský rozhlas. V suteréne obytného pavilónu bola zriadená kuchyňa a školská jedáleň. Azda najzaujímavejšou novinkou v areáli školy bolo vybudovanie umelého jazierka s vodometom a lavičkami. Vedľa jazierka sa nachádzalo alpínium, kde žiaci s učiteľmi biológie pestovali a poznávali vzácne rastlinky a skalničky.

Vítanie novej studne na vodu v areáli školy v roku 1952.

Časť alpínia s jazierkom tesne po vybudovaní, pohľad od hlavnej budovy.

Novovybudované jazierko sa stalo vďačnou kulisou fotografov. Stretávka maturantov gymnázia VIII.A a VIII. B po 10-tich rokoch, rok 1954.

Jedenást'ročná stredná škola (1953 – 1960)

Dňa 24. apríla 1953 schválilo Národné zhromaždenie ČSSR školský zákon, ktorým sa zaviedla jednotná sústava výchovy a vzdelávania mládeže. Z bývalých gymnázií vznikajú 11-ročné všeobecnovzdelávacie stredné školy. JSS v prvých ôsmich ročníkoch poskytovali žiakom základné a v posledných troch výberových ročníkoch vyššie všeobecné vzdelanie ako prípravu pre štúdium na vysokej škole.

Úvodom.

Rok 1953 je historickým medzníkom v dejinách nášho školstva. Školským zákonom číslo 31/1953 Sb. zo dňa 24. IV. 1953 mení sa doterajšia sústava nášho školstva a od budúceho školského roku priblíži sa naša škola najlepšej škole sveta, škole sovietskej. Týmto školským rokom aj náš ústav z doterajšieho gymnázia prechádza na 11-ročnú strednú školu, stane sa školou novou, ktorá v nových podmienkach bude sa môcť stať školou vysoko politickou, vysoko ideovou, školou skutočne socialistickou. Vitáme novú organizáciu nášho školstva a veríme, že pri novom systéme budeme mať neporovnateľne lepšie možnosti zlepšiť výchovu našej mládeže každým smerom, keď ju budeme mať v rukách za 11 rokov. Vynikajúce úspechy sovietskych učiteľov budú nám slúžiť ako vzor.

Začiatok príhovoru z výročnej správy školy za školský rok 1953/54 je svedectvom doby, v ktorej vznikali JSS.

V priestoroch novozámockého gymnázia bola otvorená **I. JSS na Stalinovej ulici**. Bývalých žiakov pôvodného gymnázia rozdelili podľa cudzích jazykov. Časť z nich pokračovala v štúdiu ako žiaci X. a XI. triedy tunajšej školy. Druhá časť prešla do II. JSS na Leninovej ulici (bývalej Štátnej meštianskej školy dievčenskej – Šimorka, dnes ZŠ na Andovskej ulici). Žiaci triedy s vyučovacím jazykom maďarským odišli do budovy bývalej Štátnej meštianskej školy chlapčenskej (dnes ŽS G. Czuczora). V Nových Zámkoch tak vznikli súčasne tri školy, ktoré mali nahradiť bývalé osemročné gymnázium.

Najmenší žiačikovia novovzniknutej JSS na (vtedajšej) Stalinovej ulici. Školský rok 1953/54, 1.A trieda, triedna učiteľka Schovancová Elena.

Počas prvého školského roka existencie mala I. JSS 22 tried. Bola to obrovská zmena, keď sa v starých múroch gymnázia začali stretávať najmenší žiačikovia z prvých tried s dospievajúcou mládežou, ktorá sa v poslednom ročníku už chystala na vysokoškolské štúdiá. Podstatne sa zmenilo aj zloženie učiteľského zboru. Prišli noví členovia, ktorí doposiaľ učili na iných stupňoch školy. Spoločným úsilím sa vytvoril nový učiteľský kolektív, ktorý „vštepoval žiakom lásku k vede, pokroku, túžbu po poznaní a vrelý vzťah k domovine“.

Učiteľský zbor I. JSS na konci šk. roku 1955/56. Horný rad: Jozef Luciak, Henrich Fieles, Ján Černák, Ján Krasko, Klement Zajíček, Florián Mikovič, Ladislav Andráš. Stredný rad: x, Magda Verešová, x, Ján Frlička, Ján Holý, x, Štefánia Mistríková, x. Dolný rad: Šimunková?, Vilma Černáková, Oľga Špicová, Dr. Jozef Hudec (zástupca), Štefan Buran (riaditeľ), František Bacigál (zástupca), Anna Tomková, Elena Farbakyová, x.

Učiteľský zbor II. JSS na Leninovej ulici - pravdepodobne r. 1956/57. Horný rad zľava: František Vavrina, Peter Ďatko, Hypolit Šugho, Vilma Lehotayová, Oľga Krajčíková, Zlatica Šeptáková, Mária Lyková, Želmíra Lehotská, Mária Haščíková, Ladislav Kočiš, Klára Demová, Štefan Raček, Jozef Slugeň, Gustáv Sládek. Dolný rad: x, Edita Slugeňová, Irena Žitvová, Michal Rafaj, Ladislav Gunda, Mária Málková, Ľudmila Hubová, x.

Doba kolektivizácie a budovania socializmu sa začína prejavovať aj vo fungovaní školy a v mimoškolských aktivitách. Vznikajú nové krúžky: Chemický krúžok, Mičurinský krúžok, Krúžok chovateľov priadky morušovej, Biologický, Fyzikálny krúžok, ale aj Polytechnický krúžok (tu sa žiaci venovali výrobe a drobným opravám školského zariadenia, nábytku a pomôcok, vyrobili aj lavičky na školský dvor). Na škole fungoval aj divadelný a recitačný krúžok, škola mala vlastnú kapelu, spevokol, tanečný súbor, krúžok spoločenskej výchovy.

Žiaci I. JSS pracujú na školskom „Mičurinskom pozemku“, rok 1959.

Ján „Jankobáči“ Černák s členmi chemického krúžku v roku 1959.

Rozvíjala sa aj športová aktivita (hádzaná, futbal, stolný tenis, atletika) a nesmieme zabudnúť ani na Československú spartakiádu, ktorá sa konala každých 5 rokov. Žiaci sa zúčastňovali nielen okresných a krajských prehierok, ale pravidelne aj celoštátnej prehliadky v Prahe. Na prvú spartakiádu v roku 1955 cestovalo z našej školy do Prahy 48 chlapcov a 24 dievčat.

Riaditeľ školy Ladislav Gunda otvára školský rok 1959/60.

Stredná všeobecnovzdelávacia škola (1961 – 1973)

V júli roku 1960 vstúpila do platnosti nová ústava a v decembri aj nový školský zákon. Tento zákon rozčlenil 11-ročné stredné školy na základné deväťročné a stredné všeobecnovzdelávacie školy, na ktorých štúdium trvalo 3 roky. Táto transformácia nastala už v priebehu školského roka 1960/61. V Nových Zámkoch sa 1. septembra 1960 konalo slávnostné otvorenie školského roka zhromaždením žiactva všetkých novozámockých škôl na námestí mesta. Na vyzdobenej tribúne odzneli prejavy členov OV KSS o starostlivosti strany a vlády poskytnutím učebníc a učebných pomôcok žiakom počnúc týmto školským rokom zdarma.

Klement Zajíček,
riaditeľ SVŠ v rokoch 1961 – 1963.

Začiatkom školského roka 1961/62 vznikla samostatná **Stredná všeobecnovzdelávacia škola - SVŠ** zlúčením troch škôl: JSŠ na Stalinovej ulici, JSŠ na Leninovej ulici a JSŠ s vyučovacím jazykom maďarským. Na škole bolo 10 denných tried s počtom žiakov 314 a 7 tried s mimoriadnymi formami štúdia s počtom žiakov 120. Riaditeľom školy sa stal na dva roky Klement Zajíček. Doterajší riaditeľ I.JSŠ Ladislav Gunda bol vymenovaný za školského inšpektora. Profesorský zbor pozostával z 19 učiteľov. Škola tohto typu podľa zákona „poskytuje mládeži úplné stredné všeobecné polytechnické vzdelanie a základy odborného vzdelania pre prácu v niektorom odvetví národného hospodárstva a kultúry. Jednou z jej hlavných úloh je príprava mládeže na štúdium na vysokej škole.“ V zmysle tohto zákona sa napríklad na škole učil predmet základy

výroby a žiaci skladali kvalifikačné skúšky v niektorom z výrobných závodov, napr. v Mliekárni alebo v okolitom štátnom (poľnohospodárskom) majetku. Veľa hodín v mimo-vyučovacom čase sa venovalo skrášľovaniu mesta, okolia školy a prácam v poľnohospodárstve.

21. august 1968 na hlavnom námestí v Nových Zámkoch.

Volejbalový zápas na novom ihrisku, žiaci SVŠ proti ruským vojakom. Rok 1969.

Rok 1969 - štvorročné gymnázium

Reforma z roku 1969 znamenala návrat k štvorročnému gymnáziu. Prechod od trojročného štúdia na SVŠ postupne trval od roku 1969 do roku 1973. Od školského roka 1973/74 už existujú len slovenské a maďarské triedy štvorročného štúdia. V kultúrnom, telovýchovnom a spoločenskom živote školy sa toho napriek tomu v porovnaní s érou SVŠ veľa nezmenilo.

So školou sa v roku 1971 lúči trieda Adely Kutlíkovej. V pozadí je vidieť dve malé prístavby k zadnému vchodu budovy z roku 1952, určené na prezúvanie a odkladanie obuvi.

Naša škola, teraz už **Gymnázium Nové Zámky**, sa od začiatku svojej existencie musela vyrovnávať s priestorovými ťažkosťami. Nebolo to inak ani o tomto období: za 5 rokov sa počet tried rozrástol zo 17 v šk. roku 1969/70 na 20 v šk. roku 1974/75. V školskom roku 1976/77 bol vypracovaný a schválený projekt prístavby školy. Začala sa aj prestavba športového areálu školy – basketbalové, volejbalové ihrisko, bežecká dráha. V rámci modernizácie sa zaviedlo ústredné kúrenie. Vyriešila sa tiež otázka pali-

vovej základne na plynové kúrenie. Bola to vítaná zmena v triedach, kde biele vykurovacie telesá nahradili staré kachle. Na chodbách školy, kde bolo doteraz vždy chladno, vládla už v zime 1978 príjemnejšia klíma.

Prístavba so šiestimi priestranými učebňami, jazykovou učebňou a štyrmi kancelárkami bola dokončená a daná do prevádzky v prvom polroku školského roka 1978/79. Vykonal sa tiež generálna oprava telocvične, vyriešila sa otázka stravovania študentov a učiteľov školy. Bol odkúpený súkromný dom oproti škole na ulici Obrancov mieru (terajšia M. R. Štefánika) a prerobený na jedáleň s potrebnými priestormi.

Dokončovanie práce na prístavbe školy v roku 1978.

Nová prístavba po dokončení začína slúžiť svojmu účelu. (1979)

V starej zborovni (teraz trieda pri kabinete biológie) stoja zľava: M. Holota, P. Hornýák, B. Kovačičová, B. Czizmadia, E. Holotová, L. Kerméth, J. Klacík. Sedí Z. Brigán a L. Klučková.

V roku 1976 bol vytvorený projekt „Ďalší rozvoj výchovnovzdelávacej sústavy“, ktorého hlavným cieľom bolo „urýchliť rozvoj všetkých článkov školskej a mimoškolskej výchovno-vzdelávacej sústavy podľa aktuálnych potrieb spoločnosti a požiadaviek vedecko-technickej revolúcie“. Zaviedol povinnú desaťročnú školskú dochádzku s osemročnou základnou školou. Tento projekt predstavoval veľmi výrazný zásah do vtedajšej koncepcie gymnázií a poslania, ktoré gymnáziá v rámci československej výchovno-vzdelávacej sústavy plnili. Hlavným zámerom bolo dosiahnuť zjednotenie troch prúdov stredného školstva, t. j. gymnázií, stredných odborných škôl a odborných učilíšť pri príprave mladej generácie. V príprave gymnázií to znamenalo posilniť ich polytechnický charakter a zaradením bloku predmetov odbornej prípravy prekonať jednostranné zameranie na teoretickú prípravu a umožniť na gymnáziách aj prípravu žiakov pre vstup do zamestnania.

Nová československá výchovno-vzdelávacia sústava sa začala realizovať na Gymnáziu v Nových Zámkoch v školskom roku 1977/78 tým, že do prvého ročníka bolo prijatých vyše 60 % žiakov z 8. ročníka ZDŠ. Zaviedli sa skupiny voliteľných odborných predmetov, tzv. Základy výroby a odbornej prípravy (ZVOP). V školskom roku 1977/78 sa vypracováva harmonogram realizácie úloh, podľa ktorého sa má

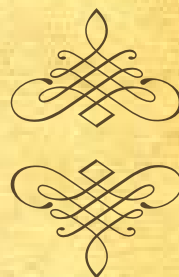

v školskom roku 1978/79 zaviesť vyučovanie v bloku Základy programovania a počítačových systémov, v školskom roku 1980/81 vyučovanie v bloku Základy technickej chémie a v školskom roku 1983/84 vyučovanie predmetov z bloku Základy elektrotechniky. V priľahlej školskej budove sa upravili priestory pre vyučovanie základov programovania teoretické i praktické, prebudovali sa učebne na laboratóriá, dokúpili sa laboratórne stoly, doplnil sa sklad chemikálií, dali sa do prevádzky laboratórne váhy. V školskom roku 1988/89 sa dokonca z predmetov ZVOP povinne maturovalo na úkor ústnej maturitnej skúšky z matematiky.

Na konci školského roka 1982/83 sa profesorský zbor rozlúčil s dlhoročným riaditeľom školy Ladislavom Gundom, ktorý odišiel do dôchodku. Vo funkcii riaditeľa gymnázia pôsobil od roku 1957. Riaditeľom školy sa stal Alexander Tóth, ktorý úspešne pokračoval v ďalšej modernizácii školy. V roku 1983 bola zriadená účelná a priestranná zborovňa v novej prístavbe školy. V roku 1989 sa začalo s prípravami na vybudovanie ďalšej prístavby pre školskú jedáleň, kuchyňu a nové učebne.

Učiteľský zbor novozámockého gymnázia v roku 1983.

Športový areál školy v osemdesiatych rokoch minulého storočia.

Gymnázium v Nových Zámkoch po roku 1989

Politické a spoločenské zmeny po 17. novembri 1989 v našej krajine, Československu, citlivo zasiahli aj do života novozámockého gymnázia. V decembri bolo na škole založené Učiteľské fórum a hnutie Verejnosť proti násiliu (VPN). V januári 1990 sa konali v duchu výzvy Ministerstva školstva, mládeže a telesnej výchovy demokratické voľby na obsadenie miesta riaditeľa, ktoré s vysokým náskokom vyhral dovtedajší riaditeľ Alexander Tóth.

Nežná revolúcia - november 1989 na námestí v Nových Zámkoch. (Foto O. Berta.)

Aj žiaci a zamestnanci Gymnázia sa aktívne zapájali do diania v meste počas novembrových udalostí v roku 1989. (Foto O. Berta.)

Avšak ani naša škola nebola ušetrená tvrdej konfrontácie minulosti s prítomnosťou a predstavami o budúcnosti. V polarizácii názorov a záujmov došlo k snahe osamostatniť oddelenie s vyučovacím jazykom maďarským. Proti rozdeleniu však bolo Ministerstvo školstva, ktoré argumentovalo nedostatkom financií.

V školskom roku 1989/90 sa v druhom polroku učilo podľa upraveného učebného plánu. Odborné predmety ZVOP stratili svoje dominantné postavenie a zaradili sa medzi ostatné voliteľné maturitné predmety. Zvýšili sa nároky na výučbu cudzích jazykov. Ruský jazyk sa dostal na úroveň ostatných cudzích jazykov. Podľa nových učebných osnov sa zaviedli v roku 1992 humanitné predmety a zvýšila sa hodinová dotácia cudzích jazykov. Priestorové problémy súvisiace s delením tried na hodinách cudzích jazykov vyriešil prenájom bývalého Domu politickej výchovy OV KSS.

Najväčším výdobytkom zmien v roku 1989 bolo získanie slobody, nastolenie demokratického režimu, otvorenie sa svetu. Táto zmena priniesla víziu mnohých možností, reálnu nádej čo najrýchlejšie zmeniť zastarané stereotypy a závislosti a rýchlo napredovať ľudsky, sociálne a ekonomicky. Bola to výrazná šanca pre krajinu, škol-

stvo, výchovu a vzdelávanie. Postupne, od školského roku 1992/93, sa menil učebný plán školy, ktorý určoval povinnosť voliť si doň cudzie jazyky, zaviedla sa etická a náboženská výchova.

V roku 1992, v procese spoločenských premien a hľadania nových foriem výchovnovzdelávacej práce, naša škola veľkolepo oslávila 150-te výročie svojho založenia. Oslavy organizovali spoločne obidve oddelenia – slovenské aj maďarské, prebiehali od 21. septembra do 3. októbra 1992. Po celú dobu trvania osláv bola v Dome kultúry verejnosti sprístupnená výstava „Z dejín našej školy“ so starostlivo vybranými a usporiadanými písomnými i vecnými dokumentmi. V dňoch od 29. septembra do 3. októbra sa postupne uskutočnil deň otvorených dverí, športový deň, beseda s bývalým absolventom školy, akadémia pre rodičov a žiakov školy, odhalenie pamätných tabúl pri vchode školy a vyvrcholením bola Slávnostná akadémia pre pozvaných hostí a bývalých absolventov. Na záver, po slávnostnej akadémii, sa konala veľkolepá recepcia vo vynovenej a skrášlenej budove.

Časť exponátov výstavy Z dejín našej školy.

Vernisáž výstavy Z dejín našej školy, ktorá sa konala 21. septembra 1992 pri príležitosti 150. výročia založenia ústavu. Zľava stoja V. Gátasi, Z. Perželová, Z. Baloghová, Alexander Strba (miestny historik, absolvent školy), E. Laurincová (zástupca riaditeľa), riaditeľ školy A. Tóth., za klavírom Š. Kiss, J. Stancz, M. Szárazová.

Družstvo chlapcov z gymnázia vyhralo hádzanársky turnaj, ktorý sa konal počas týždňa osláv výročia školy, učiteľ Tibor Oros. V pozadí rozostavaná najnovšia prístavba školy, dokončená v roku 1997.

Vyhodnotenie atletických disciplín počas športového dňa školy pri príležitosti osláv 150 výročia. Ceny odovzdávajú Adriana Imreová a Vojtech Berkes.

V tomto období má škola názov **Gymnázium s vyučovacím jazykom slovenským a maďarským Nové Zámky**.

Pedagogický zbor školy v lete 1993. Na fotografii zľava zhora stoja: Oros, Souček, Ganczner P., Sedláček, Laurinec, Hornyák, Száraz, Gátasi, Ganczner R., Kubica, Mészáros, Krnáč, Schumichrast, Simičová, Czizmadia, Fabóová, Szárazová, Brigán, Stancz, Barkóczyová, Šimanský, Kováčová, Garajová, Lorenzoová, Nováková, Schejbalová, Sebestyénová, Schumichrastová, Sasáková, Opálená, Bébarová, Meňušová, Šátková, Krajčovičová, Zalezák, Pekaríková. Sediaci zľava: Perželová, Tárnoková, Šimanská, Holota (zástupca riad.), Laurincová (zástup. riad.), Alexander Tóth (riaditeľ školy), Klučková, Martišová, Nagyová. V podrepe: Drugová, Mojzesová, Gábrišová, Zalezáková, Kršáková, Slaná, Krochtová.

Opätovné zavedenie osemročného štúdia

V deväťdesiatych rokoch vzrastá záujem rodičovskej verejnosti o štúdium na osemročnom gymnáziu. Vedenie i pedagogický kolektív dlho uvažovali o najvhodnejšej forme štúdia popri štvorročnom. Nakoniec boli v školskom roku 1997/98 popri dovtedy zaužívanom štvorročnom štúdiu otvorené aj tri triedy prímý (dve s vyučovacím jazykom slovenským a jedna s vyučovacím jazykom maďarským) so zameraním na cudzie jazyky. Po viac ako štyridsiatich rokoch sa brány školy otvorili pre desaťročných žiakov, ktorí boli odhodlaní stráviť osem rokov medzi múrmi tejto inštitúcie. Malí študenti sa veľmi rýchlo adaptovali do nového prostredia a starí študenti ich medzi seba prijali s absolútnou samozrejmou. Zmenil sa aj úradný názov školy na **Gymnázium Gimnázium Nové Zámky**.

V školskom roku 1997/98 bola daná do užívania budova prístavby s jedálňou. Nasťahovali sa sem triedy osemročného gymnázia, miesto dostali kabinety nemeckého jazyka a geografie, odborná učebňa a knižnica pre výučbu nemeckého jazyka. Najväčším prínosom však bolo otvorenie jedálne 12. januára 1998.

V tomto období má škola názov **Gymnázium s vyučovacím jazykom slovenským a maďarským Nové Zámky**.

Príprava pozemku (bývalá školská záhrada) pre prístavbu jedálne s kuchyňou – apríl 1990.

Pohľad z druhého poschodia hlavnej budovy na miesto, na ktorom nahradila pôvodné domy a malé prevádzky na dnešnej ulici M. R. Štefánika a bývalú školskú záhradku najnovšia prístavba školy.

Prístavba jedálne s kuchyňou bola dokončená v roku 1997.

Na jar 1998 bol gymnáziám ministerstvom školstva ponúknutý učebný plán, nazvaný Alternatívny učebný plán, kde sú celkové hodinové dotácie znížené v predmetoch matematika, fyzika a v nižších ročníkoch sa vypustili rozširujúce hodiny. Týmto sa vytvoril vo štvrtom ročníku veľký priestor – až 18 hodín pre rozširujúce hodiny, ktoré žiaci môžu využiť podľa vlastného uváženia v súlade s podmienkami, ktoré sú na škole vytvorené. Alternatívny učebný plán umožňuje výraznú fakultáciu, čo sa odzrkadlilo v lepšej pripravenosti na maturitné skúšky a v úspešnosti na prijímacích skúškach na vysoké školy.

Nové milénium

S nastávajúcim príchodom nového tisícročia v septembri roku 1999 sa na škole otvorila trieda so zameraním 76 – telesná výchova. Požiadavka sústrediť úspešných športovcov - gymnazistov do jednej triedy vyšla od predstaviteľov športových klubov mesta. Tieto triedy mali špeciálny rozvrh hodín, aby sa ich žiaci mohli plne venovať

svojej príprave. Avšak postupom času strácala táto koncepcia svoje opodstatnenie, pretože v aktuálnom školskom roku 2012/13 opustia brány našej školy poslední maturanti „športovej triedy“.

Počas existencie školy iba niekoľkokrát nežili spolu pod jednou strechou študenti a učitelia slovenského a maďarského oddelenia. V školskom roku 2001/2002 to boli opäť priestorové problémy, ktoré vyústili do odchodu maďarského oddelenia (12 tried) do prenajatých priestorov na ulici Letomostie. Naďalej však fungovali obidve oddelenia pod jedným riaditeľstvom, mali spoločné zasadnutia, kultúrne akcie a spoločnú Radu školy, v ktorej participovali učitelia, rodičia a študenti oboch oddelení. Avšak rodičovská verejnosť maďarského oddelenia začala postupom času vynakladať úsilie o osamostatnenie sa.

V máji 2002 sa hlasovaním poslanci mestského zastupiteľstva rozhodli súhlasiť s predajom telocvične T-18 (bývalej hádzanárskej haly) na Podzámskej ulici škole. Získali sme tak ďalšie priestory vhodné nielen na športové, ale aj spoločenské využitie žiakov školy.

Od školského roka 2002/03, odchodom Alexandra Tótha do dôchodku, sa riaditeľom školy stal Milan Holota.

Telocvična T-18 bola vybudovaná v investičnej časti Akcie „Z“ v rokoch 1977-1980 na mieste, kde bola v minulosti mestská časť „Péro“. Na výstavbe haly sa podieľali hlavne členovia hádzanárskeho oddielu, ale aj žiaci gymnázia.

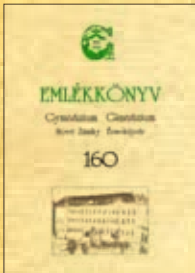

Okolie novovybudovanej telocvične – Športovej haly na Podzámskej ulici počas jej slávnostného odovzdania do užívania 1. februára 1980. Dlhé roky fungovala ako hádzanárska hala, pričom v čase vyučovania ju využívali žiaci našej školy na hodinách TV. Dnes je v havarijnom stave a čaká sa, kým sa dorieši zdĺhavý legislatívny proces jej rekonštrukcie.

Dobrou príležitosťou na bilancovanie úspechov i prípadných neúspechov uplynulého obdobia boli oslavy 160. výročia založenia Gymnázia, ktoré sa konali v týždni od 18. do 23. novembra 2002. Oslavy tohto jubilea boli rovnako veľkolepé ako pred desaťročím. Na ich realizácii sa podieľali nielen žiaci a učitelia slovenského aj maďarského oddelenia, ale najmä bývalí absolventi školy. Týždeň osláv sa niesol v znamení zaujímavých besied, filmových, divadelných i športových podujatí. Nezabudnuteľným zážitkom bola slávnostná akadémia, nechýbala ani recepcia uskutočnená v jedálni ško-

ly. Vyvrcholením celého týždňa bol historicky 1. reprezentačný ples Gymnázia v Nových Zámkoch. Boli to posledné veľké spoločné slovensko-maďarské oslavy.

Pamätnice vydané pri príležitosti 160. výročia založenia školy.

Počas slávnostnej akadémie pri príležitosti 160. výročia založenia školy sa divákovi predstavili aj najmladší žiaci osemročného gymnázia.

Posledná spoločná fotografia všetkých členov pedagogického zboru oboch oddelení novozámockého gymnázia z roku 2002. Na škole v tom čase bolo 85 učiteľov, riaditeľom školy bol Milan Holota, zástupcovia riaditeľa: Ing. Adriana Imreová, Róbert Ganczner, Viera Simičová a Dénes Száraz. Škola mala 24 technicko-hospodárskych a prevádzkových zamestnancov. Navštevovalo ju 653 žiakov štvorročného štúdia a 431 žiakov prvých piatich ročníkov osemročného štúdia.

Niekoľkoročná snaha maďarského oddelenia o osamostatnenie bola nakoniec úspešná. Na základe rozhodnutia Ministerstva školstva SR bolo novozámocké gymnázium počnúc školským rokom 2004/05 definitívne zrušené. Prvým septembrom 2004 tak vznikajú dve nové školy: **Gymnázium Nové Zámky** a Gymnázium s vyučovacím jazykom maďarským Nové Zámky, ktoré od 1. septembra 2006 prijalo názov **Gymnázium Petra Pázmáňa s vyučovacím jazykom maďarským Nové Zámky** (Pázmány Péter Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium Érsekújvár).

II. Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus

*R*adujme sa, kým sme mladí, hlása študentská hymna, lebo život je krátky (vita nostra brevis est). Tak teda nahliadnime do „Orbis Pictus“ z pestrého života študentov a učiteľov novozámockého gymnázia počas jeho mnohoročnej histórie.

So životom školy bola vždy úzko spätá aktuálna spoločensko-politická situácia v meste a krajine. A tak sa žiaci v rôznych obdobiach existencie školy zúčastňovali všakovských ideologických aktivít. Boli to napríklad každoročné prvomájové sprievody a ich hromadné nácvičky (aj počas vyučovania) na dvore školy. Povinne sa chodilo na rôzne brigády, žiaci školy absolvovali výrobnú aj poľnohospodársku prax. Organizovali sa rôzne besedy, vedomostné a branné súťaže, zamestnanci školy museli absolvovať tzv. „ideovo-politické vzdelávanie“.

Slávnostný pochod žiakov školy pred sochou Turula (nachádzala sa pri budove Sokolovne) v roku 1940, v čase, kedy mesto patrilo k územia Maďarska. Budovy v ľavej časti fotografie na terajšej ulici M. R. Štefánika už dnes neexistujú.

24. marec 1962, žiaci IX. ročníka ZDŠ na Stalinovej ulici skladajú sľub zväzákov.

20. august 1942, novozámockí gymnazisti počas prísahy LEVENTE na námestí v Nových Zámkoch. V pozadí hotel Zlatý lev (zničený počas bombardovania v marci 1945). Viac informácií o organizácii Levente sa nachádza v spomienkach J. Tótha.

1. máj 1951 – študenti novozámockého gymnázia pochodujú námestím.

*Budúce študentky SVŠ na chmeľovej brigáde:
Žatec - Louny, august 1966. Na fotografii
sú: Dita Bláhová, Zuzana Gulbišová, Edi-
ta Feketeová, Mária Geöreöghová, Anna
Procházková, Alžbeta Kútiková, Radmila
Bartoňková, Helena Golianová.*

*Žiaci novožámskeho gymnázia
vo chvíľach oddychu pred
ubytovňou na brigáde v NDR
v roku 1976.*

*1. máj 1988, čelo sprievodu
novožámských gymnazistov.*

*Zamestnanci školy: Z. Tárnoková, Z. Baloghová,
K. Haganová, M. Kováčová, G. Barthová
v prvomájovom sprievode v roku 1988.*

*1. máj 1964, študentky
novožámskej SVŠ.*

*VIII.B trieda s triednym učiteľom
Jánom Mikovičom pred sprievodom
1. mája 1958.*

*Letná aktivita gymnazistov
vo Dvoroch nad Žitavou, 1978.*

*Rok 1978, na jesennej brigáde
oddychujú žiaci 1.a triedy.*

*Výstavba bežeckej dráhy v októbri
1984, brigádnici: Sárközi, Caletka,
Móder, Hruškár, Ranto, Kulcsár,
Ďurčovič, Domaniža.*

*V marci 1979 sa 4.b trieda zúčastnila finále
súťaže „O putovný pohár všestrannosti Mod-
rej vlny“, ktorú organizoval Československý
rozhlas v Bratislave. Súpermi našich žiakov
boli gymnazisti z Považskej Bystrice a Vra-
nova. Súťaž sa vysielala v priamom prenose
a naša škola bola jej víťazom.*

Na jar 1975 sa pri príležitosti výročia oslobodenia Nových Zámkov na škole uskutočnila beseda s priamym veliteľom oslobodzovacích vojsk Sidelnikom (v strede), ktorý je nositeľom titulu Čestný občan Nových Zámkov. Vpravo A. Tomková, naľavo T. Vörös.

Žiaci školy na besede s hokejistami, bratmi Šťastnými v septembri 1978.

V období existencie JSS sa udržiavali družobné styky s JSS v Novom Bydžove. V rámci družby sa navštevovali navzájom žiaci aj učitelia našich škôl. Na fotografii sú žiaci novozámockej JSS spolu s priateľmi z Nového Bydžova v Krkonošiach. Neskôr tieto družobné styky zanikli. V sedemdesiatych rokoch bolo našou družobnou školou Gymnázium v Znojme.

V kronike školy v šk. roku 1977/78 sa píše: „Celý výchovnovzdelávací proces, mimotriedna a mimoškolská činnosť sa niesli v znamení výchovného využitia významných výročí, ako bolo 60. výročie VOSR a 30. výročie Víťazného februára“. Aj toto patrí k histórii školy. Záber je zo slávnostnej akadémie pre rodičov a širšiu verejnosť.

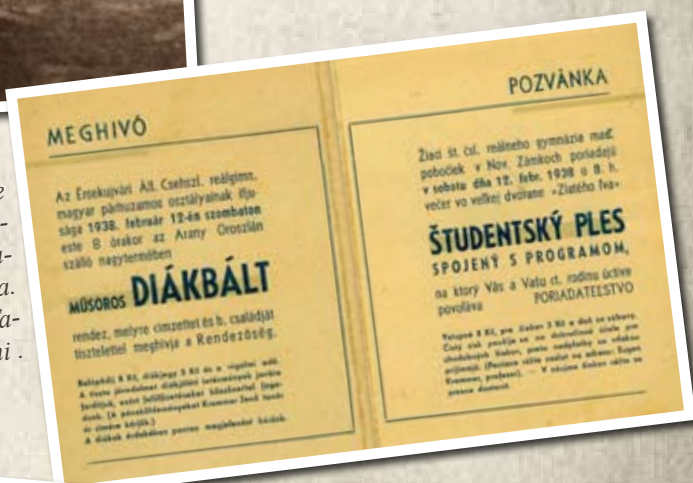
Vo februári 1990 navštívil našu školu prvý ponovembrový minister školstva prof. RNDr. Ladislav Kováč, DrSc. so svojimi spolupracovníkmi.

*P*opri práci a štúdiu sa správni študenti vedeli vždy zabaviť. Či už to bolo na majálesoch, čajových večierkoch alebo rôznych estrádných vystúpeniach (nielen pre spolužiakov či priateľov školy, ale aj pre ľudí po celom okrese). Neskôr ich nahradili slávnostné akadémie, tanečné zábavy, plesy či diskotéky. Veselo bolo určite aj na spoločných triednych výletoch či exkurziách. Nezabudnuteľným zážitkom každého stredoškolača je istotne lyžiarsky výcvikový kurz so všetkým, čo k nemu patrí, branný kurz, plavecký kurz, a mnoho, mnoho iných športových podujatí. A nesmieme zabudnúť ani na Československú spartakiádu.

16. jún 1934. Žiaci sexty (triedny učiteľ Rédei J.) na výlete v lesoparku Berek.

Pozvánka na Študentský ples gymnazistov v roku 1938. Ples každoročne organizoval Vzdelávací krúžok Gergelya Czuczora. Podobnú akciu usporadúval aj krúžok Antona Bernoláka. V roku 1938 to bol 19. februára Tanečný večierok v Sokolovni.

Budova Sokolovne z roku 1921 v tridsiatych rokoch 20. storočia. Oblíbené miesto organizovania rôznych kultúrno-spoločenských podujatí slovenského oddelenia školy. Na fotografii je viditeľné súsošie pamätníka padlým legionárom, odstránené bolo v r. 1938.

Študenti novožamockého gymnázia na exkurzii v hurbanovskej hviezdárni v apríli 1941. V strede v klobúku učiteľ Vas Károly, po jeho pravici v okuliaroch stojí Hlavicska „Holbay“ László, významný novožamocký spisovateľ, básnik, učiteľ maturoval v roku 1943.

Škola v 50-tych rokoch každoročne usporadúvala začiatkom mája v Sokolovni estrádne vystúpenia. Najmladšie žiačky školy sa tiež podieľali na školskom pásme „Májový pozdrav“ v roku 1958. Scénku *Prebudenie jari* nacvičila Štefánia Mistríková.

Exkurzia do Maďarska v rámci priateľského výmenného pobytu s Dievčenským cvičným gymnáziom v Budapešti v roku 1955.

Žiaci II. JSS na Medzinárodnom strojárskom veľtrhu v Brne v roku 1960. Na fotografii zľava sú: Július Šupala, Jozef Trombitáš, Peter Hudák, s. Július Šimanský, Tibor Barek, Jozef Babica, s. Ladislav Kočiš, Ladislav Bittner, Juraj Macák.

Žiaci IV.A a IV.B triedy v škole v prírode v Kežmarských Žľaboch na jar v roku 1956.

Rok 1963, študentky SVŠ na cyklistickom výlete do okolia Nových Zámkov, most cez pôvodné koryto rieky Nitry. (Vetráková, Sereďiová, v podrepe: Irena Cagáňová, Beňová, Brndiarová, Furyová, Mátraiová)

Rok 1975, 3.c
na školskom výlete - Malinô Brdo.
Zľava: M. Mrižo, P. Hudák,
I. Šimo, P. Belica, M. Švajda,
D. Kollárik, I. Krasko.

V roku 1970 na triednom výlete oddychujú:
Daráž, Bajčanová, Holota, Kováčová,
Štrpková.

Žiaci 3.C triedy počas školského výletu
na Havranej skale, jún 1988.

Športová mozaika zo školského areálu
v roku 1938.

Rok 1966. Na hodine telesnej výchovy s Margitou Buranovou.

Natáčanie inštruktážneho filmu o využití voľného času študentov. Milan Jamrich a Jozef Mesiarkin (za kamerou) na dvore školy v októbri 1965. Na mieste betónového múru v pozadí stojí v súčasnosti športová hala T-18.

1969, školské bežecké preteky, zľava Štefan Labay, Július Ivan (účastník LOH v Moskve 1980), Renát Jánošík, ocenenie odovzdáva Eva Speváková.

Reprezentantky školy v basketbale, rok 1967. Na fotografii: Ivan Szegho, Vajdová, Kutlíková, Bartonková Kováčová, Kelemenová, Poláková, x, Šemro-Kovaliková, x.

1966, volejbalisti SVŠ Nové Zámky: Vician, Lorenz, Šimonek, Muřanský, Dubáň, Stanko, Prónay.

Rok 1974, volejbalisti dorastenci gymnázia na turnaji v Komárne. Zľava zhora: Igor Benko, Martin Polák, Štefan Sebestyén, Miroslav Švajda, x, Imrich Zaležák, Peter Ganczner, Peter Belica, Milan Vician, František Sýkora.

Rok 1970, volejbalisti pedagógovia gymnázia: Czizmadia, Gunda, Brigán, Zaležák, Mesiar-kin, Tóth, Šimanský, Zajiček.

Mužstvo futbalistov zamestnancov školy koncom 80-tych rokov, zľava stoja: Hariš , Czizmazia, Ganczner R., Prónay, Zaležák, Stancz, Geleta, dole: Borka, Holota, Prokša.

Žiaci 2. ročníka SVŠ s učiteľom Júliusom Šimanským (štvrtý sprava) na lyžiarskom kurze vo februári 1964.

Prechádzka na Sitno počas voľného dňa na lyžiarskom kurze v roku 1965.

Druháci na lyžiarskom kurze na Čertovici v roku 1982.

Január 1983, inštruktori lyžovania: Imrich Zaležák, Peter Schumichrast, Štefan Prónay, lekár Pavol Lorenz, Róbert Ganczner, Eva Schejbalová.

Dievčatá z I. JSS s pani učiteľkou Margitou Buranovou po nácviku spartakiádnej skladby pre staršie žiačky na športovom ihrisku v roku 1960.

12. jún 1965, III. okresná spartakiáda, študentky SVŠ - skladba Dorastenky.

III. československá spartakiáda 1965 - skladba Dorastenci, žiaci novozámockej SVŠ na okresnej spartakiáde na Sihoti.

ČSS 1980, dorastenky gymnázia na štadióne na Sihoti.

Školské strelecké preteky v školskom roku 1962/63.

Strel'by na Sitne v roku 1967.

Streleckých pretekov sa zúčastňovali nielen žiaci, ale aj učitelia. Na obrázku strieľa Juraj Stancz.

Celoštátne finále stredných škôl v ľahkej atletike, Blansko jún 1989. Na stupni víťazov je **Vladimír Kuzma**, 1. miesto v behu na 800m výkonom 2:10,6 min.

*Richard Felix, žiak 2.c triedy - víťaz
Celoštátneho finále stredných škôl
v Blansku 1989 vo vrhu guľou výkonom
14,72m.*

*Družstvo hádzanárov, ktoré získalo
v júni 1997 na Majstrovstvách SR
3. miesto: Zľava zhora: Tomáš
Straňovský, Atilla Boľanský, Tomáš
Zajiček, Róbert Kutrucz, Daniel Bop-
kó, dole: Marek Galla, Libor Mentel,
Vojtech Šipeky, Ján Dolobáč.*

*P*ri príchode nových žiakov na školu je zvykom, že ich starší spolužiaci privítajú imatrikulačnou slávnosťou. Študenti potom prežijú mnoho chvíľ v školských laviciach, za laboratórnymi stolmi, v jazykových učebniach.

*V roku 1924 sa na pamiatku odpísal
triedny učiteľ Rím. kat. chlapčenskej
základnej školy Lemény János so svojimi
žiakmi (zhora: Takács B., Halász J.,
Szeko J., Paulicsek I., sedia Szabó I.
a Gottgeisel M.), ktorí v nasledujúcom
šk. roku odišli študovať do gymnázia.*

Imatrikulácia študentov v roku 1970, v popredí Ľubica Litavská.

Rok 1973, žiaci 1.c triedy počas imatrikulácie.

V laviciach sedia žiaci IV.A triedy Gymnázia P. Pázmány, rok 1941.

Tretiaci pozývajú prvákov na popoludňajšiu imatrikuláciu, rok 1987. Sprava: Richard Sedláček, Tibor Kostolányi, Mario Gajdošík, Klaudia Šupalová, Jozef Horváth, Miloš Blazsek, Norbert Agg, Robert Szokol, Roman Polák.

Školský rok 1977/78, 2.a trieda s triednou prof. Libušou Klučkovou v učebni fyziky.

Študenti sledujú pokusy učiteľa M. Gánóczyho na hodine fyziky v roku 1938.

Na hodine biológie v školskom roku 1961/62 Judita Száková, A. Stínová, Jana Šrámková, Eva Mattušová, Eva Kršáková.

Gymnazisti sa pripravujú na krajské kolo Chemickej olympiády. Zľava Simon, Chrupka, Rusznáková, Búcsi

Žiaci gymnázia v špeciálnej učebni rysovania na hodine deskriptívnej geometrie s J. Klacikom.

V poslednom ročníku je významnou udalosťou v živote každého maturanta stužková slávnosť. Nepodarilo sa nám síce dopátrať, odkedy sa na našej škole tento zvyk udomácnil, isté však je, že v päťdesiatych rokoch minulého storočia sa už zelené maturitné stužky abiturientom slávnostne odovzdávali.

V roku 1960 mala XI.B trieda s triednym profesorm Jánom Černákom stužkovú slávnosť v telocvičnici školy.

Stužková slávnosť v roku 1967 v Sokolovni, triedne učiteľky Adela Kutlíková a Elena Joklová.

1970, spoločná stužková slávnosť abiturientov SVŠ v Sokolovni. Prihovor riaditeľa L. Gundu.

Na stužkovej slávnosti 4.C triedy v roku 1977 sa prítomným prihovára triedna profesorka Irena Šimanská.

Rok 1988, žiaci 4.a triedy počas stužkovej slávnosti s triednou profesorkou Elenou Laurincovou (v roku 1997 jej bola udelená cena PRO URBE).

Ž programu žiakov 4.a triedy (triedny Milan Holota) na stužkovej slávnosti v roku 1983.

Na úspech budúcim maturantom pripijajú sprava: p. Tóthová, riaditeľ školy Alexander Tóth, Mária Kršáková, Milan Holota, D. Holotová, D. Gancznerová.

Atmosféra počas písomnej maturitnej skúšky zo slovenského jazyka v roku 1990.

*R*oky štúdia ubehnú ako voda, až príde rozlúčka s Alma Mater. Ktovie, koľko piesní si už vypočuli staré majestátne múry tejto školy? Ktovie, koľko kilometrov tu nachodili maturanti, lúčiac sa spevom so svojou školou, učiteľmi a mladšími spolužiakmi pred tým, ako po „akademickom týždni“ zasadli k maturitným stolom? Túto mnohoročnú tradíciu sme na novozámockom gymnáziu počnúc rokom 1999 nahradili pomaturitnou rozlúčkovou slávnosťou absolventov školy v hale Millénium (v začiatkoch bývala slávnosť v Dome Kultúry).

Prihovor maturanta L. Száraza počas rozlúčky so školou v roku 1943.

Rozlúčka maturantov III.C triedy SVŠ Nové Zámky v školskom roku 1967/68. Na mieste, kde žiaci stoja, sa v súčasnosti nachádza budova prístavby z roku 1978.

Rok 1976, so školou sa lúčia žiaci 4.B triedy (triedna uč. Sasáková).

Na poslednej triednickej hodine vo vyzdobenej triede sedia maturanti 4.b triedy z roku 1987.

So školou sa lúčia abiturienti v šk. roku 1988/89, ktorí ako poslední povinne maturovali z ruského jazyka a predmetov ZVOP. (Triedne učiteľky: Mária Kršáková, Irena Šimanská, Ing. Adriana Imreová.)

Triedna učiteľka Olga Meňušová prechádza so svojimi žiakmi cez zborovňu školy počas rozlúčky v roku 1990.

*K*oniec. Roky mladosti, veselosti (možno aj strádania) na strednej škole sa končia a človeku ostávajú už len spomienky. Spomienky, ktoré v nás pravidelne ožívajú po rokoch, možno piatich, desiatich, ... päťdesiatich. Spomienky, ku ktorým sa vraciame listujúc v starých albumoch a pamätníkoch, uvedomujúc si zákonitosť bytia o ktorej sa spieva aj v študentskej hymne: **Post iucundam iuventutem, Post molestam senectutem, Nos habebit humus!**

Po 50 rokoch...

*Rozišli sme sa pred mnohými rokmi,
Boli sme takí mladí – a život pred nami.
V hlave plno plánov: najkrajšie vidiny,
Uskutočniť všetky sme však nevedeli.
Život dával facky, i keď sme odolali,
Z nášho optimizmu ostali len zdrapy...
Boli aj úspechy, aj šťastné osudy,
Vydarené sňatky a radostní vnuci.
Každý deň prináša aj kúsok radosti,
Keď nás nič nebolí a sme bez starosti.
Plánov však ubúda a dni sa krátia,
Pomaly sa blíži aj čas rozlúčenia.
Mnohí už odišli – choroby ich vzali,
Sú už v nenávratne – spomienka im patrí;
Život – ako slnko – vyjde aj zapadne,
Kým svieti, je teplo a k večeru chladne.
Nič však nie je krajšie ako slnka západ,
My sme v tom štádiu, svietme! – to je základ.
Rozdávajme radosť, teplo a pohodu,
Nebudme zatrpknutí, trpme aj chorobu.
Nech nie sme na ťarchu našim deťom, vnukom,
Nech sa s nami delia so svojím životom.
Aby nečakali na náš konečný odchod,
Nech k nám radi prídu, nech je pekný rozchod.
Opäť sme sa zišli po tých mnohých rokoch,
V očiach máme radosť a v srdciach mladosť.
Možno sa vidíme dnes už naposledy...
Život je za nami – starci a starenky!*

Edita Chrenková- Gottgeiselová

Stretávka absolventov školy z roku 1947 po 30-tich rokoch. Druhý zľava je Ivicsics Lajos Dr. (1927 Nové Zámky - 2008 Göd) - známy hydrológ, hydromechanik, výskumný pracovník Ústavu vodných stavieb v Maďarsku.

Stretávka 4.a triedy z roku 1952 po 25-tich rokoch 21. mája 1977. Medzi bývalými študentmi profesori Štefan Buran, Ján Hollý a Anna Tomková.

Maturanti z roku 1938 po 60-tich rokoch pri hrobe svojho triedneho profesora Gánóczy Mihály-a. Na fotografii: Procházka László, Holota Zsuzsa, Holota Gyula, Tóth Zsiga, Turczel Lajos (vysokoškolský profesor, učiteľ, literárny historik, spisovateľ), Pákozdi Béla, Baluska Béla. 27. jún 1998.

Stretnutie abiturientov gymnázia z roku 1952 po 50-tich rokoch.

Stretávka absolventov z roku 1946 po 60-tich rokoch. Pred budovou šurianskej školy stoja zhora zľava: MVDr. Anton Bujdák, Ing. Július Kuruc, MUDr. Ján Benko, Ing. Rudolf Mašina, Ilka Grófová, Katarína Vanková, Mária Stiskalová, MUDr. Pavol Racek.

III. Minimo sono labuntur alta flumina

Často sa stáva, že pri bilancovaní pracovných úspechov učiteľa sa používa slovo úspech. Hlbšie zamyslenie sa nad pojmom úspech vyvoláva však na tvárach starších, skúsenosťami „ošľahaných“ učiteľov, úsmev. Právom. Veď my učiteľia – ale aj žiaci – úspechy dosahujeme denno-denne. Deň čo deň nás o tom naši žiaci presvedčajú tým, že vedia zaujať stanovisko k akejkoľvek situácii, že sa vedia zorientovať v spleti prírodovedných a humanitných faktov i vzťahov, že sa nestratia v cudzojazyčných textoch. Že šport nie je len výdajom prebytočnej energie, ale organizovanou a férovou hrou. A aj keď je ich prvoradou úlohou úspešne zmaturovať, nie to je na ich štúdiu to najdôležitejšie. Veď maturita je merateľný výkon. Ale dôvod, pre ktorý to robí väčšina z nich, je skrytý hlboko v ich srdciach, myšliach, dušiach, preto nie je merateľný. Je to jeden jediný cieľ – nesklamať. Nielen rodičov, učiteľov, známych, ale predovšetkým samých seba. Dnes už nie sú gymnazistami, už sa netrasú pred písomkou, odpoveďou. Maturita im už nerobí vrásky na čele, je pre nich splnenou skúškou dospelosti. Stretávame ich ako svojich kolegov- učiteľov, lekárov, právnikov, ekonómov, inžinierov. Sú to úspešní športovci, umelci, vedci, úradníci, podnikatelia, politici... Sú to bývalí študenti novozámockého gymnázia. Absolventi. NAŠI ABSOLVENTI. Na nasledujúcich stránkach na svoju Alma Mater spomínajú:

Tóth János	absolvent školy z roku	1944
Július Bajčan		1946
Edita Chrenková		1954
Juraj Meliš		1959
Milan Jamrich		1968
Tomáš Kampmiller		1970
Ján Galla		1975
Robert Balogh		1979
Mária Patakyová		1981
Andrea Vadkerti		1992
Henrieta Nagyová		1997
Martin Stráňovský		2005

*„Aký je život, až teraz viem,
blúdiac bezcieľne ulicami mesta,
keď hlavou mi víria okamihy
tých báječných, veselých aj smutných dní.
A predsa radosťou plačem i smejem sa,
hľadiac na stránky a obrázky tieto,
na stránky, do ktorých sú vpísané
krásne a veselé roky moje študentské.“*

Žiakom novozámockého gymnázia (Érsekújvári Magyar Királyi Állami Pázmány Péter Gimnázium) som sa stal 8. novembra 1938 po príchode maďarských vojsk do mesta. Predtým som bol žiakom Františkánskeho gymnázia v Malackách. A ako som sa k tomu dopracoval?

Moja tortúra za začala už v piatom ročníku ľudovej školy, kde sme si nepadli do oka s rádovou sestrou, ktorá nás učila náboženstvo. To preto, že som nebol ochotný predplatiť si náboženský časopis SRDIEČKO. Náš konflikt (žiaľ aj fyzický) vyústil do skonštatovania pána riaditeľa, že zo mňa aj tak nič nebude, neodporučí ma na ďalšie štúdiá do novozámockého gymnázia. A tak som sa ocitol na prijímacích pohovoroch do gymnázia v Malackách, ktoré som úspešne zvládol (spolu s mojimi rovesníkmi Bence Bélom, Seres Kazimírom a Malcovich Lacom).

Mal som 11 rokov, keď som sa 31. augusta 1936 dostal do úplne cudzieho prostredia, ďaleko od rodiny, kamarátov. Nové zvyky, noví ľudia, iný jazyk (ako môj rodný), kláštorná disciplína boli veľmi sklúčujúce a len zvyšovali moju nesmiernu túžbu po domove. Samozrejme, že som sa nevedel sústrediť na učenie. Môj františkánsky prefekt sa ma snažil po večeroch priviesť k lepším študijným výsledkom (často aj „palicovou metódou“).

Verejné československé gymnázium Rádu Sv. Františka v Malackách v roku 1937

S otcom v parku v Malackách.

O svojom zúfalstve som rozprával aj otcovi, ktorý ma chodil raz do mesiaca (ako zamestnanec železníc) navštevovať. Napokon som sa so svojím osudom zmieril. Akosi som však tušil, že toto predsa nemôže trvať večne a začal som viac vyhľadávať spoločnosť svojich rodákov, ktorí v Malackách tiež študovali. Nakoniec som druhý ročník skončil s vyznamenaním. Čakalo ma radostné leto, prázdniny s mojimi rodičmi, starými rodičmi, kamarátmi, kúpanie sa a rybačky v osviežujúcich vodách rieky Nitry. Starý otec ma v tom čase zasvätil aj do tajov blížiacich sa politických zmien. A tak som sa

opäť vrátil do školy a do internátu v Malackách, kde som už tretí rok „vlastnil“ číslo 332. Ako sa ukázalo, môj starý otec mal pravdu: po neúspešných československo-maďarských rokovaniach v Komárne nakoniec došlo k Viedenskej arbitráži. A hoci toto sa oficiálne udialo až 2. novembra, františkáni v Malackách ma posadili na vlak smerom do Nových Zámkov už 28. októbra 1938. Veľmi nerád spomínam na obrovský strach a neprijemnosti počas cesty domov, keď v Bratislave nastúpili do vlaku vojaci Hlinkovej gardy, hrozili mi zabitím a napokon mi vzali všetku batožinu. Našťastie, ostala mi vo vrecku aspoň moja režinka.

*III. C trieda novozámockého gymnázia P. Pázmán-
nya v školskom roku 1938/39 sídlila v prenajatých
priestoroch Židovskej neologickej školy. Tóth
János štvrtý zľava v dolnom rade.*

Rýchlopis nás v škole učila pani Miklósy Ilona. V tomto istom roku vzniklo na škole aj samostatné hnutie Levente. Keďže vtedy ešte chýbali mladí vedúci skupín z radov žiakov, dostal som sa za odmenu na dva týždne do výcvikového tábora pri Velence-tó.

Ale zažili sme aj smutné chvíle, v VI. B triede sme sa počas veľkonočných sviatkov v roku 1942 navždy rozlúčili s mojím spolužiakom, priateľom a výborným futbalistom Bencze Bélom. Spolu sme začali svoje štúdiá v Malackách a bol som to práve ja, kto sa s ním rozlúčil v mene všetkých spolužiakov. Ďalších dobrých priateľov (napr. Eliho Borku) som potom stratil neskôr, počas bombardovania mesta 7. októbra 1944.

V októbri 1942 sa konali veľkolepé oslavy storočnice gymnázia, to sme boli už siedmci. Z mnohých spomienok na tieto slávnostné dni mi v pamäti rezonuje uvítacia reč Ladislava Száraz. V krátkosti z nej vyberám: „Mládež tejto školy si neustále svedomito plnila svoje záväzky voči viere i národu a v prípade potreby bola ochotná sa za ne obetovať. Mládež, v mene ktorej sa Vám dnes prihovám, je oddaná poslstvu svojich predkov. ... A aj keď občas búrky a víchrice zmietať budú korábom tejto školy, nájde si vždy svoj prístav a strasti a strádania ešte viac zocelia silu a vôľu mladosti.“ Takto ukončil svoju reč maturant L. Száraz.

Na konci školského roka 1942/43 sme boli vyslaní spolu s Lacom Csiffárym a Tiborom Dérím na tri týždne na výcvik spojárov Levente. Tu sme sa učili práci prieskumníkov, naučili sme sa ovládať krátkovlnné vysielачky, používať morzeovku, čítať mapu a vykonávať terénne práce. Bol to pre nás nesmierny zážitok.

Levente bola na našom území v rokoch 1938-45 maďarská detská a mládežnícka organizácia pre chlapcov vo veku 12-21 rokov, ktorá pripravovala svojich adeptov na život v armáde. Prísne regule učili najmä tvrdej disciplíne, láske k národu a umeniu boja, veľa času sa venovalo rozvoju telesnej zdatnosti. Všetko bolo prispôbené veku chlapcov, byť členom Levente bolo povinné. Cvičenia sa vykonávali na školách alebo v ich okolí.

V Nových Zámkoch sa výcvik Levente konal na cvičisku na území novšieho konského jarmočiska. Situované bolo v priestore dnešných ulíc Trhová, Oravská a Pohronská. Na fotografii vľavo sú maturanti gymnázia v apríli roku 1944.

Školská kapela gymnázia začiatkom štyridsiatych rokov pod vedením učiteľa Vass Károlya. Kapela zabávala študentov, učiteľov aj rodičov na všetkých školských akciách. Vpravo hore J. Tóth, hral druhé husle

Študenti VIII.B triedy v predmaturitnom období v učebni fyziky, apríl 1944.

Boli to krásne roky, dodnes si uchovávam nielen spomienky a fotografie, ale aj dokumenty z tej doby: všetky moje ročenky školy, žiacke knižky, pozvánky na zábavy, programy z kultúrnych podujatí, ktorých som sa aktívne zúčastňoval.

22. apríl 1944, riaditeľ školy Mrena József (v klobúku) a Dr. Kovács Endre, triedny profesor (významný maďarský literárny historik, spisovateľ a umelecký prekladateľ), vypravádzajú žiakov VIII.B triedy po ukončení štúdia za brány školy.

Zmaturovali sme v roku 1944, dve triedy, VIII.A a VIII.B, a hoci sme sa s našou školou v to leto rozlúčili, stretávali sme sa a spomínali pravidelne, väčšinou v poslednú májovú sobotu. Dokonca to bývalo častejšie, ako každých 5 rokov.

Stretávka pri príležitosti 60-ročného maturitného jubilea, 29. máj 2004. Na fotografii Baranyi K., Balázsné Vigh M., Zahorik J., Czani P., Bucsi L., Vadkerti L., Fabo J., Angyal M., Zólyomi L., Vass K., Mózsi F., Goda J., Soóky D., Tóth J.

Dnes žijeme už len spomienkami. Poslednýkrát sme sa my „starí Pázmáňosi“ stretli 29. mája 2004 pri príležitosti 60-ročnej stretávky. Vtedy sme si vzájomne stisli ruky naposledy. Od tej doby udržiavame kontakt už iba formou dopisovania si, aby sme sa dozvedeli, akým osudom pokračuje naša životná púť. Posielame si navzájom čoraz bolestnejšie správy, naše rady sa každým rokom zmenšujú. Nebolo to tak dávno, 21. mája 2008, čo nás navždy opustil vo veku 95 rokov aj náš drahý triedny profesor, Dr. Klenner Aladár.

Boli sme dve triedy, ostali sme traja, Mózsi Ferenc v Bratislave, Soóky Dzezső v Budapešti a (k starobylým novozámockým koreňom pevným putom viazaný) ja.

Dnes žijeme spomienkami ... navždy oddaní našej 170-ročnej Alma Mater.

Tóth János počas uvedenia publikácie „Výnikajúci futbalisti a funkcionári novozámockého futbalu dávnych čias“ v roku 2007.

Ján Tóth sa narodil 20. marca 1925 v Nových Zámkoch. Po maturite na novozámockom gymnáziu v roku 1944 bol prijatý na Právnickú fakultu v Budapešti a súčasne sa zamestnal na poštovom úrade v Nových Zámkoch. Šťastne prežil všetky tri ničivé bombardovania mesta. Po roku 1945 pôsobil v rôznych zamestnaniach, medzi inými aj v nováckych baniach, pracoval v ŠM Hurbanovo – Bajč ako finančný referent, neskôr v OKP a Renokove. V roku 1966 ukončil vzdelávanie na Technickom inštitúte s titulom diplomovaný technik. Po roku 1972 bol zamestnaný v n.p. Elektrosvit, od roku 1989 je dôchodcom. Aktívne sa podieľal na rozvoji športu v Nových Zámkoch, bol funkcionárom futbalových klubov JT Lokomotíva a neskôr TJ Elektrosvit. V roku 2002 získal „Cenu primátora mesta NZ“ za rozvoj novozámockého futbalu. V roku 2010 mu bola udelená cena PRO URBE ako prejav uznania a vďaka za publikácie venované histórii a slávnej športovej minulosti novozámockého futbalu.

Poznámka: Pán Tóth János (po oslovení o napísanie krátkych spomienok na školu) pripravil veľmi hodnotný (vyše 100 stranový) materiál s množstvom fotografií v dvoch kópiách: jednu pre slovenské a druhú pre maďarské gymnázium. „Spomienky na roky študentské“ publikované v tejto knihe sú výňatkom z autorského originálu v maďarskom jazyku.

Písal sa rok 1938. Bolo to už dávno, ale spomínam si, že prijímacie skúšky do slovenských tried gymnázia v Nových Zámkoch som skladal koncom júna. Bolo nás dvesto záujemcov. Zo všetkých z nás napokon prijali sto a vytvorili sa dve slovenské triedy po 50 žiakov. Okrem toho bola otvorená aj jedna maďarská trieda. Mojou triednou profesorkou v príme práve začínajúceho školského roka 1938/39 sa v septembri stala pani profesorka Sklenárová Vlasta, slovenčinárka. Riaditeľom školy v tom čase bol Emanuel Kettner. Vplyv medzinárodných udalostí a blížiacu sa hrozbu vojny sme zatiaľ veľmi nepociťovali, boli sme ešte deti. Atmosféra však už bola po májovej mobilizácii dosť „dusná“.

Lenže po Viedenskej arbitráži sa všetko zmenilo, museli sme lavice novozámockého gymnázia opustiť. Dokonca aj z areálu školy nás vyhánali, doslova nás vyhostili. Boli to hlavne deti maďarských úradníkov, prisťahovalcov z „anyaföldu“ (rodnej zeme). Ich rodičia boli dosadení maďarskou vládou do funkcií v meste a jeho okolí. Títo žiaci boli veľmi arogantní a správali sa povýšenecky. Ale aj žiaci a profesori domácej maďarskej komunity boli k nám odmeraní, podaktorí si nás vôbec nevšimli. Boli sme zmätení.

V priebehu októbra, novembra sa už hovorilo, že sa pravdepodobne otvorí gymnázium s vyučovacím jazykom slovenským v neďalekej dedine Šurany. My, bývalí slovenskí žiaci, sme sa schádzali v areáli novozámockého gymnázia a tu sme diskutovali o situácii a vyzvedali sa, čo je v tejto záležitosti nové. Informácií sme však mali veľmi málo, mnohé si protirečili. Asi mesiac sme žili v neistote, čo bolo veľmi skľučujúce. Konečne, začiatkom decembra,

Budova Meštianskej školy a Gymnázia so slovenskou vyučovacou rečou v Šuranoch.

sa Gymnázium v Šuranoch otvorilo. Jeho riaditeľom bol Dr. Jozef Hudec. Bol to veľmi múdry človek, vraj študoval vo Francúzsku, písal si priezvisko Le Hudec (vo francúzskej výslovnosti „Lüdek“), asi aby si získal väčší rešpekt. Denne sme mali tak 4 až 5 vyučovacích hodín. Popoludní nás (gymnazistov) vystriedali žiaci meštianky. Obidve školy sme totiž mali jednu spoločnú budovu. Vyučovalo sa v jazyku slovenskom, okrem toho sme mali už od prímý povinnú latinu a v kvinte pribudla nemčina. Ale povinnosťou každého žiaka bolo do kvinty naučiť sa dobre aj po maďarsky, tí čo to nezvládli, nemohli pokračovať v štúdiu, maďarčinu sme mali vlastne ako ďalší cudzí jazyk. V našej škole bola koedukácia, to znamená, že sme sa učili chlapci aj dievčatá spoločne. Spomínam si ale, že istý čas bola táto koedukácia zrušená. Niektoré dievčatá aj vtedy predsa len chodili do školy načierno, s tichým súhlasom riaditeľa. Takéto nariadenie vraj vzniklo vo vysokých maďarských úradníckych kruhoch ako odplata za zrušenie maďarských pobočiek Dievčenského gymnázia v Bratislave. Keď sa obe strany nakoniec dohodli, naše dievčatá sa oficiálne vrátili do školských lavíc.

Až do roku 1944 vyučovanie prebiehalo celkom nerušene, hoci zimné prázdniny trvali omnoho dlhšie ako v súčasnosti. Hovorilo sa im aj „uholné“, lebo vyučovať sa nemohlo z dôvodu nedostatku uhlia.

Ibaže potom prišla sobota 7. októbra 1944, deň, kedy prvýkrát bombardovali Nové Zámky. Po skončení vyučovania sme ako každý deň prišli do Nových Zámkov vlakom, ktorý mával zo Šurian odchod o 13,20. Cesta netrvala dlho, asi 10 minút. Naša rodina vtedy bývala na ulici Sv. Anny, dnešná SNP. Spomínam si, že som práve prišiel domov a v tom už aj začalo bombardovanie. Po tomto hrôzostrašnom zážitku sme sa s rodinou presťahovali do Semerova, k matkiným starým rodičom.

Od osudného 7. októbra 1944 sme sa už do školy nevrátili. Až potom neskôr, po oslobodení Šurian a Nových Zámkov 29. marca 1945. Koncom apríla 1945 sa v gymnáziu v Šuranoch opäť obnovilo vyučovanie, školský rok sa o niečo predĺžil a trval až do začiatku augusta. Zo začiatku sme z Nových Zámkov do Šurian chodili všetci pešo: žiaci aj s učiteľmi, lebo železničné spojenie kvôli zbombardovanej trati nefungovalo. Cesta nám trvala dve hodiny tam a dve naspäť. Rok 1944/45 bol mojím posledným školským rokom v Gymnáziu so slovenskou vyučovacou rečou v Šuranoch.

Gymnaziálne štúdiá som začal ako žiak prímý na novozámockom gymnáziu a opäť som sa sem v školskom roku 1945/46 vrátil, do posledného ročníka oktávy. Po siedmych rokoch exilu na šurianskom gymnáziu sa časť žiakov vrátila do opätovne otvoreného novozámockého gymnázia. Boli sme to hlavne tí, čo sme bývali v okolí Nových Zámkov, Bánova, Palárikova. Ostatní spolužiaci zo severu okresu ostali v Šuranoch, avšak toto gymnázium potom po školskom roku 1945/46 zaniklo.

Aký bol školský rok 1945/46 v novozámockom gymnáziu? Po skončení vojny v marci - v našom kraji bol život aj napriek veľkej úľave nesmierne ťažký. Rozbité mesto, nedostatok potravín, smútok za padlými príbuznými nedávali ľuďom spať. Aj školský rok bol náročný, mali sme veľa restov z rokov vojny, a tak sme museli vynaložiť veľké pracovné úsilie, aby sme si doplnili nedostatky vo vedomostiach.

Július Bajčan (tretí sprava) medzi svojimi spolužiakmi na stretávke pri príležitosti 60-ročného maturitného jubilea v roku 2006.

V oktáve - VIII. triede nás bolo 27, hlavne Slováci, prišielci zo šurianskeho gymnázia, ale ostali s nami aj asi dvanásť Maďari z pôvodného novozámockého gymnázia, ktorí vedeli celkom dobre po slovensky. Takisto niektorí učitelia zostali, ale prišli aj úplne noví. Naším triednym bol profesor Ernest Bánó. Všetci sme boli úspešní žiaci, po maturite nás 90% ďalej pokračovalo v štúdiách na vysokých školách. Z triedy išli napríklad siedmi

na teológiu (hoci s tým sme sa v časoch komunizmu chváliť nemohli), šiesti sa stali lekármi, štyria (vrátane mňa) zverolekármi. Zo spolužiakov, čo zostali v Šuranoch spomeniem aspoň Tibora Šaláta (Prof. RNDr. Tibor Šalát, DrSc.), z ktorého sa stal po štúdiách v Prahe vynikajúci matematik, vysokoškolský profesor a bol aj autorom mnohých kníh a vysokoškolských učebníc.

Zo všetkých absolventov z maturitného ročníka 1946 ešte žijeme siedmi, z toho piati v okolí Nových Zámkov a stretávame sa pravidelne každých 5 rokov.

Július Bajčan

Július Bajčan ako 25-ročný absolvent Vysokej školy veterinárnej v Brne.

MVDr. Július Bajčan sa narodil v roku 1925 v Dedinke. V roku 1937 sa rodina presťahovala do Nových Zámkov, kde jeho otec (vyučení čizmár) pracoval vo firme Baťa. Július Bajčan je jedným z posledných žijúcich bývalých žiakov šurianskeho gymnázia, ktoré navštevoval už od jeho vzniku v roku 1938. Po skončení Vysokej školy veterinárnej v Brne pracoval ako asistent na „veterine“ v Košiciach, potom ako veterinárny lekár v Nesvadoch, Hurbanove a do roku 1990 v Nových Zámkoch ako epizootológ a zástupca riaditeľa. Je dôchodca, žije v Nových Zámkoch.

Medzi významných absolventov šurianskeho gymnázia patrí aj apoštolský nuncius, emeritný arcibiskup Mons. Dominik Hrušovský, Dr. h. c. KU (na maturitnom table v treťom rade tretí zľava), ktorý celý život výrazne hájil slobodu katolíckej cirkvi, ako aj práva Slovákov. V súčasnosti žije na odpočinku na Biskupskom úrade v Nitre. (Fotografia je zo zbierok Mestského múzea Šurany.)

Spomienky na gymnázium v Nových Zámkoch

Edita Chrenková

Pri slove gymnázium sa mi v prvom momente vybaví majestátna budova školy na Štefánikovej ulici v Nových Zámkoch. Jej bránu som po prvýkrát prekročila v roku 1947, keď som zo štvrtej triedy ľudovej školy robila prijímacie skúšky do prvej triedy – prímy gymnázia. Na základe krátkej slohovej práce o Dunčovi som sa stala gymnazistkou. Netrvalo však dlho, lebo nasledovali školské reformy. Po niekoľkých rokoch sa z gymnázia stala 11-ročná stredná škola, v ktorej som zmaturovala v roku 1954. Ale budova gymnázia mi ostala natrvalo v pamäti ako moja škola, ktorá ma formovala nielen vedomostne, ale aj charakterovo.

Tu sa žiada s vďakou spomenúť mojich skvelých pedagógov, ktorí dodnes ostávajú mojimi trvalými vzormi. Pre mňa – pretože som mala najradšej jazyky – sa zdali najzaujímavejšie hodiny cudzích jazykov: latinčiny, nemčiny, ruštiny a slovenčiny. Učili ich naslovovzatí odborníci; riaditeľ Štefan Buran latinčinu, profesor Michal Rafaj nemčinu, pani profesorka Anna Tomková (nazvaná nami Ptíčka) ruštinu, ktorú v poslednom ročníku vystriedala mladá

Maturitné tablo Edity Gottgeiselovej – Chrenkovej.

ruštinárka Anna Krajčiová a slovenčinu profesor Ján Holý, prísny a vtipný človek, ktorý viedol aj školský spevokol. Bezpochyby týmto pedagógom môžem ďakovať, že som šla študovať jazyky na Filozofickú fakultu Univerzity Komenského v Bratislave. A po jej absolvovaní som sa celý svoj produktívny život venovala tvorbe a redigovaniu dvojjazyčných prekladových slovníkov. (Som autorkou niekoľkých maďarsko-slovenských a slovensko-maďarských slovníkov a redaktorkou mnohých rusko-slovenských a slovensko-ruských, taliansko-slovenských a slovensko-talianskych slovníkov.)

Ale aj profesori ostatných predmetov boli vynikajúce osobnosti. Napríklad pán profesor Martin Červenka, ktorý nás učil prírodopis a biológiu, nás poriadne potrápil s latinským názvoslovím rastlín a živočíchov. S láskou si spomínam na naše milé triedne učiteľky: Vilmu Turisovú a Vilmu Černákovú a na jej prísneho manžela Jána Černáka, ktorý vyučoval chémiu. Aj naši matematikári boli nezabudnuteľní: pán profesor Ernest Bánó, aristokratický elegán, vždy s motýľkom a staručký pán profesor Peter Vloššák (jeho hrob je hneď pri vchode na novozámockom cintoríne). Dejepis nás učil pán profesor Ladislav Kočiš, ktorý napísal aj knižku o našom meste s názvom: Nové Zámky v minulosti a v súčasnosti. Telocvik som nemala rada, ale profesorku Annu Dobossyovú o to viac. V maturitnom ročníku (po ďalšej školskej reforme) sme mali triedneho učiteľa pána profesora Štefana Račeka a riaditeľa školy nedávno zosnulého Ladislava Gundu.

Samozrejme, najdôležitejším človekom v škole bol dlhé roky pán školník Alexander Pačíkovský.

Roky mojej generácie v gymnáziu boli poznačené aj svetovými udalosťami. Zažili sme tam smrť Stalina a Gottwalda, nastali mnohé zmeny v spoločnosti. Začali sme nosiť aj iné oblečenie ako povinnú zväzáčku košeľu. Maturovali sme v roku 1954, následne sme sa rozišli – buď na vysoké školy alebo do života s veľkým Ž. Spočiatku sme sa stretávali každých päť rokov a teraz už každý rok. Tento rok je už 58 rokov po maturi, je nás stále menej, ale raz ročne dobre padne vidieť sa. Roku 2004 sme veľkolepo oslávili 50. výročie maturity. V triede nás privítal pán riaditeľ gymnázia Milan Holota a na Mestskom úrade pán primátor mesta Nové Zámky Gejza Pischinger, kde sme si pripili so šampanským a zapísali sme sa do pamätnej knihy.

Spomienky sa časom zušľachtujú, ale boli to skutočne najkrajšie roky našej mladosti. Chodby gymnázia boli plné radosti a smiechu, mali sme krásne ilúzie o budúcnosti, o dospelom živote. Všetličo sme prežívali, radostné aj smutné, a teraz na stretávkach spomíname. Spomíname a lúčime sa. Za nami sú ďalšie generácie, ktoré sa rovnako tešia zo študentského života. Taký je život. C'est la vie...

Pri príležitosti 170. výročia gymnázia želám tejto významnej školskej inštitúcii, aby v nej vždy vládol duch spravodlivosti, ľudskosti a lásky.

20.6.2012

Stretnutie študentov pri príležitosti 50-ročného maturitného výročia – 28. 5. 2004

Edita Chrenková s primátorom mesta počas slávnostného prijatia pri príležitosti 50-ročného maturitného jubilea.

Edita Chrenková, rod. Gottgeiselová, sa narodila 9. mája 1936 v Nových Zámkoch. Na novozámockom gymnáziu študovala v rokoch 1947/48 a 1951-53. „Vďaka“ školskej reforme maturovala už na II. JSS na Leninovej ulici. Dlhé roky bola šéfredaktorkou SPN. Je autorkou (Maďarsko-slovenský a slovensko-maďarský slovník) a redaktorkou viacerých dvojjazyčných slovníkov. V roku 2006 jej bol udelený titul Čestná občianka mesta Nové Zámky, žije v Bratislave.

Bola to veľmi vzácna zhoda náhod, že v rokoch, keď som navštevoval vtedajšiu I. JSS (1956-1959), bol na tejto škole fantastický kolektív vynikajúcich učiteľov: Gunda, Holý, Tomková, a iní. Boli to veľkí ľudia a veľkí pedagógovia. Boli veľmi tvoriví, nič si navzájom nezávideli, ochotne spolupracovali a boli veľmi dobroprajní. Veru, od takých výnimočných osobností sa aj žiaci kolektív mal čím inšpirovať. Viete, asi polovica zboru boli učители z iných kútov Slovenska, ktorých sem „k Maďarom“ poslali akoby za trest, na prevýchovu. Mali podobné osudy a aj to ich pravdepodobne veľmi spájalo.

Mojím triednym profesorom bol Henrich Fieles. On bol zo Šurian, bol to vyštudovaný maliar. Vtedy sme však nemali povinne výtvarnú výchovu, tak nás učil deskriptívnu geometriu. Do tohto predmetu však vždy zakomponoval maliarstvo a umenie. Ale bol to dosť zvláštny človek, taký „nemastný, neslaný“.

Bývalí učители triedy Juraja Meliša na pomaturitnej stretávke. Zľava riaditeľ Ladislav Gunda, triedny prof. Henrich Fieles, Ján Holý, Jozef Luciak.

Asi najväčší vplyv na mňa a mojich kamarátov mal p. profesor Ján Holý. Bol veľmi vzdelaný, mal absolútny hudobný sluch, viedol na škole spevokol, často a rád organizoval rôzne kultúrne akcie, veľa nám pomáhal a podporoval naše záujmy. Bol to typ dynamického človeka, ktorý bol schopný nájsť vo vás kúsok talentu a úplne vás zobudiť. A pritom mal dosť ťažký život, mal 4 deti a doma náročnú pani, čo mu nič nedarovala. Za Slovenského štátu robil aj v rozhlase. Raz sme napríklad prišli za ním: ja, Janko Sidor a Janko Mazan s túžbou vydávať školské noviny a on nás podporil a pomohol nám. Sami sme si ich aj tlačili – v budove OV KSS. Pracoval tam Mazanov starý otec ako údržbár. On bol naším odborným dozorom. V tej budove totiž mali kopírovací stroj – cyklostyl. Robiť na ňom bolo hrozné, rachotalo a smrdelo to. Noviny sa volali MLADOSTĚ a vytlačili sme každý mesiac tak 40 – 50 kusov. Samozrejme, že sme sa potom nestíhali pripraviť na hodiny. Keď sme sa ospravedlňovali profesorkám, tak reakcia zvyčajne bola: „A načo ste to robili? Kto vám to kázal?“

Rytmická kapela žiakov XI. Triedy v zložení: L. Hegedüs es-saxofón, J. Nagy harmonika, J. Mazan b-klarinet, I. Brančan bicie. Na fotografii chýba piaty člen kapely, klavirista J. Meliš.

V XI. ročníku sme s mojím najlepším kamarátom Jankom Mazanom hrali spolu aj v školskom orchestri. Vtedy boli na škole aj hudobné nástroje: pianino, harmoniku, s-saxík, b-klarinet, bicie a bolo zvykom, že ich vždy mali k dispozícii žiaci XI. ročníka v rámci krúžku hudobnej výchovy. Boli sme piati, ale jediný Ďuro Nagy z nás poznal noty, chodil do LŠU (síce aj ja, ale nie dlho, lebo som mal veľa záujmov a nestíhal som to všetko) a tak sme hrali iba podľa sluchu. Často sme počúvali „Laxík“ [Radio Luxembourg] a napodobňovali rôzne pesničky. Pán

profesor Holý nám dal názov Rytmická kapela. Aj sme vystupovali, ale boli sme dosť hanbliví. Na školských estrádach som často a rád aj konferoval, recitoval a tancoval. Vymýšľali sme rôzne kúsky a paródie.

Mnohí si logicky mysleli, že chcem po skončení školy ísť na VŠMU. A tak sa stalo, že keď som si podával prihlášku na vysokú školu, pán riaditeľ Gunda poslal po mňa tajomníčku s prihláškou, že som sa pomýlil pri jej vypisovaní. Ale ja som už od šiestich rokov túžil stať sa sochárom. O mojich domácich sochárskych experimentoch, pri ktorých som tvoril sochy z gypsu, však málokto vedel.

Abiturienti XI.A triedy I. JSŠ v Nových Zámkoch v školskom roku 1958/59. Juraj Meliš v druhom rade prvý zľava.

Na strednej škole som prežil nádherné a tvorivé obdobie s fantastickými priateľmi a vynikajúcimi učiteľmi. Aj preto ma potom veľmi bolelo, keď ma na VŠVU na prvý raz neprijali. Bolo veľmi frustrujúce po tej úžasnej pohode v Nových Zámkoch stretávať v Bratislave, kam som odišiel do nultého ročníka, svojich bývalých spolužiakov, vtedy už prvákov. Dnes, s odstupom času, však vravím: „Chvalabohu!“. Ale to už je iný príbeh ...

Juraj Meliš, júl 2012

Autoportrét s IDEOU, dielo J. Meliša, 1980

Akademický sochár prof. Juraj Meliš sa narodil 13. júla 1942 v Nových Zámkoch. V rokoch 1960-1966 študoval na VŠMU v ateliéri prof. Jozefa Kostku. Jeho diplomová práca, zváraná figurálna kompozícia Víťazstvo (1966), bola takmer 40 rokov dominantou novozámockého námestia. Od roku 1973 pôsobil na Vysoké škole múzických umení v Bratislave, od r. 1990 viedol sochársky ateliér na VŠVU, a po nežnej revolúcii sa stal jej pedagógom. V roku 1991 bol vymenovaný za profesora. Je predstaviteľom alternatívnej scény 70. a 80. rokov, venuje sa voľnej sochárskej tvorbe, monumentálnej tvorbe, kresbe, grafike. Žije v Bratislave.

Súsošie Víťazstvo, dar J. Meliša mestu Nové Zámky. Po nežnej revolúcii bolo dňa 2. novembra 2005 odstránené. V súčasnosti sa nachádza doma u autora.

J. Meliš: „Zváral som to vo výskumnom ústave zvaračskom. Podstavec robil architekt Eubo Brezina ... a potom ušiel do Kanady. Som spokojný, že teraz ju mám doma, vždy sa na to tak sentimentálne pozriem....“

1. máj 1988 na námestí v Nových Zámkoch.

Spomienky pedagóga, ktorý pôsobil na Gymnáziu v Nových Zámkoch najdlhší čas

Imrich Zaležák

Písal sa rok 1953. Bolo osem rokov po vojne a ja som nastúpil do tejto školy ako žiak šiesteho ročníka základnej školy, ktorá sa nachádzala v terajšej budove gymnázia. Odvtedy, a to je spolu 60 rokov, sa v nej „motám“ dodnes – aj keď posledné 2 roky už len v jej jedálni.

Po ukončení SVŠ v roku 1959 som absolvoval vysokú školu, potom 2 roky základnú vojenskú službu. No aj počas tejto „nútenej prestávky“ som bol na „mojej“ škole často prí-

I. Zaležák v roku 1965 ako vedúci školského volejbalového mužstva.

S kolegami (Gunda, Joklová, Raček, Šimanský) na lyžiarskom kurze, Sitno 1967.

Nedá mi nespomenúť si na jednu „dominantnú“ postavu v dejinách školy: pána Pačikovského, školníka. Okrem toho, že mal v školskej organizácii silné slovo, vedel trafiť basketbalový kôš s istotou na 80-90% z polovice ihriska, dokonca i chrbtom ku košu.

Samotná budova školy sa od roku 1953 výrazne menila a vylepšenia potrebu-

tomný: na rôznych športových podujatiach. Od roku 1965 som tu pôsobil už ako pedagóg.

Ako žiak som mal možnosť spoznať veľa vynikajúcich učiteľov, ako napr. Holý, Frlička, Mikovič, Krasko, Slugeňová, Andráši, Tomková, Černák, Černáková, a iní. Sú to však už len spomienky, a (bohužiaľ) niektoré sa mi z pamäti vytratilí (prosím tých, ktorých nespomínam, nech odpustia...). Potom tu bola skupina pedagógov, ktorí boli dakedy dobrí, inokedy sa s nimi život pohrával po svojom. Poslednú, najmenšiu skupinku učiteľov, nebudem menovať. Tí si radšej pedagogický smer zvoliť nemali. Mnohí sú známi z nedávnej minulosti a niektorí i súčasní.

Vďaka záľube Imricha Zaležáka môžeme aj dnes vidieť unikátne pohyblivé obrázky zo života školy. Práca kameramana býva občas ťažká (1967, Sitno).

je neustále, i dnes, veď treba držať krok s dobou. Spočiatku tu boli triedy s olejovými dlážkami, v každej triede sa kúrilo v kachliach uhlím. Škola sa postupne rozširovala – najprv stredová časť smerom do dvora (s nešťastnou kombináciou modernej prístavby, nalepenej na historickú budovu), neskôr (vydarenejšia) bočná prístavba s jedálňou. Málokto vie, že pod stredovou časťou prístavby sa kedysi nachádzali staré katakomby, ktoré boli zasypané a zabetónované. Škoda!

Imrich Zaležák a Alexander Tóth na školskom ihrisku koncom šesťdesiatych rokov. V pozadí domy novozámockého Péra.

a dosahujú sa výrazné výsledky, veď väčšina našich absolventov nemá problém obstať v tvrdej životnej konkurencii.

Dovoľujem si spomenúť aspoň niekoľkých, ktorí majú čestné miesto i na spomienkových tabuliach, lemujúcich chodby školy. Počas môjho pôsobenia na škole rezonovali tieto mená:

- Milan Jamrich, prof. – učil som ho TV. Bol to dobrý športovec, skokan do výšky (v tom čase cez 200 cm!), víťaz ČSR v ĽA päťboj v r. 1968, rebel školy ale vynikajúci biológ,
- Tomáš Kampmiller, prof.- učil som ho TV, výrazný športovec- diskár, guliár, víťaz ČSR v ĽA päťboj v r. 1968, spolutvorca vtedajšieho športového areálu školy, „pracant“, Čestný občan Nových Zámkov,
- Róbert Balog, tanečný choreograf svetového formátu (3. miesto v celosvetovej súťaži v Japonsku), Čestný občan Nových Zámkov,
- Juraj Meliš, akad. sochár, môj

S bývalými spolužiakmi z JSS, maturitný ročník 1959 na stretávke.

Imrich Zaležák

spolužiak, rebelant bývalého režimu,

- Tomáš Lang, Ing. – spolužiak, predseda židovskej náboženskej obce v Nových Zámkoch, výrazná osobnosť angažujúca sa v spoločenskom živote,
- a mnoho, mnoho ďalších, ktorí sa presadili v celoštátnom i medzinárodnom meradle.

Chcel by som vyzdvihnúť aj takých ľudí, ktorí nezastávali počas svojho života významné spoločenské funkcie, ale ich pracovný a morálny kredit bol na vysokej úrovni. Ako príklad si dovoľujem uviesť „nášho“ súčasného školníka: Ľudovíta Hariša.

S pozdravom, *Imrich Zaležák*

PaedDr. Imrich Zaležák za kamerou na školskom ihrisku a za katedrou v sedemdesiatych rokoch 20. storočia.

Imrich Zaležák so svojou triedou v júni 1972.

Keď ma požiadali, aby som k 170. výročiu gymnázia napísal nejaké tie spomienky, najprv som odmietol. Malo to prostú príčinu: nebol som študent, ktorý mal vynikajúce známky a moje pôsobenie na škole tiež nebolo bezkonfliktné. Nakoniec ma však presvedčil argument, že z každého príbehu vyplýva dajaké ponaučenie.

Rok 1967, 2.C trieda SVŠ, triedna učiteľka Vilma Černáková. Milan Jamrich stojí druhý sprava.

zväčša podľa toho, s ktorým dievčaťom chceli v triede byť. Výnimkou som nebol ani ja. Hoci mená osôb v tomto článku nebudem spomínať, treba povedať, že moje “zaraďenie” mi z romantického hľadiska nič nepomohlo.

Z môjho pohľadu, a ešte viac z pohľadu mojich učiteľov, však bol môj prvý polrok na gymnáziu dosť neúspešný: pár dní pred polročným vysvedčením mi oznámili, že z dvoch predmetov som medzi štvorkou a päťkou. Aby sa môj učiteľ mohol rozhodnúť, či som čiastočne alebo úplne beznádejný, musel som poobede prísť z týchto predmetov na skúšku. Zhodou okolností bol môj učiteľ v čase skúšky veľmi zaneprázdnený, tak som po krátkom dialógu „z milosti“ dostal štvorky.

A aj keď mi to ťažko padne, priznávam, že moje zlé známky boli čiastočne aj mojou chybou. Na základnej škole som sa v podstate nikdy neučil, no napriek tomu som mal dobré známky. Očakával som, že ani na gymnáziu to nebude inak. Na moje prekvapenie mi však logické myslenie už na dobré známky nestačilo, lebo tu si bolo treba zapamätať veľa podrobností (aj tých menej dôležitých) a niektorí učitelia vyžadovali nadiktované učivo doslova odrecitovať. „Bifľovať sa“ doma dve - tri hodiny sa mi zdalo príliš ťažké. Našťastie, v druhom ročníku sa nám zmenil vyučujúci mojich problémových predmetov a moje známky sa hlavne vďaka jeho motivácii zlepšili. Vtedy som prvýkrát pochopil, akú dôležitú úlohu pri napredovaní študenta zohráva pozitívny prístup a motivácia učiteľa. Žiadne „vtĺkanie do hlavy“, žiadne vyhrážanie sa prepadnutím. Naopak, nový učiteľ vzbudil vo mne záujem o tieto predmety a odrazu mi učenie išlo bez problémov.

Na základe svojich známok som si myslel, že moja akademická kariéra bude mať krátky život, tak som sa začal venovať ľahkej atletike. Podpora športu bola na gymnáziu dobrá a podmienky tiež neboli najhoršie. (Toto však musím trochu vysvetliť, lebo dobré podmienky vtedy nie sú to isté ako dobré podmienky teraz.) Keď sa dalo trénovať vonku, problémy sme nemali, tie nastali až v zime. V zime človek musel improvizovať. Našťastie, škola nám povolila zobrať si do šatní činky a dostali sme aj povolenie používať ich ráno pred začiatkom vyučovania. Prakticky to znamenalo, že sme museli začať trénovať už o šiestej ráno. Aby sme to stihli, museli sme sa do školy dopraviť bicyklom už o pol šiestej ráno (teda potme a mnohokrát v snehu). Keď sme prišli do školy, v šatniach prakticky mrzlo. Ústredné kúrenie nebolo, každé ráno bolo treba zakúriť uhlím. Oheň sme síce založili hneď, ale než sa miest-

Milan Jamrich počas atletických pretekov v behu cez prekážky, Nové Zámky 1967.

Reprezentanti ČSSR na Medzinárodnom ľahkoatletickom päťboji. Milan Jamrich, Štefan Prónay, Ladislav Šimonček, Pavol Čerman, Tomáš Kampmiller, Viliam Danczi – všetci z novozámockej ŠVŠ.

nosť stihla zohriať, už sme museli ísť na vyučovanie. Po tom všetkom sa na prvých dvoch hodinách dalo koncentrovať len veľmi ťažko. Ale naša drina nevyšla nazmar, mali sme úspechy nielen na národnej, ale i medzinárodnej úrovni. V ľahkej atletike patrila naša škola k najlepším v Československu. A čo bolo z môjho hľadiska to najdôležitejšie? Zistil som, že tvrdou prácou sa dá dopracovať k úspechom, o ktorých som ani len nesníval. Nehovoriac o tom, že i v ďalších etapách môjho života sa mi prostredníctvom športu otvorili nové možnosti: športové oddiely boli často prvým krokom mojej spoločenskej integrácie.

Tretí ročník na gymnáziu bol dosť traumatický. Písal sa rok 1968. Odrazu sa všetko menilo, kritizovalo, posudzovalo a ja som veru brzdu nemal. S niekoľkými kamarátmi sme založili školský časopis Mikroskop. Stal som sa „šéfredaktorom“. Rozhodli sme sa, že prvé vydanie pripravíme na prvého mája a predávať ho budeme na námestí počas osláv. A to sa nám skutočne podarilo, ľudia boli zvedaví, čo si gymnazisti myslia, a tak sme predali všetko. Z hľadiska marketingu to bol geniálny plán, no naše nadšenie netrvalo dlho. Nasledujúci deň viseli nad školou tmavé mračná. Naša triedna prišla celá vyplašená, že riaditeľ chce redakčnú radu vidieť v riaditeľni. Už som tušil, prečo. Časopis totiž obsahoval

val niekoľko mojich článkov, ktoré tvrdo kritizovali školu i politiku Československa. Tvrdil som, že úroveň školy klesá a kritizoval som aj “spôsoby” nášho školníka. A na dôvažok, riaditeľovi sme časopis zabudli dať, kúpil si ho na námestí. Spomínam si, že keď som prišiel do riaditeľne, stála tam už celá redakčná rada. Súdruh riaditeľ sa ma cynicky opýtal, či si “pán šéfredaktor” nechce sadnúť. Ja som však pod tlakom situácie jeho cynismus ihneď nerozpoznal a, samozrejme, nechcel som ho ešte viac naštváť, takže som sa poďakoval a sadol som si. Až potom som zistil, že som len prilial olej do ohňa. Mali sme zvučnú (aj keď dosť jednostrannú) konverzáciu. Mojm jediným argumentom bolo, že všetko, čo som napísal, je PRAVDA. Mój kritický článok o škole mi priniesol vyhrážku vylúčenia zo školy, súdu a zákazu pretekov. Ale polemika sa ani zd’aleka neskónčila v riaditeľni, celé týždne do našej triedy chodili učitelia, ktorých som ani nepoznal len preto, aby mi vynadali. Bol to na 18-ročného študenta dosť veľký tlak. Veľmi mi však pomohlo, že sa našli aj takí učitelia, ktorí ma podporili, vraj mám absolútnu pravdu. Nakoniec mi predseda ľahkoatletického klubu (ktorý bol zároveň i mestským prokurátorom) povolenie pretekať vybavil, ale dvojka zo správania ma už neobišla.

Koncom tretieho ročníka sme sa museli rozhodnúť, čo chceme študovať na vysokej škole. Vždy ma zaujímala biológia, ale vôbec ma nelákalo učiť sa naspamäť systém rastlín a živočíchov (veď ktorého gymnazistu by to bavilo?). Chcel som študovať čosi moderné, čosi skutočne zaujímavé. To, čo bolo napísané v učebniciach, ma už nezaujímalo, rád som čítaval články o biológii v novinách. Raz som náhodou natrafil na článok o novom odbore, o „molekulárnej biológii“. Písalo sa v ňom o pokusoch Arthura Kornberga na Stanfordskej Univerzite v r. 1963 (dostal Nobelovu cenu v roku 1959). Väčšine textu som vôbec nerozumel, ťažko sa to dalo spojiť s tým, čo sme sa učili na biológii my. No a možno práve preto ma tento článok tak veľmi zaujal. Zrazu som bol rozhodnutý ísť študovať molekulárnu biológiu. Tento článok mi priniesol šťastie aj počas prijímacích pohovorov. Moje výsledky v prvej časti boli iba priemerné a posledná otázka profesora bola, čo by som chcel študovať, keby som

Milan Jamrich analyzuje časti oka transgénovej myši na svojom terajšom pracovisku v Houstone.

sa na fakultu dostal. Trochu som zaváhal, nevedel som, ako sa Stanford presne vyslovuje, ale napokon som mu zreprodukoval všetko, čo som v tom článku čítal. Bol z toho nadšený. Neskôr mi povedal, že práve vďaka tej odpovedi som bol na biológiuprijatý. Keď som prišiel na UK do Bratislavy, myslel som si, že môj sen sa teraz už uskutoční, až kým sa ma profesor genetiky neopýtal to isté. Tentokrát (už dosť sebavedomo) som mu vysvetlil, čo chcem študovať a opýtal som sa ho, kde sa to dá. Jeho odpoveď

znela: „Najbližšie v Amerike.” Nebola to odpoveď, ktorú som očakával, ale práve vtedy som si uvedomil, že do môjho cieľa ma už nič nezastaví. Emigroval som do západného Nemecka a po štúdiu v Heidelbergu som odišiel do USA na Yale University. Teraz som profesorom molekulárnej biológie na Baylor College of Medicine v Houstone.

Som si vedomý, že tento môj príspevok nie je typickým článkom k výročiu založenia školy. Napísal som ho čiastočne aj preto, aby si mnohí uvedomili, že je medzi nami veľa nadaných študentov, ktorí sa ale dajú veľmi ťažko označiť tradičným pojmom “dobrý študent”.

Keď som po mnohých rokoch v zahraničí navštívil svoje gymnázium, rozhodol som sa, že **každoročne podporím malým štipendiom študenta, ktorý najlepšie reprezentuje školu – bez ohľadu na známky. Finančná čiastka je určená na podporu takých študentov, ktorí dosiahli nadpriemerný úspech, či už intelektom, umením, alebo v športe.**

Milan Jamrich

V roku 2011 M. Jamrich vyhral majstrovstvá sveta veteránov v skoku do výšky v Sacramento, Californii a tiež halové majstrovstvá USA v Bloomingtone, odkiaľ je fotografia.

Milan Jamrich, PhD. je profesorom molekulárnej biológie na Baylor College of Medicine v Houstone. Venuje sa skúmaniu génov, ktoré spôsobujú vývinové abnormality oka. Narodil sa 14. mája 1950 v Nových Zámkoch. V rokoch 1965-1968 navštevoval novozámockú SVŠ. Aby si splnil životný sen, rozhodol sa v roku 1970 emigrovať za štúdiom do Nemecka a neskôr do USA. V rokoch 1989-1997 bol šéfom Oddelenia génovej terapie FDA (Národný ústav pre kontrolu farmaceutických výrobkov) vo Washingtone.

Okrem molekulárnej biológie je jeho veľkou vášňou atletika – skok do výšky, ktorému sa dodnes aktívne venuje. Už na SVŠ bol členom úspešného družstva atlétov, ktorí sa prebojovali ako víťazi celoštátnej súťaže v ľahkoatletickom päťboji do medzinárodného finále šiestich socialistických štátov vo Varšave, kde obsadili 3. miesto. V skoku do výšky bol medzinárodným majstrom Veľkej Británie (1972), vysokoškolským majstrom Západného Nemecka (1977) a bol aj trénerom anglického desaťbojára Colina Borehama, ktorý reprezentoval Anglicko na OH v Los Angeles 1984.

Milan Jamrich, Čestný občan mesta Nové Zámky, je tým mužom, ktorého meno znie každoročne počas rozlúčky absolventov Gymnázia v Nových Zámkoch pri príležitosti odovzdávania ceny najúspešnejšiemu absolventovi školy: Ceny Milana Jamricha.

**Laureáti Ceny Milana Jamricha
pre najúspešnejšieho absolventa
novozámockého gymnázia od jej vzniku
v školskom roku 1994/95:**

1994-1995 Ingrid Baršiová

1995-1996 Ján Pitoňák

1996-1997 Juliana Holotová

1997-1998 Michal Pitoňák

1998-1999 Beáta Stehlíková

1999-2000 Zuzana Tóthová

2000-2001 Róbert Vass

2001-2002 Viktor Bachratý

2002-2003 (cena nebola udelená)

2003-2004 Linda Turčeková

2004-2005 Martin Takáč

2005-2006 Slavomír Takáč

2006-2007 Miloš Sedláček

2007-2008 Erik Andris

2008-2009 Andrea Baloghová

2009-2010 Alexandra Mikušincová

2010-2011 Boris Garami

2011-2012 Roman Hudec

Tomáš Kampmiller Aj „moje“ gymnázium oslavuje

Keď s rodinou prechádzam okolo novozámockého gymnázia nikdy im nezabudnem pripomenúť, že je to aj moje gymnázium, v ktorom som strávil tri stredoškolské roky a maturoval v 3.B v roku 1970. Pridám aj nejakú veselú alebo ináč zaujímavú príhodu, hoci viem, že mladá generácia našich potomkov nie je nadšená našimi nostalgickými spomienkami.

Jadro našej triedy sa dodnes pravidelne stretáva v prvú septembrovú sobotu a jednou z ústredných tém našich posedení sú zážitky z SVŠ-ky, ako sa gymnázium v tom čase oficiálne označovalo. Spomíname najmä na veselé, ale aj vážnejšie udalosti, ale väčšinou skončíme konštatovaním, že sme hrdými absolventmi Gymnázia v Nových Zámkoch. Po niekoľkých hodinách sa zhodneme, že naše gymnázium je najlepšie, v čom spočíva objektívna pravda, veď väčšina spolužiakov skončila vysokoškolské štúdium. Stali sme sa úspešnými právnikmi, učiteľmi, vedeckými pracovníkmi, lekármi, lekárnikmi, psychológmi, ekonómami, alebo aj podnikateľmi. Chcem tým povedať, že začiatky úspešnosti vidíme v našom gymnáziu. Pripravovali nás vynikajúci pedagógovia (aj keď mnohí už nie sú medzi nami), chcem im vyjadriť poďakovanie, nielen za naše ročníky, ale za všetkých absolventov.

Aj ja som sa stal učiteľom, profesorom Univerzity Komenského a mám niekoľko vzorov medzi našimi stredoškolskými profesormi. Dnes sa v pedagogike diskutuje o zážitkovom vyučovaní. My sme také zažili. Bolo nezabudnuteľné sledovať prednášku profesora Černáka (pre všetkých to bol „Jankobáči“), ktorý pri novej látke nadiktoval 6 strán A4 poznámok a na ďalšej hodine vyskúšal celú triedu niekedy aj dvakrát. Nenašiel sa nikto, kto by neovládal aspoň výkonové štandardy, ako ich dnes voláme. A s chémiou nemal nikto problémy počas ďalších štúdií. Bol to veru zážitok, keď profesorka Vilma Černáková priniesla z bitúнку vnútornosti zvierat, aby sme pochopili anatómiu a fyziológiu orgánov. Tieto názorné metódy boli natoľko úspešné, že naši spolužiaci dnes pracujú ako profesori biológie na Harvarde alebo v New Yorku. Zážitkom boli aj hodiny matematiky u profesora Klacíka, ktorý do nás s nesmiernou húževnatosťou „vtĺkal“ základy matematiky. Aj keď to nebolo populárne, asi to bolo účinné, veď šiesti spolužiaci z triedy skončili odbory súvisiace s matematikou a jedna je profesorkou matematiky na našom gymnáziu.

Zážitkom bolo aj to, že v roku 1968, kedy prebiehali v Československu obrodné demokratizačné procesy, sme založili školský časopis (mohli prispievať aj učitelia) s názvom „Mikroskop“ podľa vzoru budapeštianskeho politického divadla. Dávali sme

Študentská slávnosť abiturientov III.B triedy SVŠ v šk. roku 1969/70, Tomáš Kampmiller šiesty sprava.

pod drobnohľad život školy a spoločnosti, bola tam aj spoločenská, kultúrna a športová rubrika. Boli sme najmä kritickí, ako je to pre mladých ľudí v stredoškolskom veku príznačné, ale aj trochu sebakritickí. Po vstupe vojsk Varšavskej zmluvy 21. augusta sme v našich príspevkoch nešetrili okupantov. Toto neskôr vyšetřovala komisia OV KSS. Naši učitelia, aj keď to vtedy už nebolo také jednoduché, nás „podržali“ a príspevky, ktoré sme prozreteľne písali už anonymne, tým pádom nemali pre nás existenčné dôsledky. Podržal nás riaditeľ Gunda i ďalší profesori.

Pre mňa bolo mimoriadnym zážitkom vyhrať Majstrovstvá Československa spolu s ďalšími štyrmi spolužiakmi v atletickom päťboji stredných škôl. Reprezentovali sme našu školu v medzinárodnom finále ôsmich krajín v Poľsku, kde sme skončili na 3. mieste a mne sa podarilo stáť na stupni víťazov vo vrhu guľou za zvukov štátnej hymny. Boli sme v rovnošate, na ktorú sme si zarobili brigádami v Kovošrote. Naše úspechy boli úspechom aj našich telocvikárov, najmä profesora Záležáka.

Iným zážitkom bolo mať poverenie riaditeľa školy na funkciu „stavby-vedúceho“ pri rekonštrukcii športovísk na školskom dvore. Neboli peniaze na rekonštrukciu (v tomto smere sa v našom školstve nič nezmenilo), preto sme stavali svojpomocne. Každý deň počas dvoch mesiacov sa hlásili do práce chlapci z jednej triedy. Profesor Šimanský ma pre-

kvapil zážitkovým vyučovaním, keď som dostal úlohu vypočítať odstredivé sily pôsobiace na bežca a podľa nich veľkosť klopenia na 200m dlhej trojdráhe. Profesor Šilhavík nám dal narysovať celý objekt športovísk na hodinách matematickej deskriptívy. Veľmi sa nám páčili otváracie preteky a medzitriedne súťaže na nových športoviskách, kde okrem atletických sektorov bolo volejbalové ihrisko s tribúnou a hádzanárske ihrisko s umelým osvetlením.

SVŠ, jún 1969, žiaci svojpomocne budujú novú bežeckú atletickú dráhu. Sprava: Peter Füle, Milan Valo, Viliam Soročín, Ján Koprda, Marian Ján, Ondrej Gulkáš, Miroslav Holý. V klobúku pravdepodobne Jaroslav Bôrik.

Na 1. mieste vo vrhu guľou na Medzinárodnom finále v Poľsku, 7. 7. 1968

Zážitkom boli aj hodiny filozofie s profesorom Tóthom (neskorším riaditeľom), ktorý nás zaujal rôznymi „pikoškami“ z obdobia antickej filozofie alebo senzualizmu J. Locka. Vlni nás pán profesor pozdravil na našom pravidelnom septembrovom stretnutí so spolužiakmi. Bolo to emotívne stretnutie žiakov a učiteľa. Utvrdilo ma vo výroku môjho obľúbeného spisovateľa A. de S. Exupéryho, že „človek je len kľbko vzťahov“.

Nezabudnuteľné boli aj hodiny s profesorom Považanom (neskôr sa stal vedúcim Katedry romanistiky na UK), ktorý nám na hodinách

slovenského jazyka a literatúry podsúval tipy na zakázanú literatúru Solženicina, Mňačka a ďalších. Čítali sme ju práve preto, že bola zakázaná (aká jednoduchá didaktika!) a popri nej sme sa naučili čítať svetovú a našu tvorbu. Pomáhal nám s redigovaním nášho časopisu spolu s profesorkou Laurincovou, ktorá zorganizovala besedu so spisovateľom L. Ťažkým (v tom čase nebol obľúbencom režimu). Náš triedny profesor Kubaščík nám vstepoval myšlienku dôležitosti dejepisu, ktorý nás učí chápať súčasnosť a budúcnosť, resp. je poučením (posledná téza sa ľudstvu ani v našich podmienkach nedarí).

Spomeniem ešte zážitok z hodiny (vtedy začínajúcej) profesorky Spevákovej, ktorej sme počas vyučovania povyskakovali von oknom. Triedu sme mali na prízemí, vedľa starej telocvične. My „menší frajeri“ sme pri ďalšom otočení pani profesorky k tabuľi naskákali späť do lavíc, ale dvaja najväčší huncúti sa po hodnej chvíli vrátili „frajersky“ dverami. Ale to ich už čakala pani profesorka spolu s riaditeľom a výsledkom boli znížené známky zo správania na polročnom vysvedčení.

Moja manželka, ktorú si veľmi vážim a ctím, ma občas upozorňuje, že treba vedieť prestať. Uvedomil som si to aj v tejto chvíli, keď sa zdajú spomienky a zážitky nekonečné. Preto mi dovoľte, vážení čitatelia tejto pamätnice, poďakovať sa jej autorom za to, že ma požiadali o napísanie tohto príspevku.

Na záver chcem zaželať našej „Alma Mater“ do ďalších rokov existencie veľa úspechov. Žiakom Gymnázia v Nových Zámkoch želám aspoň takých pedagógov, akých sme mali my. Zasväcovali nás do tajov poznania, vedy a kultúry a zároveň vnikli do hlbín študentskej duše. Pedagógom želám úspešných absolventov, ktorí sa uplatnia v živote a ešte aj pred dôchodkom si spomenú na svojich učiteľov. A vedeniu školy želám zriaďovateľa, ktorý vytvára lepšie podmienky na vzdelávanie a primerane hodnotí pedagogických aj nepedagogických zamestnancov za ich náročné poslanie.

28. 8. 2012

Tomáš Kampmiller

Prof. PaedDr. Tomáš Kampmiller, PhD. sa narodil v roku 1951 vo Dvoroch nad Žitavou. Celý svoj život zasvätil športu, od žiackych čias sa venoval atletike. Bol mimoriadne všestranný, venoval sa hodu diskom, šprintérskym disciplinám i skoku do diaľky. Počas štúdia na FTVŠ UK presedlal na desaťboj a vypracoval sa medzi popredných pretekárov v tejto disciplíne v bývalom Československu. Po ukončení štúdia na FTVŠ UK sa stal odborným asistentom na katedre atletiky, neskôr bol aj prodekanom. V roku 2000 ho vymenovali za profesora. Svoje odborné vedomosti publikoval vo vyše 200 publikáciách. V súčasnosti je vedúcim Katedry atletiky. Venuje sa intenzívne výskumu, ale aj praktickej trénerskej činnosti, počas svojej kariéry doviedol atlétov Júliusa Ivana (absolventa našej školy) a Mariána Vanderku až k účasti na OH. Ako kondičný kouč sa podieľal na tréningoch Henriety Nagyovej, Jannette Husárovej a Martiny Suchej, členiek fedcupového tímu Slovenska, ktoré v roku 2002 vyhralo súťaž ženských reprezentačných tímov. V roku 2011 bol Tomášovi Kampmillerovi udelený titul Čestný občan mesta Nové Zámky.

Na návštevy sa nepatrí chodiť príliš často

Ján Galla

Keď som bol predčasom oslovený, aby som aspoň v krátkosti zhrnul svoje spomienky na obdobie štúdia na Gymnázium v Nových Zámkoch, ochotne som prislúbil, pretože na tento úsek mojej mladosti veľmi rád a často spomínam. Až neskôr, keď som si začal konkrétne myšlienky ukladať v hlave, uvedomil som si, že mnohé moje spomienky sú z rodu tých, ktorými sa obvykle človek na verejnosti veľmi nechváli. Ale nakoniec som si povedal, že od tých čias už v slovenských riekach pretieklo naozaj veľa vody, môžem si teda dovoliť vyjsť s pravdou von.

Ak si dobre spomínam, Gymnázium v Nových Zámkoch som navštevoval v rokoch 1971 až 1975. Už pri tejto prvej vete sa mi vynorila spomienka na to, keď sa ma triedny profesor Šilhavík raz opýtal, prečo mám tak veľa vymeškaných vyučovacích hodín, pohotovo som mu odpovedal, že ja som zo slušnej rodiny a učili ma, že na návštevy sa nepatrí chodiť príliš často... Samozrejme, touto duchaplnou odpoveďou som si vyslúžil zníženú známku zo správania, čo sa neskôr stalo pravidlom. Ale nepredbiehajte udalosti.

Pamätám si nástup na školskom dvore v prvý deň štúdia na tejto škole. „Súдруh riaditeľ“ (vtedy sme museli všetkých pedagógov i zamestnancov školy oslovovať súdruh) oznámil, že od tohto školského roka sa mení SVŠ, ktorá bola trojročná, na štvorročné Gymnázium. Vtedy mi to bolo úplne jedno a vôbec som nechápal, prečo s tým robia také ceremónie. Oveľa viac som si všimol to, aké pekné spolužiačky máme, a preto som sa pôvodne prihlásil na humanitnú vetvu. Žiaľ, bol som jediný chlapec medzi samými dievčatami, tak mi to zatrhli a musel som študovať na vetve prírodovednej.

Budova gymnázia aj celý školský areál na mňa pôsobil dojemom veľkoleposti a veľkorysosti. Všetko malo svoje dôstojné miesto. Už vchod do areálu školy bol majestátny, pamätám si, že som ho neskôr využíval na bravúrny vjazd na dvor autom mojich rodičov, s ktorým som následne zaparkoval rovno pred vchodom do hlavnej budovy, čo bolo celé roky výsostné miesto pre Škodovku Súdruha Riaditeľa. Následkom toho nám po mnohých upozorneniach zakázali parkovať na školskom dvore, čo ostatní spolužiaci aj dodržiavali...

Z pedagógov mi, okrem nášho triedneho, najviac utkvil v pamäti učiteľ chémie, profesor Černák. Mal neuveriteľnú, prirodzenú autoritu a dokázal na jednej hodine chémie vyskúšať celú triedu aj niekoľkokrát, prirodzene, tento variant skúšania nám vyniesol neuveriteľne veľkú zbierku nedostatočných. Napriek tomu sa pán profesor

Humanitná dievčenská trieda počas stužkovej slávnosti, maturitný ročník 1975 (4.a trieda, triedna Eva Garajová). Jánovi Gallovi nebolo dopriať byť ich jediným chlapčenským spolužiakom.

tešil všeobecnej úcte a obľúbenosti.

Náš triedny profesor Šilhavík nás učil matiku, bol to mimoriadne empatický človek a výborný pedagóg. Do maturitného ročníka nás však doviedol učiteľ dejepisu, profesor Kubaščík. S tým som si ja osobne veľmi nesesedel, ale myslím, že to znašal statočne - až na pár momentov, keď mu praskli nervy.

Mojím veľmi obľúbeným predmetom bol telocvik. Učil (alebo skôr vykonával) ho profesor Tóth, dušou aj telom športovec. Mimochodom, naša škola mala skvelé vybavenie na mnohé športy, či už v telocvični, alebo v školskom areáli. Aj to malo za následok, že som mal pozitívny vzťah k mnohým športom, vrátane férovosti, ktorú nám náš telocvikár vštepoval.

No a nesmiem zabudnúť na "Lady teacher Hoffer", našu učiteľku angličtiny, ktorá sa takto nechala osloviť. Z jej vyučovania angličtiny čerpám dodnes, podotýkam, že som niekoľkokrát spieval v Anglicku a tri mesiace som bol aj v Amerike, v Chicagu. Všetko, čo súviselo s mojím účinkovaním v týchto anglicky hovoriacich krajinách, som si dokázal vybaviť sám, vyzbrojený vedomosťami získanými od našej profesorky angličtiny. A nedá mi nespomenúť, že možno práve na hodinách angličtiny, kde sme často spievali anglické piesne, sa začala moja cesta, ktorá ma doviedla až k profesionálnemu spevu.

Pri tejto príležitosti si spomínam, že triedni profesori mali povinnosť každoročne zisťovať záujem študentov o ďalšie, vysokoškolské štúdium. A toto bola tiež parketa, na ktorej som ich privádzal do zúfalstva, pretože pri mojich priemerných až podpriemerných študijných výsledkoch, som uvádzal, že sa budem uchádzať o štúdium medicíny, alebo práva, čo boli aj vtedy mimoriadne náročné a vyhľadávané odbory. Preto sa im ani nečudujem, že ma v tom čase zatracovali a svorne vyhlasovali, že zo mňa nikdy nič nebude!!! (?) Dnes sa na nich za to vôbec nehnevám, naopak, som vd'ačný, že mali so mnou toľko trpezlivosti a vydržali to až po maturitu.

Po skončení štúdia na Gymnázii v Nových Zámkoch som bol prijatý na konzervatórium, odbor operný a koncertný spev. Tu sa ukázalo, aké je pre mladého človeka dôležité dokázať si správne vybrať školu. Po tom, ako som na gymnázium horko-ťažko preliezal z ročníka do ročníka, robieval postupové skúšky a týral inak skvelých pedagógov, som sa na konzervatóriu doslova znova narodil. Nevymeskal som takmer žiadne vyučovanie, v svedomitosti a príprave na hodiny som bol dávaný za vzor ostatným spolužiakom. Štúdium som ukončil s vyznamenaním a titulom „Najlepší absolvent

Ján Galla (vľavo) na stužkovej slávnosti so svojimi spolužiakmi zo 4.b triedy (vedľa M. Polák).

roka“.

Následne som pokračoval v štúdiu na VŠMU, tak isto Operný a koncertný spev. Už v prvom ročníku mi bolo ponúknuté účinkovanie v Opere SND, čo som, samozrejme, s radosťou prijal a nebyť jednej jedinej trojky z Marxizmu-Leninizmu, bol by som skončil s červeným diplomom.

Už počas štúdia na VŠMU a aj krátko po ňom som absolvoval niekoľko medzinárodných speváckych súťaží, vo všetkých som sa umiestnil na popredných miestach. Nasledovali prvé „veľké“ úlohy na javisku SND i prvé zahraničné angažmány.

Vďaka svojmu povolaniu, na ktorého začiatku bolo Gymnázium v Nových Zámkoch, som mal možnosť pochodiť takmer celý svet a spievať v takých operných domoch ako viedenská Staatsoper, Opera v Bologni, Lyric opera of Chicago, Arena di Verona, milánska La Scala, Staatsoper Berlin a mnoho ďalších.

Chcel by som sa ešte raz vrátiť do obdobia štúdia na novozámockom gymnáziu, ktoré - možno z hľadiska úspešnosti- nepatrilo práve k tým najlepším v mojom živote... Ale z hľadiska toho, že svoje najbúrlivejšie obdobie mladosti som prežil práve pod láskavým a zhovievavým dohľadom profesorov, ktorí ma učili, to bolo jedno z najkrajších období môjho života.

A preto im patrí moja obrovská VĎAKA.

Ján Galla

Ján Galla (sa nar. 21.12. 1955 v Nových Zámkoch) po štúdiu na novozámockom gymnáziu a na konzervatóriu ukončil štúdium operného spevu na VŠMU v Bratislave u prof. I.Černeckej. Počas štúdia absolvoval štipendijný pobyt v talianskej Siene. Ako najlepší absolvent VŠMU v roku 1981 sa stal okamžite sólistom Opery SND.

Operný i koncertný repertoár Jána Gallu je veľmi bohatý. Predstavil sa vo všetkých krajinách Európy a mnohých v krajinách Ázie, Severnej i Južnej Ameriky. Účinkoval napríklad v opere v Riu de Janeiro, Bologni, Edinburgu, Salzburgu, Aténach, Madride, Brémach, Londýne, Amsterdame a Strassburgu, v parížskej prestížnej Opera Comique, so súborom opery SND účinkoval na festivale v Jeruzaleme, absolvoval turné po Japonsku s pražským Národným divadlom, v roku účinkoval v milánskej La Scalle. Spolupracoval s mnohými známymi režisérmi a dirigentmi, ako napríklad R.Carsen a F.Layer v Antverpách, Patrice Chéreau a Pierre Boulez vo Viedni. V súčasnosti (jeseň 2012) účinkuje na doskách Opery SND v Bratislave.

Mám krásné vzpomínky na dobu studia na gymnáziu v Nových Zámcích. Patří asi mezi nejkrásnější, které mám. Kdybych měl možnost vrátit se do nějakého období svého života, vybral bych si jistě toto. Proč? Je to nejkrásnější věk, mládí, dychtivost po životě. Vyobrazují se mi krásy života, obrovský arzenál možností, jakou cestou se vydat, touhy a lásky. Mladý člověk je naplněn emocemi, na které reaguje spontánně a čistě. Je to cesta plná nebezpečí i dobrodružství, cesta hledání, proč tu vlastně jsme.

Samozřejmě, dnes bych zcela jistě vylepšil své dny strávené v této sympatické budově, vonící studiem a akademismem. Daleko více bych si vážil příležitosti studia, daleko více bych chtěl do sebe nasát vědomosti, které jsou pro člověka alfou a omegou života.

Tímto bych projevil i daleko víc úcty k profesorskému sboru, byla to skupina sympatických, inteligentních a charismatických lidí, na které do smrti nezapomenu.

Pan ředitel Gunda, páni profesoři Kubaščík, Zaležák, Šilhavík, Prónay, paní profesorky Garajová, Salmášová, Šimanská, Kršáková, manželé Schumichrastovi, ... Možná jsem některá

jména již zapomněl, ale obličeje vidím všechny dodnes.

Svoji empatií, porozuměním a velkodušností mi dali slušný základ vědomostí, které mě nikde ve světě nezradily.

Na mých cestách během své práce používám solidní ruštinu, němčinu, angličtinu. Jsem velmi hrdým reprezentantem našeho města a Gymnázia v Nových Zámcích. Za mou reprezentaci si mě v roce 2010 vedení města uctilo titulem ČESTNÝ OBČAN MĚSTA NOVÉ ZÁMKY.

Robert Balogh na stužkovej slávnosti. Triedna profesorka Eva Garajová, 4.B trieda, školský rok 1978/79.

Robert Balogh medzi spolužiakmi (piaty zľava) počas súťaže O putovný pohár všestrannosti M o d r e j vlny.

Mým uměním jsem se dostal prakticky do všech divadel u nás, včetně divadel národních, přešel jsem velkou část Evropy, ale choreografoval jsem i v USA, Asii, Japonsku.

Většina umělců studuje konzervatoř před studiem VŠMU. U mě to bylo neobvyklé, že jsem studoval

na gymnázium v Nových Zámkách. I přes to jsem necítil žádný handicap. Za to vděčím vedení školy, porozumění učitelského sboru. Všichni mě podporovali v přípravě na uměleckou dráhu. Vyzvali mě k režii a choreografii gymnaziálních večerů, založil jsem svůj vlastní gymnaziální taneční soubor, se kterým jsem intenzivně trénoval a zúčastňoval se různých soutěží.

Našemu gymnáziu přeji k 170. výročí další roky rozkvětu, hodně štěstí při výběru profesorů, kteří mají asi tu největší zodpovědnost - inteligenci národa. Přeji jim hodně talentovaných studentů a mimořádných osobností, kteří budou dále rozšiřovat dobré jméno našeho gymnázia.

S úctou, Mgr. *Robert Balogh*, Art.D.

Robert Balogh pri preberaní titulu Čestný občan mesta Nové Zámky – rok 2010.

Mgr. Robert Balogh, Art.D. sa narodil 12. 9. 1960 v Nových Zámkoch. Po štúdiu na novozámockom gymnázium v rokoch 1975-79 vyštudoval choreografiu a réžiu baletu na VŠMU v Bratislave. Od roku 1984 hosťoval v českom Olomouci ako sólista a choreograf (1985-88), krátko pôsobil v Bratislave, v Národnom divadle v Prahe, neskôr v Divadle Josefa Kajetána Tyla v Plzni. V sezóne 1997/98 bol choreografom SND v Bratislave. Viedol svoj baletný súbor, s ktorým pod názvom Balogh - Ballett Prag hosťoval v zahraničí. Zúčastnil sa mnohých medzinárodných choreografických súťaží (napr. 3. miesto v Tokiu, 1991, v roku 1994 mu bola v americkom Jacksone udelená zlatá medaila). V roku 2004 sa stal spoluzakladateľom detského Baletného štúdia pri Moravskom divadle v Olomouci. V roku 2009 ukončil doktorandské štúdium na VŠMU v Bratislave, v súčasnosti je umeleckým námestníkom Moravského divadla v Olomouci a autorom projektov The Beatles - Queen, Requiem – Carmina Burana, Macbeth a Zlatý hlas z Prahy s Karlom Gottom a veľa ďalších.

Spomienka na Gymnázium v Nových Zámkoch

Mária Patakyová

Ktorú zo spomienok na stredoškolské štúdiá vybrať ako jednu z kvetín do kytice ku gratulácii pri príležitosti osláv založenia Gymnázia v Nových Zámkoch?

13. december 1980 – stužková slávnosť 4.b triedy, triedny profesor Július Šimanský. Mária Lábadyová prvá v spodnom rade.

riaditeľne na prízemí historickej budovy gymnázia s nesmiernym rešpektom voči osobe pána riaditeľa, aj keď som ho v tom čase oslovila takto: „Súdrh riaditeľ! Prišla som Vás požiadať o to, aby ste mi povolili maturovať z piatich predmetov.“ Pán riaditeľ Gunda zostal prekvapený: „Veď piaty predmet na maturity nie je problém, len si vyber ten cudzí jazyk, z ktorého chceš maturovať.“ Z jeho odpovede jasne vyplynulo, že piaty predmet je v dôsledku „nepísaného pravidla“ spojený s dobrovoľnou maturitnou skúškou z cudzieho jazyka – nemeckého, anglického, francúzskeho, keďže z jazyka ruského sme maturovali povinne. Moja odpoveď však nemohla znamenať súhlas s týmto nepísaným pravidlom, nakoľko ja som chcela popri slovenčine, ruštine, matematike, dejepise maturovať z chémie. Dôvody boli podľa mňa jasné – v maturitnom ročníku som sa hlásila na štúdium práva na Právnickú fakultu Univerzity Komenského v Bratislave, na viac vysokých škôl v jednom roku sme vtedy podať prihlášky nemohli. Argument, ktorým sa mi podarilo zlomiť nesúhlas nášho pána riaditeľa a zmeniť zavedené nepísané pravidlo, bol obsiahnutý vo vete: „Ak ma na právo neprijmú a na budúci rok sa budem chcieť prihlásiť na Slovenskú vysokú školu technickú (dnešná STU) a jej Chemicko-technologickú fakultu na odbor

Každý z absolventov by vedel vytvoriť svoju kyticu a ja verím, že väčšina z nich by bola pekná. Po oslovení o napísanie „gratulácie“ mi ako prvá prišla na um spomienka na rozhovor s našim pánom riaditeľom Gundom (v roku 1980), ktorý sme viedli ohľadne maturít. Vstúpila som do rozsiahlej

Mária Lábadyová a jej spolužiaci sa lúčia so školou 15. mája 1981.

Na stretnutí absolventov 4.B triedy z roku 1981 po piatich rokoch. Mária Patakyová počas rozhovoru s riaditeľom Ladislavom Gundom a Júliuom Šimanským

ce Ochrana životného prostredia v investičnej výstavbe. „Podkutá“ vedomosťami aj z chémie som si ako právnik vedela živšie predstaviť problematiku, ktorú som spracovávala.

Prajem Gymnázium, aby malo vždy veľa zvedavých študentiek a študentov, na otázky ktorých budú odpovedať profesorky a profesori s otvorenou myslou.

Mária Patakyová, rod. Lábadyová

Prof. JUDr. Mária Patakyová, PhD., sa narodila 14. mája 1963 v Nových Zámkoch. Bola študentkou novozámockého gymnázia v rokoch 1977 až 1981. V roku 1985 absolvovala štúdium práva na PF UK s cenou rektora UK. Internú ašpirantúru v odbore hospodárske právo ukončila v roku 1992, v roku 2000 sa habilitovala na docentku v odbore obchodné právo, v roku 2010 bola vymenovaná za profesorku v odbore obchodné a finančné právo. Od roku 1986 pôsobí na Právnickej fakulte UK, kde v období 2003 – 2011 zastávala pozíciu prodekanke. V súčasnosti je členkou rady APVV pre spoločenské vedy, členkou predsedníctva European C-Law (Krakow), členkou za SR v European Academy of Private Lawyers (Pavia) a členkou za SR v European Model Company Act Group. Od februára 2011 je prorektorkou Univerzity Komenského v Bratislave.

Rok 1989, 1.A trieda Ladislava Zsilinskeho. Andrea Vadkerti sedí po jeho pravici. Dr. László Zsilinszky Ph.D. (bývalý absolvent školy) učil na novozámockom gymnáziu matematiku v rokoch 1986-90. V súčasnosti je profesorom na University of North Carolina, Department of Mathematics and Computer Science.

Gymnaziálne časy v Nových Zámkoch sú pre mňa v spomienkach uchované ako čas slobody a objavovania nových svetov. Od prvého dňa som sa tam cítila výborne. Myslím, že základy mojej žurnalistickej kariéry sme položili počas veľkých prestávok, keď sme spoločne s Petrom Ballom vysielali pre študentov mix informácií a pesničiek. Neskôr som chodila na divadelné festivaly a recitačné súťaže. Založili sme aj školský časopis, vymysleli sme si jeho obsah a fotil do neho Ivan Goldschmidt s Ivorom Czi-bulkom.. Robili sme reportáže, vymýšľali fejtóny. V prostredí učiteľov som sa cítila dobre, najmä vďaka triednemu Zsilinskemu - matematickému géniovi, s ktorým sme mali všetci kamarátsky vzťah. Chodili sme síce aj trochu poza školu, ale trieda bola skvelá, spolužiaci akurát - všetko ako malo byť.

Andrea Vadkerti

Andrea Vadkerti (narodená 26. 6. 1974 v Nových Zámkoch) je televízna moderátorka, prie-kopníčka talkshow na Slovensku. V rokoch 1988-1993 študovala na Gymnázium v Nových Zámkoch. Vyštudovala európske medzinárodné právo a finančný manažment na UK v Bratislave, neskôr si vzdelanie doplnila na americkej Cornell Univerzity, kde absolvovala študijnú stáž na fakulte medzinárodnej ekonomiky a politických vzťahov. Pracovala pre rôzne médiá: Hospodárske noviny, Rádio Ragtime, Rádio Twist, STV (kde v roku 2003 spustila prvú dennú talkshow v krajine s názvom Vadkerti talkshow), TV Markíza a naposledy TV TA3. Venuje sa aj charitatívnej činnosti. Je matkou dvoch detí, momentálne žije vo Francúzsku.

Keď sa človek ohliadne za seba, do minulosti, zistí, že čas neuveriteľne rýchlo letí, ale spomienky zo školských čias Vám zostanú na celý život. Jednou z takýchto spomienok je určite moje štúdium na Gymnázium v Nových Zámkoch.

Veľmi som mala rada hlavne cestu do školy, keď sme sa každé ráno postupne stretávali s kamarátmi a nakoniec doputovali až do cieľa. V mojom prípade to boli väčšinou chalani, ktorí hrali basketbal. Po škole som s nimi chodila, kedy sa len dalo, basketbal aj hrať.

Myslím si, že som ani nemala predmet, ktorý by som nenávidela, bola som celkom flexibilná. Hlavne s takou pani triednou učiteľkou, akou bola pani Mária Kršáková, bolo radosť študovať! Spomínam si, ako ma doučovala

matematiku a stále mi vyhovela v termínoch. Podporovala ma aj v mojej začínajúcej sa tenisovej kariére, za čo som jej veľmi vďačná. Aj ostatní páni profesori, aj keď mnohí z nich vôbec neboli športovo orientovaní, boli ku mne veľmi zhovievaví a stále mi ochotne dovysvetľovali učivo, ktoré som kvôli turnajom zameškala. Boli to krásne roky. Hoci som permanentne cestovala s knihami po vlakoch, autobusoch, turnajoch a vždy, keď som mala trošku času, som sa učila. No, nemusela som byť až taký poctivec, lebo neskôr sa ma nikto na známky aj tak nepýtal. Spomínam si, ako som sa učila ešte aj medzi zápasmi a druhé deti sa mi vysmievali, vraj čo sa toľko „biflím“, ale žiaľ, oni to potom nikde nedotiahli, ...tak asi prečo? Ono je to pravdepodobne v človeku, že keď chce byť vo všetkom dobrý a je maximalista, tak úspech musí určite prísť, v akomkoľvek odbore...

V škole som najradšej mala veľkú prestávku, počas ktorej sme si chodievali kupovať pečivo oproti do pekárne. Juuuj, na tie rady, čo sme si tam vtedy vystáli, si ešte aj teraz živo spomínam. Myslím si, že som sa na Gymnázium v Nových Zámkoch toho veľmi veľa naučila a boli to moje vynikajúce roky s výbornou partiou, čo teraz určite postrádam. Boli sme teenageri bez starostí, tak nám bolo sveta žiť.

Moja veľká vďaka patrí každej pani profesorke a pánovi profesorovi, ktorí mali so mnou trpezlivosť.

Školský rok 1995/96, 3.c trieda. H. Nagyová so spolužiakmi a s prvou zahraničnou študentkou školy Manu-elou Rodrigues.

S pozdravom, *Henrieta Nagyová*

Henrieta Nagyová sa narodila 15. decembra 1978 v Nových Zámkoch. V rokoch 1993-1997 študovala na novozámockom gymnázium. Do profesionálneho tenisu vstúpila už v roku 1994 a najvyššie dosiahla 21. miesto v rebríčku WTA (17. september 2001). V roku 2000 bola účastníčkou OH v Sydney. V súčasnosti vedie medzinárodnú Tenisovú akadémiu Henriety Nagyovej v Bratislave.

Vysoké biele dvere pri kabinete biológie, na nich tabuľka s označením 1.e, zvlášť-
ne zvonenie, ktoré sa ozývalo chodbami, vyhrávajúc: „Do tried!“ ...
Nebolo to tak dávno, ako keby to bolo len včera, keď si spomeniem na prvý deň
v našom Gymnázium v Nových Zámkoch. Nervózne som si sadol do prvej lavice,
aj keď som už vedel, že našou triednou pani profesorkou bude moja učiteľka sloven-
ského jazyka zo základnej školy, pani Medzihorská. Prvé dni na novej škole bý-
vajú vždy ťažké, ale keďže naša trieda mala zameranie
na väčší počet hodín teles-
nej výchovy (či ju nazvať
športovou, neviem), nemal
som vôbec problém zapad-
núť do kolektívu. V triede
sme boli všetci športovci
a mali sme len dve dievča-
tá. Od začiatku bolo jasné,
že najmärdrejšie mozgy re-
giónu nebudú práve v na-
šej triede, veď sklbiť šport
so štúdiom vie len veľmi
málo ľudí. Všetko nazna-
čovalo tomu, že dobrú povest’ (po vzore prvej „športovej“ triedy, ktorá bola prvýkrát
založená len jeden ročník pred nami) mať nebudeme. Neboli sme výnimkou, v učení
sa nám veľmi nedarilo. A v správaní? Za 4 roky sa pri nás vystriedali 4 profesorky ne-
meckého jazyka. Žeby to bolo dôkazom toho, že naozaj z nás „malí Einsteinovia“ asi
nebudú? Snáď jediná profesorka, ktorá si u nás získala ozajstný rešpekt, bola učiteľka
chémie Henrieta Borková. Keď vošla do triedy, vystrelili sme z lavíc do pozoru a len
potichučky prikyvovali jej učebným príkazom. Na druhej strane, boli sme si vedomí,
do čoho ideme, že Gymnázium v Nových Zámkoch je tou najťažšou strednou školou
v novozámockom okrese. Niektorí sme toho mali skutočne veľa a náš denný program
bol naozaj nabitý. Ísť po škole na klubový tréning a vrátiť sa neskoro večer domov
nebolo až tak jednoduché, ako si to možno niektorí predstavujú. Nebolo času zapnúť
si doma počítač a hrať sa hry, či pozerat’ „telku“, alebo ísť s kamarátmi cez víkend
na diskotéku. My, športovci, sme mali iné povinnosti: cestovať na východ republi-
ky, odohrať tam zápas a vrátiť sa domov až v nedeľu nad ránom. Tak isto to bolo
aj so školskými výletmi, či lyžovačkou, na ktoré sa niektorí z nás s našou školou ani raz
nedostali. Toto všetko bolo dôkazom toho, že „ak chceš robiť šport seriózne a popri tom
aj niečo vyštudovať, musíš sa v niečom obmedziť a obetovať“. A práve šport bol to, čo
som vždy chcel robiť. Nie som žiadny chválenkár, ale v športe mi to išlo. Vedel som,
že ak sa vyskytne príležitosť, pôjdem za športom do zahraničia a budem sa ním živiť.

Maturitné tablo triedy Martina Straňovského – triedna učiteľka Pa-
edDr. Adriena Medzihorská.

A hoci som bol aj na prijímacích skúškach na FTVŠ, dokonca ma prijali z prvého miesta, rozhodol som sa odísť do Španielska a toto svoje rozhodnutie v živote neoputujem. Najlepším okamihom v mojom živote bol práve podpis zmluvy do jedného z popredných tímov španielskej hádzanárskej ligy.

Za svojim úspechom určite nestojím len ja sám, sú to v prvom rade moji rodičia, ktorí ma vždy podporovali. Ale boli to aj profesori z Gymnázia v Nových Zámkoch, s ktorými som sa nie raz stretol po škole a vyrozprával som im (možno aj so slzami v očiach), aké to je ťažké robiť šport seriózne, popri škole. Prešiel som tým a teraz už viem, že sa to dá. Moje štúdium na gymnáziu ma síce nepripravilo na žiadnu vysokú školu, ale ľudia, ktorí tam pracujú či pracovali, mi určite dali viac ako len poznatky z oblasti vied či kultúry. A preto by som chcel profesorom (aj tým, ktorých som nespomenul, veď oni vedia, ktorí sú to) za všetko poďakovať a odkázať im, že tie 4 roky za niečo stáli. Za to, kde momentálne som, vdáčim aj im.

Martin Straňovský

Martin Straňovský preberá svoje ocenenie, september 2012.

Martin Straňovský, narodený 12. septembra 1985 v Nových Zámkoch, je reprezentantom Slovenska v hádzanej (odohral 112 zápasov). Od 17 rokov (už počas štúdia na gymnáziu) hral hádzanú za ligový tím Štart Nové Zámky. Od roku 2005 pôsobil v španielskom klube Reale Ademar León. V lete 2012 prijal ponuku barcelonského FC, s ktorým podpísal kontrakt na tri roky. Martin Straňovský bol vyhlásený za najlepšieho ľavého krídelníka španielskej súťaže Liga Asobal v sezóne 2011/2012. Jeho starší brat Tomáš (na novozámockom gymnáziu študoval v rokoch 1995-1999) je tiež profesionálnym hádzanárom a reprezentantom SR.

IV. Tempora mutantur, et nos mutamur in illis

Časy sa menia...

Píše sa rok 2012, od založenia nižšieho gymnázia v našom meste ubehlo 170 rokov. Za to dlhé obdobie sa naozaj mnohé zmenilo: kriedové tabuľky nahradili osobné počítače, keramické tabule a iné výdobytky techniky, vzácnu školskú knižnicu (pre mnohých žiakov v dávnej minulosti jediný zdroj informácií) vystriedali všadeprítomné masmédiá. Je skutočne iná doba, v súčasnom modernom svete už nemôže (a ani nesmie) byť v silách učiteľov, aby boli pre svojich žiakov jedinou studnicou poznania. V súlade s týmto nepísaným pravidlom sa aj na novozámočkom gymnáziu snažíme držať krok s dobou, postupne meníme naše vyučovacie metódy, formy a spôsoby edukácie. A hoci navonok, pri pohľade na majestátnu historickú budovu našej Alma Mater sa zdá, akoby v meste zastal čas, škola ako vzdelávacia inštitúcia naďalej napreduje vo výchove aj vzdelávaní. Naše úspechy nás neustále utvrdzujú (i napriek nízkemu spoločenskému statusu učiteľov) v presvedčení, že povolanie pedagóga má aj v 21. storočí svoje opodstatnenie.

Mozaika našej práce a úspechov po roku 2002

V snahe sprostredkovania čo najväčšieho kvanta vedomostí zaujímavým, pútavým spôsobom, sa rokmi, ako čas plynie, ich spôsob a štýl mení, neustále sa zdokonaľuje. Dôkazom toho sú dozaista i úspechy našich študentov dosiahnuté v predmetových súťažiach, olympiádach, ale hlavne ich bezproblémové začlenenie sa do systému vysokoškolského štúdia a neskôr aj do praxe. Vysokú kvalitu vzdelávacieho systému a charakter chodu našej školy zobrazuje mozaika práce jednotlivých predmetových komisií, ktorú sme zdokumentovali na nasledujúcich stranách.

Pohár za 2. miesto za predmetové olympiády a postupové súťaže žiakov gymnázií v šk. r. 2011/2012 - Nitriansky kraj.

Predmetová komisia *slovenského jazyka a literatúry* pracovala v zložení Juraj Sedláček, Viera Bébarová, Mgr. Henrieta Hoffmannová, Mgr. Eva Gumanová, PaedDr. Beáta Nociarová, PaedDr. Katarína Mazanová, PaedDr. Zuzana Orémuszová, PhDr. Gabriel Kovács, Mgr. Jana Turanová. Študenti v predmetovej olympiáde získali nasledovné umiestnenia: účasť v Krajskom kole SJL : Denis Horváth (2007/2008), Iveta Varényiová (2011/2012), 1. miesto v Obvodnom kole OSJL Petra Ondrišáková (2008/2009).

Literárna tvorba : Novomeského Nitra 2008/2009 - Diana Serenčková - 1. miesto v písaní prózy, Literárny Lučenec -2010/2011- Klaudia Hložeková 3. miesto, Literárna Ilava - 2010/2011 Klaudia Hložeková - 1. miesto. Recitácia : Hviezdoslavov Kubín - 2009 - Petra Ondrišáková 1. miesto v Krajskom kole HK a účasť v Národnom kole Hviezdoslavov Kubín.

Predmetová komisia **anglického jazyka** sa dlhoročne aktívne zapája do organizovania života školy, a to nielen vzdelávaním študentov a odkrývaním tajomstiev jedného z najpoužívanejších jazykov sveta, ale aj prípravou študentov na rôzne súťaže a olympiády. Niet takého vyučujúceho, ktorý by sa nemohol pochváliť úspechom svojho študenta.

Medzi tých najúspešnejších reprezentantov rokov minulých zaiste patrili V. Hegedusová, J. Dolobáč, L. Tóthová, I. Kisely, R. Tóth, D. Czibulková, J. Rudinský. Ich nástupcovia v školskom roku 2010/11 boli mimoriadne úspešní v krajskom kole olympiády v anglickom jazyku, kde vo svojich kategóriách Júlia Jonášová postúpila do celoslovenského kola, Silvia Bajlová získala 3.miesto, Michal Alemayehu 4.miesto a Marián Glogas 5.miesto. V školskom roku 2011/2012 boli úspechy ešte markantnejšie, v krajskom kole vo svojich kategóriách zvíťazila Ema Herzová a Roman Hudec. Neskôr, v celoštátnom kole, získala Ema Herzová krásne 4.miesto a Roman Hudec 7.miesto. Medzi ďalšie súťaže patrí súťaž v písaní esejí organizovaná Open Society Found. Najlepších 10 prác v školskom roku 2010/2011 postúpilo do celoštátneho kola a získali sme dve čestné uznania za postup do finále medzi najlepších – pre Júliu Jonášovú a Nicole Furajtárovú .

V snahe priblížiť študentom realitu Veľkej Británie a dať im možnosť vyskúšať si svoje schopnosti v každomdennej konverzácii, organizuje predmetová komisia každoročne jazykové a poznávacie zájazdy. Počas nich žiaci spoznávajú nielen Londýn, ale dostali sa aj do takých miest ako Coventry, Bath, Glastonbury, Wells, Bristol, Stratford, Salisbury, Oxford, či Stonehenge. Samozrejmosťou sú návštevy divadelných predstavení v anglickom jazyku, či besedy s americkými lektormi. Predmetová komisia v ostatných rokoch pracovala v zložení : vedúca PK: PaedDr. Ildikó Luzsiczová, členovia PK : Viera Bébarová, PhDr. Ildikó Drugová, PhD ; Mgr. Henrieta Forgáčová, Marta Hosszúová, RNDr. Melinda Jonášová, Erika Kanyicsková, Mgr. Miriam Krásna, PhDr. Jozef Krnáč, PaedDr. Mikuláš Mészáros, Mgr. Simona Miklovicsová.

Napriek tomu, že **francúzsky jazyk** patrí k početne menej zastúpeným jazykom v našom gymnáziu, podieľa sa na úspechoch školy. V ostatných rokoch vyučovali francúzštinu PhDr. Eva Krnáčová a PhDr. Eva Garajová. V celoštátnom kole olympiády boli úspešní: v r. 2011 Júlia Jonášová – 5. miesto a Juraj Muči v r. 2008 skončil na 6. mieste. V krajskom kole sa na popredných miestach umiestnili: Veronika Labancová v r. 2009 a skončila na 2. mieste, Lucia Poláčková v r. 2010 1. miesto, Martin Kondelčík 3. miesto v r. 2011 a Lucia Colníková v r. 2012 1. miesto.

Predmetová komisia **nemeckého jazyka** v ostatnom čase pracovala v tomto zložení: vedúca PK - PhDr. Magdaléna Pekariková, zástupkyňa - Mgr. Henrieta Babeková, Mgr. Eva Gumanová, PaedDr. Tünde Rosová, Mgr. Anna Józová, Katja Zimmermann, Ing. Ľubica Ozoráková a dobrovoľníčka z Nemecka p. Lorenz. Vyučovanie nemeckého jazyka osobitným spôsobom prispieva aj k rozvoju osobnosti žiakov. Pri osvojovaní si cudzieho jazyka sa rozširuje ich horizont, zostruje sa pohľad na spoločné a rozdielne, odbúravajú sa predsudky, a tým sa vytvárajú predpoklady pre bezproblémové spolunažívanie v zjednotenej Európe. Na vyučovacích hodinách rozvíjame schopnosť autonómneho učenia sa, žiak sa stáva spoluzodpovedným za priebeh a úspech vyučovania. Sprostredkujeme žiakom potrebné techniky a stratégie učenia sa. Vyučovacie hodiny sú otvorené a flexibilné, žiak je aktívnym subjektom vyučovania, prihliadame na jeho poznávacie záujmy, vekové osobitosti, schopnosti a reálne potreby. Obmieňame rôzne sociálne formy, metódy, využívame všetky prístupné tradičné a elektronické médiá.

Nemecké Vianoce v jedálni našej školy.

Škola tradične zastrešovala organizáciu okresného kola olympiády v nemeckom jazyku. Okresné kolo olympiády v nemeckom jazyku sa uskutočnilo 12. januára 2012. Umiestnenie našich žiakov: kat. 2B: Brigitte Horváthová /3.C/ 1. miesto, kat. 2E: Ester Gyulášová /5.A/ 1. miesto, kat. 2.A Viktor Keményi /1.B./ 1. miesto, kat. 2C: Denisa Ölvecká /8.A/ 1.miesto.

Umiestnenie našich žiakov na krajskom kole olympiády v nemeckom jazyku: kat.

2A Viktor Kemény 1. miesto, kat. 2B Brigitte Horváthová – 1. miesto, kat. 2E Ester Gyulášová - 3. miesto. Umiestnenie našich žiakov na celoslovenskom kole olympiády v nemeckom jazyku: kat. 2A Viktor Kemény 4. miesto, kat. 2B Brigitte Horváthová – 3. miesto, Brigitte Horváthová sa zúčastnila prípravného sústredu na účasť medziná-

rodnej súťaže olympiády nemeckého jazyka. V júli 2012 sa v nemeckom Frankfurt nad Mohanom konalo medzinárodné kolo olympiády v nemeckom jazyku a naša študentka Brigitte Horváthová obsadila krásne 3. miesto. Sme obzvlášť hrdí aj na študentov, ktorí získali päťročné vysokoškolské štipendiá v Nemecku: Alexander Volf, Michal Marenčák a Eva Korytiaková.

Úspechy žiakov: študenti štvrtého ročníka a oktávy úspešne absolvovali skúšku - nemecký jazykový diplom DSD, druhý stupeň. V tomto školskom roku dosiahlo Gymnázium Nové Zámky najlepšie výsledky v Slovenskej republike. Žiaci, ktorí absolvovali program DSD, boli úspešní v prijímacom konaní na vysokoškolské štúdium, kde sa vyžadoval nemecký jazyk. Po prvýkrát absolvovali žiaci skúšku DSD I. vysoká úspešnosť.

Gymnázium v Nových Zámkoch má **študijný program DSD - Deutsches Sprachdiplom** II. stupňa zaradený do svojho vzdelávacieho programu od školského roku 1999/2000. Diplom DSD udeľuje Konferencia ministrov kultúry Spolkovej republiky Nemecko a je žiadaným dokladom o jazykových znalostiach. Žiaci majú zvýšenú týždennú dotáciu vyučovacích hodín nemeckého jazyka na 7 hodín a v maturitnom ročníku vykonajú písomnú a ústnu skúšku, ktorá je na najvyššej úrovni v rámci trojstupňového Európskeho referenčného rámca znalosti cudzích jazykov. Už 12 rokov každoročne úspešne skladajú túto skúšku desiatky žiakov pod vedením skúsených pedagógov a nemeckého lektora.

Odovzdávanie certifikátov DSD žiakom našej školy (Nitra, máj 2011).

svoje jazykové znalosti.

DSD poskytuje aj možnosť získania vysokoškolských štipendií, či už krátkodobých alebo dokonca dlhodobých - päťročných. Aj v tejto oblasti sa naša škola môže pochváliť úspechmi, veď takéto štipendiá získali už traja absolventi DSD programu.

Veľvyslanec NSR Dr. Axel Hartmann odovzdáva diplom DSD I na pôde školy.

Vyučovanie nemeckého jazyka si na našom gymnáziu dlhodobo udržiava vysokú úroveň kvality, čoho dôkazom je aj zaradenie školy do celosvetovej siete „Školy – partneri pre budúcnosť“. Náročný program prípravy na skúšku je možný len s vynikajúcimi vyučujúcimi nemeckého jazyka pod vedením PhDr. Magdalény Pekarikovej, ktorá výraznou mierou prispela k zapojeniu školy do tohto programu a profilácii predmetu. Títo pedagógovia zapájajú žiakov do rôznych aktivít a medzinárodných projektov, ako napr. projekt o životnom prostredí /Umwelt baut Brücken/, projekt na podporu čítania v nemeckom jazyku /Lesefüchse/ alebo projekty približujúce nemecké reálie /Oktoberfest, Schultüten, Weihnachten/, podnecujú záujem o nemecký jazyk a prispievajú tak k dlhodobému udržaniu vysokej úrovne výučby tohto cudzieho jazyka.

Význam DSD podčiarkuje aj tá skutočnosť, že žiaci mali možnosť niekoľkokrát stretnúť sa s veľvyslancom NSR, Dr. Axelom Hartmannom, tak na pôde školy ako aj v rezidencii veľvyslanectva.

Ruský jazyk v štvorročnom i osemročnom gymnáziu vyučovali PaedDr. Ildikó Luzsiczová, PhDr. Ildikó Drugová, PhD.; Mgr. Jana Očkayová a Mgr. Tomáš Adamovics. Žiaci dosiahli vynikajúce výsledky v Olympiáde v ruskom jazyku. 1. miesto v celoštátnom kole: Alexandra Mikušincová (2006, 2010), 2. miesto v celoštátnom kole: Gabriela Šujanská a Tomáš Danczi (2012), 3. miesto v celoštátnom kole: Alexandra Mikušincová (2007), Tomáš Danczi (2011), Juraj Muči (2008). 1. miesto v krajskom kole získali: Alexandra Mikušincová (2008), Natália Koganová (2010), Romana Mikušincová (2012), 2. a 3. miesto v krajskom kole: Gabriela Šujanská, Romana Mikušincová (2011) a Michal Kevan (2012). Gabriela Šujanská sa zapojila aj do recitačnej súťaže Jazykový kvet, kde zvíťazila v krajskom i celoštátnom kole (2011, 2012).

Od roku 2004 sa začal na našej škole vyučovať **španielsky jazyk** ako ďalší cudzí jazyk. Už v roku 2008 sme sa začali aktívne zúčastňovať olympiády v španielskom jazyku a odvtedy každým rokom získavame cenné umiestnenia na krajskom alebo celoslovenskom kole. Úspechy a umiestnenia v jednotlivých rokoch:

- krajské kolo olympiády zo dňa 5. februára 2008 v kategórii A - Merita Mazreku 4. miesto a Veronika Ivicsicsová 3. miesto, obe v kategórii A. Obe žiačky pripravovala Mgr.B. Svetlíková;

- 27. januára 2009 sme pripravili školské kolo olympiády v španielskom jazyku; naša škola bola poverená aj organizáciouaj krajského kola. Do krajského kola, konaného dňa 5. februára 2009, postúpili dvaja žiaci v kategórii A Simona Baloghová (2.C) 2. miesto v krajskom kole, Viktor Kádek 3. miesto. Do kategórie B postúpila Merita Mazreku - 5. miesto v krajskom kole a do najvyššej kategórie C postúpila Andrea Baloghová, umiestnila sa na 1. mieste a postúpila do Celoslovenského kola konaného v Bratislave v dňoch 30. – 31. marca 2009, kde sa taktiež získala najcennejšie ocene-

nie - 1. miesto. Odmenou bol prázdninový študijný pobyt v Španielsku. Spomenutých študentov pripravovala Mgr. Beáta Svetlíková;

- 3. - 14. augusta 2009 Mgr. Beáta Svetlíková získala štipendium od španielskeho Ministerstva školstva a zúčastnila sa medzinárodného metodicko – didaktického kurzu na úrovni expert na Univerzite v Salamanke určeného pre učiteľov španielčiny, organizovaného Ministerstvom školstva Španielskeho kráľovstva v spolupráci s Univerzitami v Granade, Salamanke a Santiagu de Compostela. Kurz prebehol v rozsahu 40 hodín, bol ukončený udelením diplomu;

- 14. januára 2010 sa konalo školské kolo olympiády v španielskom jazyku v kategóriách A, B a C , najúspešnejší postúpili do Krajského kola olympiády v španielskom jazyku, ktorého organizovaním bola poverená naša škola. Predsedkyňou krajskej olympiády bola Mgr. Beáta Svetlíková. V kategórii A sa Ivana Viteková umiestnila na 2. mieste a Nikoleta Szirmaiová, získala 1. miesto a postup do celoslovenského kola. Žiačky pripravovala Mgr. Beáta Svetlíková. V kategórii B sa Viktor Kádek umiestnil na 2. mieste v krajskom kole a Simona Baloghová na 1. mieste a postúpila do celoslovenského kola. Žiakov pripravovala Mgr. Beáta Svetlíková. Celoslovenské kolo v španielskej olympiáde sa uskutočnilo v dňoch 29. - 30. marca 2010. Žiačka Simona Baloghová sa umiestnila v kategórii B na 3. mieste;

- 21. apríla 2010 udelil primátor mesta Mgr. B. Svetlíkovej Pamätný list za prípravu úspešných reprezentantov mesta Nové Zámky v roku 2009. Krajského kola olympiády v španielskom jazyku, ktoré sa konalo 2. 2. 2011 v Nitre, v kategórii A sa zúčastnili dve žiačky: Veronika Stanovičová, ktorá sa umiestnila na 2. mieste a Barbara Baloghová, získala 1. miesto a postup do celoslovenského kola. Žiačky pripravovala Mgr. Katarína Nagyová.

Fotografia z celoslovenskej olympiády 2010 – odovzdávanie ocenení španielskym veľvyslancom v Primaciálnom paláci v Bratislave. Vpravo Simona Baloghová.

V krajskom kole olympiády kategórie C postúpili dve žiačky, Mariana Španírová získala 2. miesto a Simona Baloghová 1. miesto a postúpila do celoslovenského kola. Žiačky pripravovala Mgr. Beáta Svetlíková. Celoslovenské kolo v španielskej olympiáde sa uskutočnilo dňa 11. marca 2011. Žiačka Barbara Baloghová sa umiestnila v kategórii B na 3. mieste a Simona Baloghová v kategórii C na 4. mieste.

- 29.4. 2011 udelil primátor mesta Mgr. Beáte Svetlíkovej a Mgr. Kataríne Nagyovej Pamätný list za prípravu úspešných reprezen-

tantov mesta Nové Zámky a žiačky Barbara Baloghová a Simona Baloghová boli ocenené ako úspešné reprezentantky mesta;

- 15. decembra 2011 sa uskutočnilo školské kolo olympiády v španielskom jazyku v kategóriách A, B a C. V kategórii A nás reprezentovali dvaja žiaci Alex Tomašica a Elena Vašeková. Žiakov pripravovala Mgr. Katarína Nagyová. Do kategórie B postúpili dve žiačky, Barbora Baloghová a v krajskom kole získala 2. miesto a Martina Kálaziová 1. miesto a postup do celoslovenského kola. Obe žiačky pripravovala Mgr. Svetlíková. Z kategórie C postúpila Silvia Baljová ktorá v krajskom kole získala 2. miesto. Žiačku pripravovala Mgr. Beata Svetlíková. Celoslovenské kolo v španielskej olympiáde sa uskutočnilo dňa 30. apríla 2012. Žiačka Martina Kálaziová sa umiestnila v kategórii B na 3. mieste;

- 29.4. 2012 udelil primátor mesta Mgr. Svetlíkovej a Mgr. Nagyovej Pamätný list za prípravu úspešných reprezentantov mesta Nové Zámky a žiačky Barbara Baloghová a Simona Baloghová boli ocenené ako úspešné reprezentantky mesta.

Využitie vzdelávacieho systému Planéta vedomostí na hodine biológie.

Poznanie zákonov živej prírody je základom pre pochopenie jej fungovania a je dôležité pre formovanie citlivého vzťahu k nej. Práve učebný predmet **biológia** poskytuje množstvo možností vzbudiť záujem študentov o poznanie týchto zákonov prírody.

Dôkazom toho je aj zvýšený záujem študentov o biológiu a ich zapojenosť do rôznych biologických súťaží. Biologická olympiáda patrí k tým súťažiam, do ktorej sa naši študenti radi zapájajú. Riešiteľom sa venujú všetci biológovia a to najmä Mgr.

Mária Gábrišová, Mgr. Iveta Ježová, PaedDr. Alexandra Dancziová, záujem študentov usmerňujú tiež Mgr. Zuzana Oroszová a PhDr. Daniela Zalezáková. Najvýraznejšie úspechy dosiahli: v školskom roku 2006/2007 Zuzana Kasášová - BiO kategória D - okresné kolo 1. miesto, v r. 2007/2008 Milan Dudáš - BiO kategória B - krajské kolo 1. miesto, v šk. r. 2008/2009 Ádám Tégláš - BiO kategória D - okresné kolo 1. miesto, 2009/2010 Ádám Tégláš - BiO kategória C - okresné kolo 1. miesto, 2011/2012 Ádám Tégláš - BiO kategória B - krajské kolo 1. miesto, Miriam Ninisová - BiO kat.B - projektová časť - krajské kolo 2. miesto, celoštátnom kole úspešná riešiteľka, Diana Olveczká - BiO kat.B - projektová časť - krajské kolo 3. miesto. Najúspešnejším študentom je Ádám Tégláš, ktorý sa okrem biologických olympiád všetkých kategórií zapojil aj do Olympiády mladých vedcov a v celoštátnom kole sa umiestnil na 1. mieste. Na medzinárodnom kole v juhoafrickom Durbane získal krásne 3. miesto.

Úspešná výprava Slovenska na EUSO v Durbane, Adam Tégláš (prvý sprava) s bronzovou medailou.

z biológie boli v školskom roku 2011/2012 Adam Tégláš a Beata Nemčeková, ktorí sa zúčastnili celoslovenského sústreďenia v Bardejove. Naši študenti sú aktívni aj v ekologickej a zdravotníckej oblasti - škola je držiteľom certifikátu Ekologická stopa už 3 roky po sebe a aktívne pracuje aj skupina mládeže SČK.

Skupina Mládeže Slovenského Červeného kríža, ktorá je už neodmysliteľnou súčasťou voľného času každého žiaka, ktorý sa tejto užitočnej a nezištnej činnosti kedy zúčastnil, vznikla na našej škole v novembri 2009. Členovia, prezývaní aj „červenokrižiaci“, sa aktivizujú nielen v oblasti poskytovania prvej pomoci, HIV/AIDS

Skupina Mládeže Slovenského Červeného kríža novozámockého gymnázia.

prevencie a vzdelávania detí predškolského veku, ale aj v oblastiach napr.: medzinárodné humanitárne právo, generačná solidarita a protidrogová osveta. Pravidelne organizujú prednášky a besedy, zamerané na už vymenované tematické okruhy, pre spolužiakov ako aj pre žiakov z iných škôl a v predškolských zariadeniach. Ďalej spomedzi aktivít na lokálnej úrovni je nevyhnutné spomenúť: spoluprácu s Národnou transfúznou službou pri získavaní darcov krvi, spoluprácu s Mestskou políciou v Nových Zámkoch, zabezpečovania zdravotného dozoru na rôznych podujatiach ako sú jarmoky, festivaly a iné slávnosti, ich úspešnú účasť na lokálnych súťažiach prvej pomoci a každoročnou organizáciou Sviečkového pochodu pri príležitosti svetového boja proti AIDS. Aktívne sa podieľajú nielen na lokálnej, ale aj na celoslovenskej úrovni a to: prácou v národných projektoch M SČK a účasťou na národných kurzoch k týmto projektom, účasťou na celoslovenských súťažiach prvej pomoci, spoluprácou s inými skupinami M SČK z celého Slovenska, niektorí členovia sa podieľajú aj na príprave

a realizácii Prázdnin s M SČK. Dvaja naši členovia Viktória Leváková a Dávid Toma mali tú česť reprezentovať M SČK v medzinárodných letných táboroch v Rakúsku organizovaných rakúskym Červeným krížom. Pri takom množstve aktivít niet divu, že sa Územný spolok M SČK v Nových Zámkoch stal spomedzi 38 územných spolkov Slovenska najaktívnejším za rok 2011. Takisto vyhral 3. miesto za najlepší projekt MSČK.

Rokmi zaužívané konštatovanie, že pre mnohých študentov je najväčším strachom zo všetkých predmetov **chémi**a sa neúnavne snažia vyvrátiť naši chemici. Medzi stu-

dentmi školy pretrváva o chémii a prácu v chemických krúžkoch trvalý záujem, preto sa môžeme pochváliť mnohými úspechmi. Sú to jednak výborné výsledky našich maturantov na prijímacích skúškach, ale aj popredné umiestnenia v chemických súťažiach. Od roku 2002 asi najviac zviditeľnil chémiu na škole a našu školu vo svete Erik Andris. Medzi jeho najväčšie úspechy patrí zisk zlatej medaily na súťaži EUSO – Euro-

Erik Andris bol za svoje úspechy v medzinárodných kolách CHO viackrát slávnostne ocenený prezidentom SR M. Gašparovičom.

pean Union Science Olympiad 2005 v Írsku Galway, bronzovej medaily na Medzinárodnej chemickej olympiáde 2006 v Gyeongsane (J. Kórea), striebornej medaily na MCHO 2007 v Moskve a striebornej medaily na MCHO 2008 v Budapešti. Výrazné úspechy na krajských kolách CHO v jednotlivých kategóriách za posledných 10 rokov dosiahli aj študenti : Miloš Sedláček, Denisa Hidasová, Peter Molnár, Lenka Sedláčková, Lucia Procházková, Katarína Pšenáková, Alena Sucháňová, Adela Švancárová, Milan Dudáš, Lukáš Čacho, Lukáš Drevený, Veronika Ráčeková, Beáta Nemčeková, či Adam Téglás, ktorý sa umiestnil v šk. roku 2010/11 aj 2011/12 na 3. mieste. Adam Téglás okrem chémie dosahuje vynikajúce výsledky aj v biológii a fyzike, vďaka čomu získal na Medzinárodnej olympiáde mladých vedcov -IJSO 2011 v juhoafrickom Durbane bronzovú medailu. A hoci vynikajúce úspechy našich študentov sú predovšetkým zásluhou ich samých, významnou mierou sa o ne pričínili aj ich učitelia chémie: Milan Holota, RNDr. Melinda Jonášová, Ing. Adriana Imreová, PaedDr. Henrieta Borková a Mgr. Monika Gancznerová, vedúca PK. Úspechy dosahujeme aj vďaka kvalitne vybavenému chemickému laboratóriu, ktoré sa za posledné desaťročie výrazne zmodernizovalo, pribudol napríklad počítačom podporovaný laboratórny merací systém COACH, ktorý môžu žiaci školy využívať aj v rámci ostatných prírodovedných predmetov.

Z prírodovedných predmetov patrí aj **fyzika** z pohľadu študenta k tým náročnejším. Napriek tejto skutočnosti sa naši študenti aktívne zapájajú do fyzikálnych súťaží a fyzikálnych projektov. V práci ich usmerňujú vyučujúci fyziky Mgr. A. Balušková, Mgr. I. Barusová, Ing. Ľ. Kubica, RNDr. J. Šátková, Mgr. A. Štullerová. Počas uplynulých rokov sme zaznamenali dobré výsledky vo fyzikálnej olympiáde, či už na úrovni kraja alebo v celoštátnom meradle. Najvýraznejšie úspechy vo fyzikálnej olympiáde dosiahli: M. Takáč /2003/, S. Takáč/2006/, A. Babinec/2007/, R. Hudec /2008 - 2012/, B. Nemčeková /2011,2012/. A. Téglás /2011,2012/. Študentov odborne viedli Ing. Ľ. Kubica, Mgr. A. Štullerová, Mgr. I. Barusová. V súťaži PIKOFYZ - fyzikálny korešpondenčný seminár pre študentov osemročného gymnázia /sekunda - kvarta/ sa pod vedením Mgr. A. Baluškovej po niekoľko rokov najlepšie umiestnili M. Melišková, L. Kalinová, M. Šedivý.

K obľúbeným fyzikálnym súťažiam patrí aj FYZ IQ - celoslovenský korešpondenčný seminár, o čom svedčia dosiahnuté úspechy: S. Takáč / 1. - 4. miesto v SR, Majster SR 2006/, J. Mészáros /1. - 4. miesto v SR, Majster SR 2006/, P. Molnár, P. Král / Majster SR 2006/. Úspešní riešitelia FYZ IQ v rokoch 2008 - 2012: B. Garami, D. Bugyik, Š. Rybár, M. Sedláček, A. Babinec, L. Procházková, M. Lukáč, M. Dudáš, S. Sayedová, K. Hudecová, K. Hložeková. Vynikajúce úspechy dosiahli naši študenti aj v Celoštátnej súťaži žiackych bádateľských projektov o cenu Scientia Pro FUTURO.

Boris Garami a jeho Mechanický výskumník na manuálne ovládanie.

Študent Boris Garami získal Čestné uznanie a CERTIFIKÁT za prácu Mechanický výskumník na manuálne ovládanie / 2010/. Odmenou za dosiahnuté výsledky bol jeho študijný pobyt v Dánsku, zabezpečený organizátormi súťaže. Študent M. Novák získal na tejto súťaži rovnaké ocenenia za prácu Elektromagnetický pohon telesa v r. 2011. Oboch úspešných bádateľov odborne usmerňovala Mgr. A. Balušková.

Myšlienkové procesy, ktoré sú výučbou **matematiky** stimulované, napomáhajú aj v iných predmetoch. Na vyučovaní sa dosahujú výborné výsledky, o čom svedčí aj každoročne úspešne zvládnutá písomná forma maturitnej skúšky, prijatie študentov na nimi vybrané vysoké školy a umiestnenia v rôznych matematických súťažiach. Naši študenti si rozvíjajú matematické myslenie okrem vyučovacích hodín aj zapájaním sa do matematických súťaží. Talentovaní študenti pracujú pod vedením svojich vyučujúcich. V školskom roku 2012/2013 pracuje predmetová komisia matematiky

v zložení: pani zástupkyňa Mária Kršáková, PaedDr. Henrieta Borková, Mgr. Monika Gancznerová, Mgr. Daniela Geljenová, Eva Opálená, Mgr. Zuzana Oroszová, Ing. Marián Otruba a RNDr. Jana Šátková.

Do matematických súťaží organizovaných ministerstvom školstva - matematická olympiáda a Pytagoriáda sa zapájajú naši študenti pravidelne. 1. miesto v obvodnom kole matematickej olympiády dosiahli Pavol Vašek v kategórii Z5 (2004), Alan Marko a Adam Valach v kategórii Z6(2011) , Peter Rukovanský v kategórii Z6 (2012). Úspešní riešitelia boli: Bohdan Józsa(2012), Norbert Vígh(2012), Viktória Šimšíková(2008-2011).V Pytagoriáde boli úspešní: Lucia Oboňová (1.miesto v obvodnom kole P7,2004), Alan Marko (1. miesto v obvod. kole P7, 2012) , Adam Valach(2011, 2012), Bohdan Józsa, Norbert Vígh, Rastislav Hložek (2012) Tomáš Dikác (2010,2011), Martina Šimovičová (2010, 2011).

Medzi ďalšími súťažami organizovanými rôznymi firmami je obľúbený MAKS - matematický korešpondenčný seminár, kde sa každoročne zapájajú naši študenti a súťažiaci v rámci celého Slovenska. Najlepšie umiestnenie dosiahli: Bohdan Józsa (2012), Adam Valach (2011), ktorí boli na prvom mieste.

Matematický klokan je celosvetová súťaž, kedy v jeden deň riešia študenti rovnaké úlohy vo svojich kategóriách. Z našich najlepšie uspeli: Viktória Šimšíková (2011), Bohdan Józsa, Peter Rukovanský, Martin Nociar, Erika Tóthová, Adam Valach (2012). V súťaži Genius logicus dosiahla výrazný úspech Denisa Víghová (2010). V súťaži Náboj dosahujú naši študenti v silnej konkurencii pekné výsledky.

Alan Marko (vľavo) a Adam Téglás (v strede) s ocenením od predsedu Nitrianskeho samosprávneho kraja pre najúspešnejších žiakov za uplynulý šk. rok.

Predmetová komisia **informatiky** za uplynulé roky v súťažiach a olympiádach dosiahla nasledovné výsledky: Alan Marko, tercia A - 1. miesto v International creative programming contest, Creative Baltie 2010, Expert jury awards, kategória B, Brno, Česká republika; 1. miesto Baltie 2011 kategória B, národné kolo, postupoval do medzinárodného kola, kde získal 3. miesto; 1. miesto v národnom kole Baltie 2012, Junior B4; 1. miesto v medzinárodnom kole Baltie 2012 programming contest, kateg. 4C. Norbert Vígh, sekunda A - 4. miesto v medzinárodnom kole Baltie 2012 programming contest, kateg. 3B, Roman Hudec, štúdium ukončil v r. 2012 v oktáve B - v r. 2011 získal 2. miesto na súťaži Zenit v programovaní v kategórii A na krajskom kole, postúpil do celoslovenského kola, kde končil na 7. mieste, v r. 2011 v Korešpondenčnom seminári z programovania získal 8. miesto v kategórii Z, zimná časť, bol úspešným riešite-

lom, 11. miesto v kategórii Z, letná časť, úspešný riešiteľ, 13.-14. miesto v kategórii O, letná časť, úspešný riešiteľ, v r. 2012 v Korešpondenčnom seminári z programovania získal 14. miesto v kategórii O, zimná časť, úspešný riešiteľ, v r. 2012 získal 3. miesto na súťaži Zenit v programovaní v kategórii A na krajskom kole, Olympiáda z informatiky 2012, kateg. A z krajského kola postupoval do národného kola, kde bol úspešný riešiteľ, v r. 2012 dosiahol 2. miesto v celoštátnom finále súťaže v programovaní ProFIIT, v r. 2012 dosiahol 4. Miesto v celoštátnom finále informatickej súťaže PALMA.

Záujem študentov o **geografiu**, svet a aj našu vlasť už dlhé roky rozvíjajú skúsení pedagógovia Róbert Ganczner, Mgr. Edita Lorenzová, Mgr. Linda Mináriková a Mgr. Jana Dreninová. Žiaci sa zúčastňujú každoročne geografickej olympiády vo viacerých kategóriách, kde dosiahli najvýraznejšie úspechy : A. Kerestešová, T. Ághová, E. Kovačicová v celoslovenskom kole a D. Hoppan, A. Takáčová, D. Keleová, E. Bachová, T. Hajnalová, T. Pňačková, L. Marková, Z. Gogolová a M. Habrman v krajskom kole.

Úlohou dejín je poukázať na minulosť ľudstva. Učitelia **dejepisu** si na Gymnáziu v Nových Zámkoch uvedomujú, že žiakom majú podať prehľad o vývoji historického osídlenia sveta, Európy a Slovenska. Snažíme sa o pospájanie regionálnych, národných a svetových dejín. Vedeíme žiakov k tolerancii, empatii a národnému cíteniu. Výsledkom sú aktivity žiakov i v mimoškolskej činnosti. Žiaci sa každoročne zapájajú do súťaží organizovaných mestom Nové Zámky o Antonovi Bernolákovi a súťaže o znalostiach svojho mesta. Dosahujú popredné umiestnenia. K úspešným reprezentantom školy patria : D. Hoppan, M. Tomšík, P. Juhász. Asociácia primátorov a starostov miest a obcí Slovenskej republiky usporiadala súťaž, kde získali žiaci 2.C v školskom roku 2010/2011 1. miesto v SR. Žiaci sa zapájajú i do SOČ. Organizujeme aj besedy s pplk. vo výslužbe p. Zupkom na tému Nové Zámky počas 2. svetovej vojny, ako aj s aktivistami organizácie Za tromi mostami. Aktívne spolupracujeme s Múzeom J. Thaina v Nových Zámkoch i knižnicou Antona Bernoláka a miestnym odborom Matice Slovenskej.

Náuka o spoločnosti a členovia jej PK Mgr. Miriam Krásna, PhDr. Gabriel Kovács, Juraj Sedláček a PhDr. Daniela Zaležáková sa hrdia výsledkami práce a umiestnením študentov v nasledujúcich olympiádach a projektoch: v šk. roku 2003/2004 Linda Turčeková získala cenu Milana Jamricha. Ako študentka 3. ročníka (3.A) skončila na 2. mieste v celoštátnom kole SOČ s témou Vývin detskej kresby (odbor Psychológia); v r. 2006/2007 Simona Marková (8.B) – 1. miesto v krajskom kole SOČ s témou 16 osobnostných typov (odbor Psychológia), 6. miesto v celoštátnom kole SOČ ; rok 2008/2009 Denisa Kissáryová (8.A) - 2. miesto v krajskom kole Olympiády ľudských práv a postup do celoštátneho kola; zapojenie školy do projektu UNICEF

Lukáš Kocera a Lenka Koczová. Na fotografii úplne vpravo takisto náš bývalý študent Róbert Dikan, ktorý na medzinárodnom finále zastupoval Euro-Atlantické Centrum.

„Škola priateľská k deťom“; rok 2009/2010 Aliante 2010 – Lenka Koczová (3.A) a Lukáš Kocera (4.A) ako víťazi zo Slovenska postúpili do medzinárodného finále, ktoré sa uskutočnilo v Gruzínsku v horskej výcvikovej škole Sachkhere. V medzinárodnom finále obsadili 2.miesto; rok 2010/2011 Aliante 2011 – Lucia Colníková (3.A) a Ivan Rajčan (3.A) ako víťazi zo Slovenska postúpili do medzinárodného finále, ktoré sa uskutočnilo v Čiernej Hore. V medzinárodnom finále obsadili 6.miesto; zapojenie školy do projektu UNICEF „Škola priateľská k deťom“; rok 2011/2012 zapojenie školy do projektu UNICEF „Škola priateľská k deťom“.

Predmetová komisia **estetickéj výchovy** združuje hudobnú, výtvarnú a estetickú výchovu - umenie a kultúru, výchovu umením. Naším prvoradým zameraním je kultivovanie osobnosti žiakov gymnázia prostredníctvom vnímania krásy, rozvíjaním fantázie a kreativity. Stáli členovia našej predmetovej komisie: PaedDr. Katarína Mazanová, PaedDr. Beáta Nociarová vedú študentov k postupnému obohacovaniu systému percepčných, reprodukčných a tvorivých schopností, hlavne k hľadaniu estetických paralel v živote a umení.

Úspechmi našej práce sú nami usporadúvané kultúrne podujatia, ktorých neodmysliteľnou súčasťou sa stali naše žiačky Zuzana Klimantová, Katarína a Miriam Hamranové so svojou hrou na husliach, harmonike a spevom. Taktiež zastrešovanie osláv, školských akcií kultúrnym programom, výzdoba interiéru a exteriéru školy. Bohatá a dlhoročná spolupráca s Knižnicou Antona Bernoláka – spoločné tvorivé dielne, výstavy, projekty. Úspešná je i spolupráca so ZUŠ

Súťažiaci - účastníci školského kola Slávik Slovenska 2009.

- odborom hudobným i dramatickým. Nemenej nám záleží aj na ekológii a environmentalistike, dohliadame na separovanie druhotných komodít. Galéria umenia, jej program a výstavy sú prepojené s výučbou umenia a kultúry.

Neklasifikované predmety **etická výchova a náboženská výchova** združuje spoločná predmetová komisia ETV v zložení: Mgr. Ľubica Salmášová, Mgr. Iveta Ježová, Mgr. Monika Gancznerová, Ing. Ľubica Ozoráková, Mgr. Tomáš Horváth. Študenti sa s etickými témami zapájajú do SOČ. Pod vedením Mgr. Ivety Ježovej študentka Lenka Eleková obsadila s témou etickej výchovy 1. miesto na Krajskom kole SOČ a postúpila do celoštátneho kola. Žiaci náboženskej výchovy sa zapájajú do Dekanského, Krajského a celoslovenského kola Biblickej olympiády. Pod vedením Mgr. Tomáša Horvátha sa na celoslovenskej súťaži Biblickej olympiády umiestnili na 4. mieste študentky: Martina Špániková, Miriam Špániková a Adriana Šusterová.

V školskom roku 2012/2013 sa i našej škole podarilo úspešne zaradiť v rámci ŠkVP do vyučovacieho procesu v maturitných ročníkoch nový predmet – **mediálna výchova**. Cieľom tohto výchovného predmetu má byť prehĺbenie chápania fungovania médií a konštruovania mediálnej reality v dnešnom svete. Vyučujúce - Ing. Ľ. Ozoráková, PaedDr. K. Mazanová, PaedDr. T. Rosová - si predsavzali zvyšovať pozitívny účinok z prijímania a spracovania mediálnych výpovedí, ale predovšetkým pomôcť žiakom vytvoriť si vlastný názor pri kritickom hodnotení mediálnych posolstiev. Význam mediálnej výchovy totiž nespočíva len v skvalitňovaní prípravy študentov na VŠ mediálneho a žurnalistického zamerania. Opodstatnenosť a potreba mediálneho vzdelania v súčasnosti je nevyhnutná pre všetkých, ktorých chceme vychovať byť aktívnym, selektívnym a zdravo kritickým publikom.

Mnohoročné skúsenosti zo športovej praxe i teoretické poznatky potvrdzujú, akú osobitnú pozornosť je potrebné venovať výberu pohybovej aktivity detí školského veku. Sedenie v školskej lavici prináša pre dieťať a doposiaľ nepoznané zaťaženie, ktoré je považované za nevyhnutné, zatiaľ čo dynamická stimulácia ako výsledok pohybovej činnosti je stále výraznejšie obmedzovaná. Preto sa právom **telesná výchova**, či telesná kultúra, stáva neodmysliteľnou súčasťou života človeka. Prispieva k jeho všestrannej výchove a harmonickému vývinu, upevneniu fyzického a psychického zdravia. O tejto skutočnosti sú presvedčení i mnohí naši študenti a dôkazom sú nasledujúce športové úspechy: v rokoch 2001 - 2005 ľahkoatletické výsledky: Marián Huška sedemnásobný majster SR, Martina Zaťková 11 násobná majsterka SR, Jana Kalmánová 10 násobná majsterka SR, Veronika Janková 7 násobná majsterka SR.

Rok 2002 - medzištátne stretnutie M-Č-S v Szombathelyi 3. miesto v trojskoku, 4. miesto v diaľke. Martin Hruška v r. 2003 na MS 17 ročných v Kanade - štaroval v 10 boji, pre zranenie musel odstúpiť. 7. olympijský festival mládeže v Paríži - 7. miesto v skoku do diaľky, Európsky pohár mužov, 1. liga 2005 v Gäule 8. miesto v skoku do diaľky. Veronika Janková - 2002 Svetová gymnaziáda v Cannes - 12. miesto v oštepe, 7. olympijský festival mládeže v Paríži - 97. miesto v oštepe, medzištátne stretnutie M-Č-S v 2002 a v roku 2003 víťazstvo v hode oštepom. Je držiteľkou slovenského rekordu v hode oštepom počas nie-

koľkých rokov. Rok 2004 - v Európskom pohári družstiev v Maribore - 3. miesto Zaťková - vrh guľou, 5. miesto Kalmanová v skoku do diaľky, 5. miesto Janková v hode oštepom, 5. miesto Kolátová Lívia v hode diskom. V roku 2004 - v Európskom pohári - 2. liga v Novom Sade - 4. miesto Zaťková - vrh guľou, 1. miesto Janková v hode oštepom. Rok 2004 - v Európskom pohári v 2. lige v Taline - 3. miesto Zaťková - vrh guľou a v roku 2005 na Majstrovstvách Európy juniorov v Kaunase - 8. miesto Zaťková - vrh guľou.

V roku 2009 na Medzinárodnom mítingu žiactva vo Varšave - 2. miesto Martina Kečkěšová - beh na 300 metrov, v roku 2012 - Medzištátne päťstretnutie žiactva v Rijeke - 5. miesto Martina Kečkěšová - beh na 300 metrov, Martina Kečkěšová vo veku 14 rokov do roku 2012 sa stala už trikrát majsterkou Slovenska v behu na 300 a 150 metrov. Hádzanári v školskom roku 2001/2002 získali gymnázia na MSR stredných škôl v Košiciach strieborné medaily. Zostavu strieborných medailistov tvorili : Alexander Ivanov, Miloš Kasáš, Róbert Vallo, Tomáš Szúcs, Martin Stráňovský, Pavol Schumichrast, Oliver Cvik, Ján Csontos.

Mgr. Anna Schumichrastová v Hollabrunne na Európskych hrách školských pracovníkov, získala v ľahkej atletike štyrikrát prvé miesto v skoku do diaľky, v behu na 100m, vo vrhu guľou a v štafete 4 X 100m. Majstrovské súťaže veteránov: na Majstrovstvách Európy veteránov v Aténach získala Mgr. A. Scumichrastová v ľahkej atletike 1994: 3. miesto v päťboji; v Ljubľane 8. miesto v sedemboji; v Maďarsku v r. 2010: 8. miesto v sedemboji. Na Majstrovstvách sveta veteránov v Riccione v Taliansku v r. 2007: 9. miesto v sedemboji.

Trojásobné majsterky Slovenska vo futbale žiačok stredných škôl.

toový úspech sa pričínili najmä: Barbora Kajanová, Andrea Šufliarska, Kristína Halandová, Klaudia Homolová, Petra Micsinaiová, Ivana Korineková, Martina Markuseková, Dominika Juríková, Lucia Ožvaldová, Sandra Paluková, Kristína Cerovská, Katarína Ištóková, Lucia El Dahaibiová, Mária Tóthová, Hana Korytárová, Réka Tapolcsányiová, Monika Malíková, Jana Viszkocsilová a Marcela Fazekašová.

V šk. rokoch 2005/2006, 2006/2007 a 2007/2008 sa žiačky našej školy opakovane trikrát po sebe stali majsterkami Slovenska vo futbale žiačok stredných škôl. Prvé dva tituly získali v Brezovej pod Bradlom a tretí v Žiari nad Hronom. O tento historický športový úspech sa pričínili najmä: Barbora Kajanová, Andrea Šufliarska, Kristína Halandová, Klaudia Homolová, Petra Micsinaiová, Ivana Korineková, Martina Markuseková, Dominika Juríková, Lucia Ožvaldová, Sandra Paluková, Kristína Cerovská, Katarína Ištóková, Lucia El Dahaibiová, Mária Tóthová, Hana Korytárová, Réka Tapolcsányiová, Monika Malíková, Jana Viszkocsilová a Marcela Fazekašová.

Najlepší športovci z radov zamestnancov slovenských škôl (od roku 1994) reprezentujú svoju krajinu i „učiteľské remeslo“ na Európskych hrách školských pracovníkov, odkiaľ pravidelne prichádzajú s nemalým počtom medailí. V celkovom hodnotení krajín slovenskí učitelia doteraz neskončili horšie ako tretí.

Výber Nitrianskeho kraja, ktorého členmi boli pravidelne aj naši kolegovia z Gymnázia v Nových Zámkoch (Marcel Laurinec, Peter a Róbert Gancznerovci, Tomáš Adamovics a Vladimír Teplan) získali po víťazstvách na majstrovstvách Slovenska školských pracovníkov vo futbale právo reprezentovať svoju krajinu na Európskych hrách v uplynulej dekáde až šesťkrát. Na Európskej scéne nás nezahanbili tiež a postupne získali v rokoch 1997 – 2004 až päť zlatých medailí za víťazstvá na Európskych hrách školských pracovníkov vo futbale v Rakúsku, Belgicku, Francúzsku a v Grécku. Svoju triumfálnu cestu zakončili v roku 2004 keď sa Európske hry školských pracovníkov uskutočnili aj na Slovensku - v Nitre.

Vynikajúcim športovým úspechom sa hrdí aj plavec **Viktor Kemény**, žiak 2.b triedy našej školy. Viktor na XIV. paralympijských hrách 2012 v Londýne obsadil vo finále pretekov na 100 m prsia kategórie SB7 mužov krásne siedme miesto, pričom dvakrát zlepšil svoj osobný rekord, keď trať zvládol za 1:26,24 min (predtým v rozplavbe 1:26,58). Za tento jeho výkon mu mestom Nové Zámky bolo udelené v roku 2012 ocenenie PRO URBE.

Viktor Kemény so svojím trénerom Ladislavom Struhárom pred London Aquatics Centre na XIV. paralympijských hrách.

Stredoškolská odborná činnosť – SOČ je záujmová činnosť študentov vo veku od 14 rokov, ktorej sa venujú vo svojom voľnom čase. Výsledkom je samostatná práca, ktorá je zaradená do príslušného odboru. Každoročne organizujeme školskú súťažnú prehliadku, na ktorej žiaci prezentujú a obhajujú výsledky svojej práce. Najlepšie práce postupujú do krajského a celoslovenského kola. Naši študenti každoročne veľmi úspešne reprezentujú našu školu na týchto prehliadkach: v šk. roku 2011/2012 Miriam Ninisová - 1.miesto v krajskom kole a účasť v celoštátnom kole; Lenka Eleková - 1.miesto v krajskom kole a účasť v celoštátnom kole. V šk. roku 2009/2010 Martin Lang - 3. miesto v krajskom kole, Adriana Takáčová - 3. miesto v krajskom kole. V šk. roku 2008/2009 Petra Habrdová - 3. miesto v krajskom kole, v šk. roku 2007/2008

Michaela Kasalová - 2. miesto v krajskom kole a účasť v celoštátnom kole; šk. roku 2006/2007 Simona Marková - 1. miesto v krajskom kole a účasť v celoštátnom kole. Šk. rok 2004/2005 Katarína Barteková - 1. miesto v krajskom kole a účasť v celoštátnom kole, Roland Tamašek 3.miesto v krajskom kole. V šk. roku 2003/2004 Kristián Blažkovič - 1.miesto v krajskom kole a účasť v celoštátnom kole, Katarína a Zuzana Törökové - 2.miesto v krajskom kole a účasť v celoštátnom kole. Systematickú prípravu a organizáciu žiackej stredoškolskej odbornej činnosti riadi Mgr. Iveta Ježová - metodik SOČ.

ŠUM - Študentský umelecký magazín je súčasťou života nášho gymnázia už niekoľko rokov. Je dôstojným pokračovateľom tradície vydávania stredoškolských novín (časopisy MLADOSŤ, MIKROSKOP, ECHO) na škole. Tak ako naša škola, i ŠUM od svojho založenia v roku 1995 prešiel mnohými zmenami, ako po grafickej, tak i obsahovej stránke. Jeho úloha však zostala dodnes rovnaká - informovať študentov o novinkách týkajúcich sa nielen školy, ale aspoň trochu spríjemniť dlhé chvíle nás všetkých. Tím redaktorov sa každý mesiac snaží splniť oba tieto ciele. Nie je to však ľahká úloha, prizná každý, kto mal tú česť podieľať sa na tvorbe časopisu. Výsledkom nie sú len predané výtlačky, ale aj umiestnenia na rôznych súťažiach školských časopisov. Počas dlhoročnej práce sa na výrobe Šumu podieľalo množstvo šéfredaktorov, redaktorov i učiteľov, pričom každý z nás v ňom nechal kúsok seba. Každý rok sa náš časopis zúčastňuje celoslovenskej súťaže pod názvom Štúrovo pero, ktorá sa koná pravidelne vo Zvolene. Stredoškolskí a vysokoškolskí študenti tu súťažia v jednotlivých kategóriách o najlepší študentský časopis. Tím odborníkov – porotcov, novinárov, vysokoškolských pedagógov z katedry žurnalistiky - vysoko hodnotí prácu študentov a starostlivo vyberá tie najlepšie novinárske príspevky a časopisy. Takémuto úspechu sa tešil aj náš časopis, ktorý získal 3. miesto televízie Markíza. Nedá nám nespomenúť aspoň niektorých šéfredaktorov nášho Šumu: Nikoletu Lavičkovú-Kováčovú, Soňu Hozlárovú, Lenku Elekovú, ktoré pracovali pod dlhoročným vedením Mgr. Jany Turanovej.

V. Addiscunt iuvenes, quod cecinere senes

Absolventi Gymnázia v Nových Zámkach v jubilejnom roku 2012

Trieda: oktáva A

Triedny učiteľ: *Mgr. Edita Lorenzová*

1. Martin Andó, 2. Miriama Baloghová, 3. Adriána Baloghová, 4. Miroslava Bartalová, 5. Viktor Daniel, 6. Petra Hajnalová, 7. Tünde Hajnalová, 8. Dávid Hoppan, 9. Karin Kádeková, 10. Veronika Karasová, 11. Daniela Kurucová, 12. Patrik Mazan, 13. Milan Mellen, 14. Michal Mészáros, 15. Carina Mészárosová, 16. Denisa Ölveczká, 17. Mária Orémusz, 18. Jana Poláčková, 19. Edward Jozef Szekeres, 20. Samuel Šabík, 21. Adriána Takáčová, 22. Michal Záhorák, 23. Viviana Zálezľaková

Trieda: oktáva B

Triedny učiteľ: *Mgr. Iveta Barusová*

1. Pavol Ando, 2. Branislav Bašťovan-ský, 3. Lucia Bogdányová, 4. Petrona Fabulová, 5. Marek Haulík, 6. Martin Hruška, 7. Roman Hudec, 8. Sabína Husseinová, 9. Kinga Kajanová, 10. Zuzana Kasášová, 11. Silvia Kečkěšová, 12. Veronika

Kleštincová, 13. Anita Kováčová, 14. Matúš Kráľ, 15. Daria Kraljik, 16. Martin Kuruc, 17. Martina Masarovičová, 18. Matúš Maťko, 19. Veronika Mellenová, 20. Kitty Mikošová, 21. Romana Mikušincová, 22. Gabriela Petáková, 23. Katarína Poláková, 24. Filip Predný, 25. Mária Procházková, 26. Gabriel Rusňák, 27. Romana Sabová, 28. Romana Slamenková, 29. Melinda Szmolková

Trieda: 4. A

Triedny učiteľ: **PaedDr. Ildikó Luzsiczová**

1. Michal Alemayehu, 2. Martina Broškovičová, 3. Natália Burianová, 4. Lucia Colníková, 5. Nikoleta Fábryová, 6. Nikoleta Fojtková, 7. Veronika Formánková, 8. Róberta Fótyiková, 9. Eliška Gremenová, 10. Peter Hlavatý, 11. Nikoleta Holubová, 12. Lucia Hrobová, 13. Martin Juhász, 14. Beáta Klimeková, 15. Peter Kmeťo, 16. Matej Košík, 17. Dominika Kováčová, 18. Tomáš Lauko, 19. Cyntia Mrúzová, 20. Soňa Nezvalová, 21. Dušan Palacka, 22. Natália Paľičková, 23. Dominika Pálinskásová, 24. Tomáš Paulík, 25. Stanislava Perďochová, 26. Veronika Ráčeková, 27. Ivan Rajčan, 28. Michaela Rozgoňová, 29. Ivana Schmidtová, 30. Denisa Alexandra Stachová, 31. Sandra Szigetiová, 32. Nikoleta Šimoničová, 33. Romana Šnejdrlová, 34. Iveta Varényiová, 35. Zuzana Vargová, 36. Dorota Verébová, 37. Soňa Žilčayová

Trieda: 4. B

Triedny učiteľ: **PaedDr. Beáta Nociarová**

1. Laura Abrhanová, 2. Viktor Babinec, 3. Martina Baranovičová, 4. Bibiána Bašťovanská, 5. Frederika Bednárová, 6. Natália Beranová, 7. Lucia Blanárová, 8. Romana Boršická, 9. Samuel Burai, 10. Ivana Címerová, 11. Nikoleta Czuczorová, 12. Bernarda Fabuľová, 13. Mária Farkašová, 14.

Milan Grieč, 15. Brigita Hamranová, 16. Soňa Hozlárová, 17. Denis Illés, 18. Beáta Jakabová, 19. Dávid Klištinec, 20. Lenka Koprďová, 21. Martin Lang, 22. Anikó Ledvinská, 23. Kristína Maczkóová, 24. Elizabeth Mártonová, 25. Aleš Mazúch, 26. Dalibor Mészáros, 27. Andrej Nagy, 28. Šárka Némethová, 29. Aneta Oborilová, 30. Miloš Okša, 31. Bernadeta Plankóová, 32. Melánia Rigóová, 33. Erik Stojka, 34. Martin Takács, 35. Erik Weis

Trieda: 4. C

Triedny učiteľ: **RNDr. Melinda Jonášová**

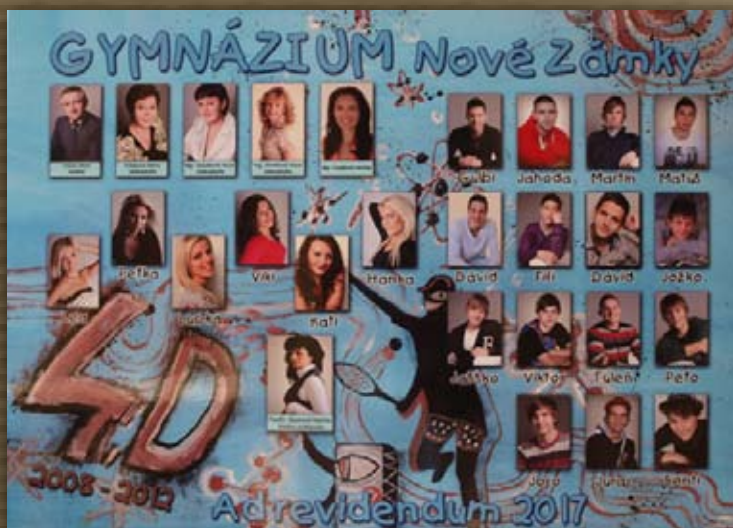
1. Dominik Babin, 2. Denisa Badalová, 3. Adam Bacho, 4. Silvia Bajlová, 5. Erik Barna, 6. Simona Bednáríková, 7. Lea Bihariová, 8. Tímea Birkusová, 9. Dana Borsuková, 10. Nikola Gálová, 11. Monika Holotová, 12. Judita Jarušková, 13. Slavomíra Juríková, 14. Martina Karasová, 15. Lenka Kollárová, 16. Martina

Kondrlíková, 17. Jana Maglodska, 18. Ladislav Magyerka, 19. Lucia Mészárosová, 20. Ivana Murcinová, 21. Andrea Ölvecká, 22. Simona Pralovska, 23. Nicole Rajčániová, 24. Sabina Rakoncaiová, 25. Juraj Rigó, 26. Veronika Rybárová, 27. Frederika Samuelová, 28. Veronika Soósová, 29. Nikoleta Spiegelhalterová, 30. Diana Szabóová, 31. Nikoleta Szirmaiová, 32. Miriama Špániková, 33. Martina Špániková, 34. Adriána Šusterová, 35. Ivana Viteková, 36. Gabriel Žigo

Trieda: 4. D

Triedny učiteľ: **PaedDr. Katarína Mazanová**

1. Katarína Brlaiová, 2. Jozef Federič, 3. Tomáš Fiala, 4. Peter Fialka, 5. Petra Foltýnová, 6. Lucia Gondžalová, 7. Matúš Gulbiš, 8. Viktor Chovan, 9. Róbert Jahodník, 10. Tomáš Jaššo, 11. Juraj Palán, 12. Dávid Petráš, 13. Dávid Pogány, 14. Radoslav Sedláček, 15. Viktória Sekaneková, 16. Hana Stanczová, 17. Matej Szentiványi, 18. Matúš Šimko, 19. Martin Šulák, 20. Martin Teplan, 21. Lea Vörösová, 22. Jozef Zrubec

Žiaci našej školy v školskom roku 2012/2013

Trieda: príma A

Triedny učiteľ: **Mgr. Iveta Barusová**

1. Sabína Balážová, 2. Arleta Borková, 3. Nikolas Ján Döme, 4. Tereza Drahošová, 5. Dominik Ganczner, 6. Simona Garaiová, 7. Kristián Haris, 8. Simona Harmadyová, 9. Theodor Horváth, 10. Lucia Kedrová, 11. Erika

Kováčsová, 12. Natália Liková, 13. Lucia Makaiová, 14. Rebeka Mináriková, 15. Simona Ondrejková, 16. Tatiana Ondrejková, 17. Nicol Polomová, 18. Patrik Rácek, 19. David Rosa, 20. Silvia Rozsnyóová, 21. Vanessa Szárazová, 22. Vanesa Szárazová, 23. Annamária Ščevlíková, 24. Dorota Šujanská, 25. Martina Trang Nguyen Thi Thu, 26. Adrián Turan, 27. Dominika Vižďáková, 28. Adam Výrostko, 29. Sára Weiss, 30. Laura Zambojová

Trieda: sekunda A

Triedny učiteľ: **Viera Bébarová**

1. Bianka Abrmanová, 2. Karin Andrášiková, 3. Samuel Matúš Beňuš, 4. Alexandra Danielová, 5. Adriana Drgová, 6. Daša Fujašová, 7. Vanessa Haulíková, 8. Rastislav Hložek, 9. Rebecca Hulalová, 10. Bohdan Józsa, 11.

Ákos Kappel, 12. Lukáš Košťál, 13. Martina Mauschová, 14. Rozália Mihóková, 15. Tiep Nguyen Tien, 16. Martin Nociar, 17. Barbora Palacková, 18. Filip Révai, 19. Diana Rosová, 20. Peter Rukovanský, 21. Jana Sláviková, 22. Kristína Šeböková, 23. Sara Teplanová, 24. Alexandra Tóthová, 25. Erika Tóthová, 26. Monika Tóthová, 27. Norbert Vígh, 28. Filip Vyžinkár, 29. Júlia Zacharová, 30. Linda Záležáková

Trieda: tercia A
Triedny učiteľ: **Mgr. Tomáš Adamovics**

1. Erika Baková, 2. Adrian Bugyik, 3. Richard Čanaky, 4. Matej Ďuriš, 5. Peter Filler, 6. Oliver Gajdošík, 7. Daniel Ganczner, 8. Petra Halmešová, 9. Ema Herzová, 10. Melánia Hudáková, 11. Kristína Ježová, 12.

Robert Kreškóci, 13. Viktória Kubicsková, 14. Alexandra Kunčaková, 15. Denis Lebó, 16. Katarína Lintnerová, 17. Eva Lovászová, 18. Alan Marko, 19. Richard Mészáros, 20. Andrej Pečimúth, 21. Karolína Pšenáková, 22. Adam Samuel, 23. Viktor Sebestyén, 24. Sofia Anna Soboňová, 25. Tomáš Šimovič, 26. Matej Tonka, 27. Adam Valach, 28. Andrej Vašek, 29. Pavol Vencel, 30. Elena Vitteková, 31. Vanessa Vörösová, 32. Samuel Záležák

Trieda: kvarta A
Triedny učiteľ: **Mgr. Monika Gancznerová**

1. Jessica Balogová, 2. Tomáš Dikács, 3. Erik Fabó, 4. Martina Fabóová, 5. Paulína Farkasová, 6. Tatiana Gyuresovicsová, 7. Veronika Hamranová, 8. Tatiana Kaňáková, 9. Norbert Mészáros, 10. Laura Petriková, 11. Martina Rubintová, 12. Nina Sláviková, 13. Karolína Solnoková, 14. Matej Šimunek

Trieda: kvinta A

Triedny učiteľ: **Mgr. Zuzana Oroszová**

1. Martina Aggová,
2. Petra Bábinová,
3. Ivana Ballová, 4. Branislav Beran, 5. Angelika Bilková,
6. Alexandra Blašková, 7. Eszter Gulyásová, 8. Lenka Harangozóová, 9. Lucia Kalinová, 10. Boris Kovačič, 11. Patrik Kuruc, 12. Roland Mazan, 13.

Jakub Pernický, 14. Kristián Andrej Salgó, 15. Veronika Sedláčková, 16. Miroslav Šedivý, 17. Martina Šimovičová, 18. Regina Šťastová, 19. Sabina Štefková, 20. Gabriela Šujanská, 21. Michal Šujanský, 22. Daniel Tóth, 23. Viktor Viczena, 24. René Vörös, 25. Zuzana Zaušková, 26. Kinga Zmarková

Trieda: kvinta B

Triedny učiteľ: **Mgr. Linda Mináriková**

1. Gabriela Benczeová, 2. Filip Blaškovič, 3. Alexandra Csizmadiová, 4. David Galis, 5. Klaudia Gallová, 6. Karmen Geciková, 7. Denisa Handlová, 8. Zuzana Kasáková, 9. Michal Kevan, 10. Martina Kluchová, 11. Patrik Koči, 12. Tomáš Kopányi, 13.

Kristína Králiková, 14. Linda Krasková, 15. Jakub Kytka, 16. Marianna Melišková, 17. Simeon Milev, 18. Dajana Paradyová, 19. Jakub Szabó, 20. Viktória Szigetiová, 21. Nikoleta Šuláková, 22. Alexandra Taračková, 23. Alex Tomašica, 24. Elena Vašeková, 25. Viktória Véghová, 26. Daniela Vörösová

Trieda: sexta A

Triedny učiteľ:

RNDr. Jana Šátková

1. Jana Czuczorová,
2. Martin Fiala,
3. Marián Glogas,
4. Dominika Hlinková,
5. Róbert Hronkovič,
6. Petra Hudáková,
7. Martina Kecskéssová,
8. Lucia Kollárová,
9. Kristína Murcinová,
10. Nina Nagyová,
11. Sofia Orišková,
12. Daniel Paška,
13. Bettina Pinkeo-

vá, 14. Marek Predný, 15. Vanesa Rybárová, 16. Franciska Víghová, 17. Natália Zacharová

Trieda: sexta B

Triedny učiteľ: **Róbert Ganczner**

1. Filip Abrhan,
2. Aneta Bauerová,
3. Adam František Čudai,
4. Michaela Dányiová,
5. Karin Dudová,
6. Richard Friedl,
7. Míriam Hamranová,
8. Benjamín Janyík,
9. Vanda Kleštincová,
10. Vanesa Kosztolányiová,
11. Gabriela Kutenicsová,
12. Richard Láng,
13. Monika Mihóková,

14. Loretta Pinke, 15. Dominik Pleško, 16. Dávid Rozsnyo, 17. Rebeka Sláviková, 18. Viktória Šimšíková, 19. Valentína Teplanová

Trieda: septima A

Triedny učiteľ: **Mgr. Mária Gábrišová**

1. Dominika Abrahámová, 2. Barbara Baloghová, 3. Ľubomír Farkaš, 4. Dávid Fitos, 5. Benjamín Hajtman, 6. Kevin Horváth, 7. Dominik Kaňák, 8. Nikoleta Kečkéšová, 9. Adrián Kondel, 10. Daniela Korčoková, 11. Bianka Kováčová, 12. Bianka Králiková, 13. Viktor Kukan, 14. Adam Mokráš, 15. Beáta

Nemčeková, 16. Sofia Otrubová, 17. Dominik Peták, 18. Peter Posypanka, 19. Matúš Slovaček, 20. Veronika Stanovičová, 21. Hana Sýkorčinová, 22. Dávid Szekeres, 23. Krisztián Takács, 24. Adam Téglás

Trieda: septima B

Triedny učiteľ: **PaedDr. Beáta Nociarová**

1. Alica Bujačková, 2. Paula Csibrányiová, 3. Beáta Dömeová, 4. Natália Dominová, 5. Miriam Elzerová, 6. Matej Ferus, 7. Karmen Haulíková, 8. Dominika Holičová, 9. Viktor Horváth, 10. Zuzana Kalinayová, 11. Dominika Klobučníková, 12.

Ivana Kokinová, 13. Nicolas Láng, 14. Denisa Laurincová, 15. Nikolas Lavenka, 16. Marek Lupták, 17. Alena Mauschová, 18. Ivana Melicháreková, 19. Hoa Nguyen Thi, 20. Marika Prus, 21. Barbora Rantová, 22. Daniel Róža, 23. Denis Ruškár, 24. Richard Ružík, 25. Kristína Samuelová, 26. Michal Selický, 27. Rastislav Szász, 28. Viktória Šutová, 29. Kristína Švajdová

Trieda: oktáva A
Triedny učiteľ: **Mgr. Jana Turanová**

1. Tünde Bajáková,
2. Andrea Bajkaiová,
3. Martina Borková,
4. Sabína Burešová,
5. Veronika Deáková,
6. Natália Harmadyová,
7. Karin Hudcová,
8. Michal Jakabovič,
9. Kinga Kajanová,
10. Petra Kasášová,
11. Boris Kodada,
12. Klaudia Mányová,
13. Luana Ma-

zreku, 14. Evelyn Olajosová, 15. Shirin Sayedová, 16. Lukáš Škaritka, 17. Kristián Tinák, 18. Gabriela Vassová, 19. Klaudia Villárová

Trieda: oktáva B
Triedny učiteľ: **PaedDr. Zuzana Orémuszová**

1. Helena Blažeková,
2. Lenka Eleková,
3. Petra Hatalová,
4. Denis Jančo,
5. Ladislav Kamenár,
6. Patrícia Kelebercová,
7. Miroslav Klucho,
8. Petra Kurčová,
9. Marko Lebó,
10. Viktória Leváková,
11. Petra Ondrišáková,
12. Lenka Palacková,

13. Róbert Prónay, 14. Gabriela Rečková, 15. Michaela Rybárová, 16. Petra Stanová, 17. Alena Sucháňová, 18. Denisa Šilhavíková, 19. Adela Švancárová, 20. Kristína Timoranská, 21. Dávid Toma

Trieda: 1.A

Triedny učiteľ: **Mgr. Anna Józová**

1. Bernadett Baginová, 2. Noémi Bajáková, 3. Ján Harald Bernát, 4. Maroš Bihari, 5. Laura Csalavová, 6. Dajana Dragúňová, 7. Miroslav Ferkoďič, 8. Celia Gálová, 9. Alexandra Golhová, 10. Marek Habara, 11. Edmund Havran, 12. Karin

Horváthová, 13. Juraj Chrenák, 14. Sofia Ivanová, 15. Martin Kamenár, 16. Barbora Klučková, 17. Cyprián Lukács, 18. Alexandra Mandíková, 19. Kristián Mezei, 20. Ivana Mízereová, 21. Barbara Pásztorová, 22. Andrea Pinkeová, 23. Marco Ponesz, 24. Anna Šteučeková, 25. Sophia Tóthová, 26. Ivan Veréb, 27. Pavol Ženčár

Trieda: 1.B

Triedny učiteľ: **RNDr. Melinda Jonášová**

1. Ivan Bacho, 2. Barbora Barusová, 3. Viktor Bednárík, 4. Diana Bokrošová, 5. Tamara Borbélyová, 6. Martina Brestovská, 7. Kristína Cseresová, 8. František Forgáč, 9. Karina Frajková, 10. Veronika Gogová, 11. Kamila Ha-

lámková, 12. Dominika Jelínková, 13. Lívia Kelebercová, 14. Tatiana Kocúnová, 15. Barbora Kollárová, 16. Peter Kondic, 17. Dominika Ludasová, 18. Dominika Ludasová, 19. Lucia Lužicová, 20. Sophia Maďarová, 21. Marek Markusek, 22. Lucia Mladá, 23. Enrik Péter, 24. Michal Polgár, 25. Jozef Roderik Priester, 26. Tobiáš Raček, 27. Tomáš Rozgoň, 28. Alexandra Šalgóová, 29. Karin Šalgová, 30. Zuzana Tóthová, 31. Laura Vidovencová, 32. Adam Zemko

Trieda: 1.C

Triedny učiteľ: **Mgr. Rudolf Varga**

1. Tímea Árendásová, 2. Lucia Bajáková, 3. Lea Benková, 4. Natália Bujáková, 5. Gabriel Geöreögh, 6. Roland Geöreögh, 7. Kristína Habarová, 8. Ondrej Hložek, 9. Ľubica Hozlárová, 10. Marián Chovanec, 11. Boris Jamriška, 12. Martin Kalina,

13. Vanessa Kantárová, 14. Matúš Kolárik, 15. Ivan Kollárik, 16. Dominik Kováč, 17. Michaela Kraslanová, 18. Phuc Le Van, 19. Matúš Marek, 20. Monika Mátéová, 21. Soňa Molnárová, 22. Monika Pániszová, 23. Karol Pešl, 24. Lenka Poláková, 25. Boris Rozsnyó, 26. Martin Selický, 27. Katarína Skladanová, 28. Nikolas Šantúr, 29. Kristína Šukolová, 30. Lukáš Tamaškovič, 31. Simona Uhrová, 32. Ivan Veres

Trieda: 2.A

Triedny učiteľ: **Mgr. Mikuláš Mészáros**

1. Monika Benkovičová, 2. Nikoleta Bernáthová, 3. Diana Bóriková, 4. Kristína Csutorová, 5. Bianka Czimbálíková, 6. Kristína Gajdošová, 7. Monika Gašparovská, 8. Laura Guničová, 9. Vanda Halásová, 10. Kristína Chovancová, 11. Marek Kajan, 12. Diana Kečkéšová, 13. Na-

tália Krnčanová, 14. Diana Kunkelová, 15. Veronika Lehotkaiová, 16. Andrej Mikulec, 17. Patrícia Mrúzová, 18. Ema Némethová, 19. Michal Ostrodický, 20. Bianka Petrášová, 21. Barbora Poláková, 22. Lucia Račanská, 23. Karin Rusznáková, 24. Cindy Stehlová, 25. Richard Szabó, 26. Lesia Tóthová, 27. Lucia Vadkertiová, 28. Martin Veselovský, 29. Jozef Viszkocsil, 30. Simona Záležáková

Trieda: 2.B

Triedny učiteľ: **Mgr. Eva Gumanová**

1. Petra Baloghová,
2. Erika Bartaová,
3. Jana Borošová,
4. Juraj Domaniža,
5. Filip Ficza, 6. Denisa Gábrišová,
7. Marek Hajnala,
8. Martin Hložek,
9. Michal Illés, 10. Jana Ivánková,
11. Andrea Kališová,
12. Viktor Kemény,

13. Martina Kosecová, 14. Martin Kotrec, 15. Matej Majtényi, 16. František Marenčák,
17. Anna Molnárová, 18. Tomáš Mrváň, 19. Romana Nagyová, 20. Khanh Linh Nguyen,
21. Dominika Pivodová, 22. Adrián Pócs, 23. Viktor Pőč, 24. Simona Poláková, 25. Sofia Porubská,
26. Alžbeta Skladanová, 27. Diana Suchanová, 28. Patrícia Szijjártóová,
29. Valeriya Tyshchuk

Trieda: 2.C

Triedny učiteľ: **Mgr. Iveta Ježová**

1. Veronika Ballayová, 2. Adam Banyár,
3. Lucia Bartalová,
4. Juraj Bednárík,
5. Patrik Csókás,
6. Martin Demo, 7. Matej Dragúň,
8. Erik Feszler, 9. Karin Freyová,
10. Lukáš Gašparovský,
11. Tomáš Gulis,
12. René Haulík, 13. David Hlavička,
14. Andrea Horváthová,

15. Erika Kárászová, 16. Michaela Klučková, 17. Bianka Kocánová, 18. Kristína Konvičková,
19. Marco Košan, 20. Adam Krutek, 21. Klaudia Lauková, 22. Martin Letko,
23. Silvia Lőrinczová, 24. Andrea Mészárosová, 25. Ivana Mikulcová, 26. Matúš Novák,
27. Kristián Rozsnyó, 28. Viktória Tanková, 29. Viktória Tóthová, 30. Denis Vaďovský,
31. Petra Výberčiová, 32. Ľubica Zajičková

Trieda: 3.A

Triedny učiteľ: **Mgr. Daniela Geljenová**

1. Juraj Bajčan, 2. Nikoletta Czapáriková, 3. Róbert Fodor, 4. Lucia Frajková, 5. Petra Garajová, 6. Aurel Hakke, 7. Petra Halámková, 8. Erich Handl, 9. Petronela Havlíková, 10. Nina Homolová, 11. Manuela Kajanová, 12. Radovan Kliský, 13.

Kornélia Lincéniová, 14. Tomáš Lodes, 15. Bianka Majzonová, 16. Daniel Marko, 17. Róbert Miško, 18. Miriam Ninisová, 19. Henrieta Őlvecká, 20. Soňa Ondrušková, 21. Lenka Révaiová, 22. Veronika Rubintová, 23. Simona Szapuová, 24. Alexandra Uhriňová, 25. Martina Vassová, 26. Matej Vince, 27. Lea Žigóová

Trieda: 3.B

Triedny učiteľ: **PhDr. Gabriel Kovács**

1. Ivana Bilková, 2. Tomáš Danczi, 3. Erik Gašparovský, 4. Barbora Gubóová, 5. Klaudia Hložeková, 6. Dominika Homolová, 7. Marcel Jacko, 8. Juraj Jurík, 9. Viktor Jurík, 10. Alexandra Kaňáková, 11. Dá-

vid Klimák, 12. Richard Konc, 13. Michal Kováč, 14. Nikoleta Ludasová, 15. Dominika Nagyová, 16. Diana Őlveczká, 17. Martina Ondrušková, 18. Ľubor Pernický, 19. Patrícia Ruzsiková, 20. Karolína Szíkorová, 21. Silvia Sztiszkalová, 22. Martina Šimuneková, 23. Dominika Štúková, 24. Jessica Tóthová, 25. Lenka Valentová, 26. Peter Vašek, 27. Karín Vavrová

Trieda: 3.C

Triedny učiteľ:

PaedDr. Alexandra Dancziová

1. Nika Barkócziová, 2. Daniel Boroš, 3. Ivana Dianovská, 4. Gabriela Diósi-ová, 5. Dominika Hadnaďová, 6. Katarína Hamranová, 7. Daniela Harušťáková, 8. Lukáš Chudý, 9. Michaela Jiríčková, 10. Táňa Jobbágyová, 11.

Erika Kelleová, 12. Ye Ram Lee, 13. Viktor Lipták, 14. Daniel Pečimuth, 15. Dominika Rišková, 16. Michal Rosival, 17. Juraj Sokol, 18. Peter Strhan, 19. Karin Sventeková, 20. Ema Ščevlíková, 21. Sabina Vargová, 22. Nikoletta Vörösová

Trieda: 4.A

Triedny učiteľ:

PaedDr. Henrieta Borková

1. Lukáš Abrman, 2. Simona Benková, 3. Michal Domaňiža, 4. Carmen Ďuranová, 5. Monika Gallová, 6. Beáta Hajduová, 7. Daniel Haris, 8. Jozef Hipp, 9. Lenka Hudáková, 10. Klaudia Jamrišková, 11. Dominika Kraslanová, 12. Eva Kurucová, 13. Andrej Lubušký, 14. Linda Mellenová, 15. Adrián Nagy, 16. Martin Orbis, 17. Frederika Ratkovičová, 18. Daniel Romada, 19. Diana Szabóová, 20. Nikoleta Šantúrová, 21. Andrej Šrámek, 22. Veronika Štetáková, 23. Róbert Šucha, 24. Scarlett Šuláková, 25. Kristína Tináková, 26. Nikoleta Tokárová, 27. Michaela Tóthová, 28. Kristína Vangepová, 29. Lýdia Vániková

Trieda: 4.B

Triedny učiteľ:
PhDr. Daniela Záležková

1. Aneta Ácsová, 2. Veronika Bočková, 3. Juraj Božík, 4. Bianka Caletková, 5. Viktória Csehiová, 6. Simona Fabová, 7. Kristína Farkašová, 8. Nicole Furajtárová, 9. Veronika Garbanová, 10. Diana Gieciová, 11. Martina Kálazi-

ová, 12. Juraj Kraus, 13. Adriana Ladungová, 14. Nikoleta Le Anhová, 15. Ľubomír Markusek, 16. Barbora Matušková, 17. Norbert Paulík, 18. Dominika Poláková, 19. Tímea Polláková, 20. Milena Pošiváková, 21. Marek Šalgo, 22. Dávid Šrank, 23. Evelyn Tomová, 24. Angelika Tóthová, 25. Mário Viszkocsil, 26. Zuzana Vrabcová, 27. Dóra Vrábelová

Trieda: 4.C

Triedny učiteľ:
PaedDr. Adriana Medzihorská

1. Juraj Bako, 2. Katarína Balážiová, 3. Veronika Balážová, 4. Erika Bohošová, 5. Barbora Borková, 6. Peter Boros, 7. Natália Demová, 8. Dominik Dobcsányi, 9. Jozef Fülöp, 10. Lucia Hlavatá, 11. Dominika Holubcová, 12. Brigitta Horváthová, 13.

Karen Horváthová, 14. Kitty Illéssová, 15. Patrik Juhás, 16. Lucia Kociská, 17. Richard Krištof, 18. Klaudia Kuruc, 19. Adam Lužica, 20. Viktória Malperová, 21. Tien Viet Nguyen, 22. Maroš Okša, 23. Radka Petričková, 24. Richard Ponesz, 25. Barbora Slováková, 26. Lucia Taricsová, 27. Lucia Tilandyová, 28. Martin Tomšík, 29. Matúš Závodský, 30. Lucia Zsilinszká

Trieda: 4.D

Triedny učiteľ: **Ing. Marián Otruba**

1. Ivana Arpášová, 2. Peter Baňár, 3. Lukáš Bános, 4. Paula Brndiarová, 5. Alexandra Dorníková, 6. Vivien Gallová, 7. David Garai, 8. Martina Harčariková, 9. Brigita Hornyáková, 10. Barbora Kajanová, 11. Andrea Kliská, 12. Kornel Klotton, 13. Dávid Makata, 14. Peter

Nezval, 15. Robert Ondrejčík, 16. Dominika Pálešová, 17. Alexandra Parmová, 18. Miroslava Pašková, 19. Katarína Sekanová, 20. Simona Schreinerová, 21. Bronislava Szundiová, 22. Martina Šinková, 23. Tomáš Tlčina, 24. Rebecca Tóthová, 25. Patrícia Tužinčinová, 26. Lucia Zajičková

Trieda: 4.E

Triedny učiteľ: **Mgr. Henrieta Hoffmanová**

1. Zoran Boškovič, 2. Nicolas Deči, 3. Ľuboš Demín, 4. Viktor Horváth, 5. Marek Ivan, 6. Matej Juhás, 7. Viktor Kráľ, 8. Lucia Mésárošová, 9. Jaroslav Miček, 10. Róbert Minárik, 11. Gabriel Minarovič, 12. Andrej Sucharda, 13. Milan Šimko, 14. Milan Španír, 15. Alexandra Vargová, 16. Gabriel Virág

Pedagogický zbor Gymnázia Nové Zámky v šk. roku 2012/2013

Milan Holota - riaditeľ školy, chémia-biológia

Mária Kršáková - zástupca riaditeľa školy, matematika-deskriptívna geometria

Mgr. Anna Balušková - zástupca riaditeľa školy, fyzika

Ing. Viera Simičová - zástupca riaditeľa školy pre technicko-ekonomickú činnosť

Učiteľský zbor :

1. Mgr. Tomáš Adamovics, telesná výchova-ruský jazyk
2. Mgr. Magdaléna Annušová, telesná výchova-biológia
3. Mgr. Henrieta Babeková, nemecký jazyk
4. Mgr. Iveta Barusová, fyzika
5. Viera Bébarová, anglický jazyk-slovenský jazyk
6. PaedDr. Henrieta Borková, matematika-chémia
7. PaedDr. Alexandra Danciová, biológia-informatika
8. PhDr. Ildikó Drugová , PhD., ruský jazyk-slovenský jazyk-anglický jazyk
9. Mgr. Mária Gábrišová, biológia-chémia
10. Peter Ganczner, telesná výchova
11. Róbert Ganczner, telesná výchova-geografia
12. Mgr. Monika Gancznerová, chémia-matematika-etická výchova
13. Mgr. Daniela Geljenová, matematika-chémia
14. Mgr. Eva Gumanová, slovenský jazyk-nemecký jazyk
15. Mgr. Henrieta Hoffmannová, slovenský jazyk-francúzsky jazyk
16. Mgr. Tamás Horváth, náboženská výchova
17. Marta Hosszúová, slovenský jazyk-anglický jazyk
18. Ing. Adriana Imreová, chémia-dejepis
19. Mgr. Iveta Ježová, biológia-chémia-etická výchova
20. RNDr. Melinda Jonášová, chémia-anglický jazyk

-
21. Mgr. Anna Józová, nemecký jazyk-slovenský jazyk
 22. Mgr. Želmíra Kačanová, matematika-informatika
 23. Erika Kanyiesková, anglický jazyk
 24. PhDr. Gabriel Kovács, slovenský jazyk-filozofia
 25. Mgr. Miriam Krásna, filozofia-psychológia-anglický jazyk
 26. PhDr. Jozef Krnáč, anglický jazyk-slovenský jazyk
 27. PhDr. Eva Krnáčová, francúzsky jazyk-ruský jazyk
 28. Ing. Ľudovít Kubica, fyzika
 29. PaedDr. Ildikó Luzsiczová, anglický jazyk
 30. PaedDr. Katarína Mazanová, slovenský jazyk-hudobná výchova
 31. PaedDr. Adriana Medzihorská, slovenský jazyk-dejepis
 32. Mgr. Alexander Meleg, informatika
 33. Mgr. Mikuláš Mészáros, anglický jazyk
 34. Mgr. Simona Miklovicsová, anglický jazyk
 35. Mgr. Linda Mináriková, geografia
 36. Mgr. Katarína Nagyová, španielsky jazyk
 37. PaedDr. Beáta Nociarová, slovenský jazyk-výtvarná výchova
 38. Eva Opálená, matematika-fyzika
 39. PaedDr. Zuzana Orémuszová, slovenský jazyk-anglický jazyk
 40. Mgr. Zuzana Oroszová, matematika-biológia
 41. Ing. Marián Otruba, matematika-informatika
 42. Ing. Ľubica Ozoráková, nemecký jazyk-etická výchova-mediálna výchova
 43. Mgr. Peter Paulík, telesná výchova
 44. PhDr. Magdaléna Pekariková, nemecký jazyk-anglický jazyk
 45. PaedDr. Tünde Rosová, nemecký jazyk-taliansky jazyk
 46. Mgr. Ľubica Salmášová, biológia-chémia-etická výchova
 47. Juraj Sedláček, slovenský jazyk-občianska náuka
 48. PhDr. Eva Slaná, slovenský jazyk-bulharský jazyk-ruský jazyk-anglický jazyk
 49. Mgr. Beata Svetlíková, španielsky jazyk-francúzsky jazyk
 50. RNDr. Jana Šátková, matematika-fyzika
 51. Ladislav Ševčík, telesná výchova
 52. Mgr. Anna Štullerová, fyzika-chémia
 53. Mgr. Vladimír Teplan, telesná výchova-biológia
 54. Mgr. Jana Turanová, slovenský jazyk-občianska náuka
 55. Mgr. Rudolf Varga, filozofia-dejepis
 56. PhDr. Daniela Zaležáková, filozofia-biológia
 57. Mgr. Katja Zimmermann, lektorka DSD
 58. Eva - Maria Hartlieb, dobrovoľníčka projektu pod záštitou nemeckej komisie UNESCO

Hospodársko-administratívni zamestnanci školy v šk. roku 2012/2013

THP:

Bc. Andrea Csergeová - mzdový referent
Agnesa Geöreöghová - finančný referent
Erika Nagyová - odborný referent
RNDr. Marcel Laurinec - vedúci infocentra

Školská jedáleň:

Andrea Čviriková - pomocná kuchárka
Mária Gremenová - kuchárka
Melinda Machová - pomocná kuchárka
Dana Rogozánová - hlavná kuchárka
Klaudia Šulganová - vedúca školskej jedálne
Alena Vodíčková - pomocná kuchárka

Prevádzka:

Bc. Valéria Dobcsányiová - upratovačka
Ľudovít Hariš - školník
Magdolna Harišová - upratovačka
Vladimír Holota - správca haly
Zuzana Lukáčová - upratovačka
Margita Struhárová - upratovačka
Estera Varad'ová - upratovačka
Emília Vidová - upratovačka

Clausula

Zrodila sa knižka... Svetlo sveta uzrela pamätnica o bohatej a pestrej 170-ročnej histórii jednej školy, o histórii mesta, ktorému vďačíme za jej založenie... Od prvých okamihov vzniku tejto publikácie v ovzduší akoby neustále rezonovalo dávne Cicero-vo posolstvo: **Historia est testis temporum, lux veritatis, vita memoria, magistra vitae, nuntia vetustatis** (História je svedkom času, svetlom pravdy, životom pamäti, učiteľkou života, poslom dávnych čias)...

Príbeh vzniku tejto knihy je plný emócií.

Človeka sa zmocní (taká) zvláštna nostalgia, keď obracia zažltnuté stránky rukou úhľadne napísanej kroniky školy. Pri čítaní (inak nezáživných) štatistických údajov uverejnených vo výročných správach a ročenkách si nevdojak predstaví osudy tých tisícov študentov, ktorí za 170 rokov existencie tejto školy stláčali starobylú kľučku na jej bráne. Predstaví si to množstvo učiteľov, ktorí zanechali hlboké stopy v niekoľkých generáciách svojich žiakov...

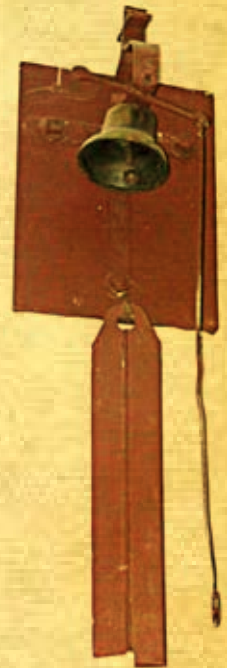
Najkrajším zážitkom pri zhromažďovaní starých, starostlivo opatrovaných fotografií je vidieť svojich kolegov, ako si sadnú ku kôpke obrázkov a s rozžiarenými očami neveriacky objavujú doteraz netušené súvislosti (kto bol komu spolužiakom, koľkí z nás mali rovnakého triedneho, koľko detí je vernou kópiou svojich rodičov...). Je nesmierne zaujímavé sledovať, ako jeden obyčajný záber, ktorý zobrazuje „5 postáv kdesi na brigáde“, okamžite vyvolá hŕbu všakovakých spomienok...

Potom prídu na rad osobné stretnutia či e-mailová korešpondencia a spoločné spomínanie na školu so vzácnymi, úžasnými ľuďmi.

Úprimná vďaka patrí všetkým tým, ktorí sa na tvorbe pamätnice podieľali: Kataríne Mazanovej, Beáte Nociarovej, Adriane Imreovej, Márii Kršákovej, Marcelovi Laurincovi a všetkým vedúcim predmetových komisií, ktorí vypracovali podklady ku kapitole Mozaika našej práce a úspechov po roku 2002. Najväčšie ďakujem však patrí všetkým tým, ktorí nám s radosťou umožnili nahliadnuť do svojich životov prostredníctvom tak vzácnej fotodokumentácie. Bolo toho skutočne nesmierne veľa, kým sa postupne zaplnili všetky biele stránky tejto knihy.

Ostáva už len veriť, že publikácia **170 rokov Gymnázia v Nových Zámkoch** nezapadne prachom, ale bude vašim príjemným spoločníkom vo chvíľach spomienok na našu školu.

Monika Gancznerová

Zoznam literárnych prameňov

1. Archívne výročné správy a ročenky školy z rokov 1888/89, 1900/01, 1915-1917, 1922-1944, 1948-1950, 1954-1960.
2. Čermák, J., Čermáková K.: Slovník latinských citátov, Ikar Bratislava 2006, ISBN 80-551-1188-X
3. Emlékkönyv 1842 2002, Gymnázium Gimnázium Nové Zámky
4. E. Réső, Z.: Ujvári gimnazisták, Euroliga Bloomington, Indiana 1991, ISBN 0-931-922-343-7
5. Kočiš, L. Nové Zámky v minulosti a súčasnosti, ONV v Nových Zámkoch, 1967.
6. kol.: Sto rokov slovenského gymnázia v Martine, Obzor, Bratislava, 1967
7. KRONIKA školy – rukopis
8. Major, J.:Hogyan született meg az érsekújvári gimnázium százévvvel ezelőtt?, Érsekújvár és MagyarVidék , 1942. 8. 29.
9. Pamätnica k 150. výročiu založenia gymnázia, 1992.
10. Pamätnica k 160. výročiu založenia gymnázia, 2002, Gymnázium Gimnázium Nové Zámky
11. Piri Cirjék, J.: Érsekújvári napló 1848/1849, Kalligram Bratislava 1998, ISBN 80-7149-212-4
12. Ročnice Kráľovského – uhorského štátneho gymnázia so slovenskou vyučovacou rečou v Nagysurányi a Štátneho gymnázia (pobočných tried novozámockého gymnázia) v Šuranoch z rokov 1938-46.

Pod'akovanie

Na toto miesto patrí pod'akovanie pani Anne Matkovcsíkovej a jej bratovi, nebohému pánovi Ladislavovi Szabóovi (regionálny historik, profesor kreslenia, absolvent novozámockého gymnázia, držiteľ ocenenia PRO URBE 2005 a mnohých ďalších ocenení), vďaka ktorým sme mohli sprístupniť všetkým čitateľom množstvo fotografií a informácií z histórie našej školy a mesta Nové Zámky.

Obsah

Invitatio	3
Praefatio ad lectorem	5
I. Historia magistra vitae est	7
Nové Zámky do roku 1842	7
Rozvoj vzdelanosti v Nových Zámkoch v 19. storočí	9
Založenie školy	10
Obdobie nižšieho gymnázia	12
Vyššie gymnázium	14
Nová budova	14
Obdobie prvej ČSR	18
Roky 1938 – 1945 na novozámockom gymnáziu	21
Obdobie existencie Slovenského gymnázia v Šuranoch (1938 - 1946)	26
Povojnové roky (1945 – 1953)	27
Jedenásťročná stredná škola (1953 – 1960)	30
Stredná všeobecnovzdelávacia škola (1961 – 1973)	32
Rok 1969 - štvorročné gymnázium	33
Gymnázium v Nových Zámkoch po roku 1989	36
Opätovné zavedenie osemročného štúdia	38
Nové milénium	39
II. Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus	43
III. Minimo sono labuntur alta flumina	62
Tóth János- Spomienky na roky študentské	63
Július Bajčan - Prišiel som, prežil som a zvíťazil	68
Edita Chrenková - Spomienky na gymnázium v Nových Zámkoch	71
Juraj Meliš- Nádherné obdobie	73
Imrich Zaležák - Spomienky pedagóga, ktorý pôsobil na Gymnáziu v Nových Zámkoch najdlhší čas	76
Milan Jamrich - „Problémový“ žiak	79
Tomáš Kampmiller - Aj „moje“ gymnázium oslavuje	84
Ján Galla- Na návštevy sa nepatrí chodiť príliš často	87
Robert Balogh - Vzpomínky	90
Mária Patakyová - Spomienka na Gymnázium v Nových Zámkoch	92
Andrea Vadkerti - Zopár postrehov	94
Henrieta Nagyová - Gymnázium Nové Zámky	95
Martin Straňovský - V športovej triede	96

Obsah

IV. Tempora mutantur, et nos mutamur in illis	98
Časy sa menia...	98
Mozaika našej práce a úspechov po roku 2002	98
V. Addiscunt iuvenes, quod cecinere senes	115
Absolventi Gymnázia v Nových Zámkoch v jubilejnom roku 2012	115
Žiaci našej školy v školskom roku 2012/2013	118
Pedagogický zbor Gymnázia Nové Zámky v šk. roku 2012/2013	131
Hospodársko-administratívni zamestnanci školy v šk. roku 2012/2013	134
Clausula	135
Zoznam literárnych prameňov	136

dmc
S.R.O.

*reklama
& marketing*

HLAVNÁ 32 942 01 ŠURANY
ČASŤ - NITRIANSKY HRÁDOK

TEL.: 0918 819 631

E-MAIL: info@dmc.sro.sk

WWW.
dmc.sro.sk

Gymnázium Nové Zámky
M. R. Štefánika 16
94061 Nové Zámky
tel.: 035/6400060
fax: 035/6420404
e-mail: skola@gymnz.sk
web: gymnz.edupage.org

**Ďakujeme všetkým našim sponzorom, vďaka ktorým sme mohli osláviť
170. výročie založenia našej školy.**

Pamätnica k 170. výročiu založenia školy
Vydal DMC, s.r.o., Riečna 3, 942 01 Šurany, 2012
Tlač: DMC s.r.o.
Počet výtlačkov: 1200

ISBN 978-80-971162-4-8